

ზ ვიშნუ პურანა ღ

ვიშნუ პურანა

წინათქმა

ვიშნუ პურანა ვედური ხედვით გაჯერებული ნაწარმოებია. ის ერთერთი ყველაზე მნიშვნელოვანია 18 პურანას შორის, რომლებიც უძველესი დროიდან შემოინახა კაცობრიობამ. დღემდე დაუდგენელია მისი შექმნის თარიღი. სავარაუდო პერიოდად ითვლება ქრისტეს შობამდე 400 წლიდან ჩ.წ. აღრიცხვის 900 წლამდე.

სიგყვა პურანა უძველეს გადმოცემას ნიშნავს და უმაღლესი ღმერთის ინკარნაციებზე მოგვითხრობს. როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ, ჩვენთვის ცნობილია 18 მთავარი, იგივე მაჰა პურანა და პატარა პურანები (უპა პურანა).

უმაღლესი ღვთაება გვევლინება ვიშნუს, ბრაჰმას და შივას სახით. ამიგომ ვიშნუ, ბრაჰმა და შივა პურანები ყველაზე მნიშვნელოვნად ითვლება. თითოეული დაყოფილია ექვს წიგნად.

ვიშნუ პურანა დიალოგის სახითაა პარასარას (ან პარაშარას) და მის მოსწავლეს, მაიგრეიას შორის. პურანებისთვის დამახასიათებელია ხუთი ძირითადი თემა: სამყაროს შემოქმედება, მანვანტარები (დროის ციკლები), ისტორია, კოსმოლოგია (რომელიც ფილოსოფიურ პრინციპებს ეყრდნობა და დაგვირთულია სიმბოლიკით) და სამყაროს განადგურება. ამავედროულად მოგვითხრობს თუ როგორ შეუძლია ჭეშმარიტების მაძიებელ ადამიანს ბჰაგვი იოგას გზით (თავგანწირვის გზა) მიაღწიოს სრულყოფილ გათავისუფლებას (მოკშა) და შეიცნოს ღმერთი.

როგორც ვთქვით, ვიშნუ, შივა და ბრაჰმა, ღვთაებრივ სამებას (ტრიმურტი) წარმოადგენენ. ისინი ერთნი არიან, თუმცა ღმერთის სხვადასხვა ასპექტს ავლენენ. ბრაჰმა შემოქმედია, ვიშნუ მფარველი, ხოლო შივა გამანადგურებელი.

აუცილებლად უნდა აღვნიშნოთ, რომ მნიშვნელოვანია მსგავსი ტექსტების დიდი ყურადღებით და დაფიქრებით კითხვა, რადგან ველური ხედვა ლუალისტურ პრინციპებს სცდება და სიღრმეებში ჩადის. სამყაროს აღქმის მისთვის დამახასიათებელი თავისებურება პოლარულობას არ ეყრდნობა.

- *სიამოვნებით ვუპასუხებთ ვიშნუ პურანასთან დაკავშირებულ ყველა შეკითხვას.*
- *თარგმანი მოიცავს მხოლოდ პირველ წიგნს (სულ არის 6 წიგნი). დროთა განმავლობაში ითარგმნება დანარჩენიც.*
- *თარგმანი შესრულებულია პროფესიონალური კორექტურის გარეშე.*
- *ჩვენ გვსურს, ის უსასყიდლოდ იყოს ხელმისაწვდომი ყველასთვის.*
- *ვიშნუ პურანა გერმანული ენიდან თარგმნეს ნატო ბრაუნმა და ნოდარ ლაგობაშვილმა.*

(წყარო: pushpak.de)

გისურვებთ სულიერ სიმშვიდეს და დიდ სიამოვნებას წიგნის კითხვისას!

სარჩევი

1.1 განდიდება და შესავალი	5
1.2 გონის შემოქმედების მითოსი	7
1.3 უსასრულო ღრის პერიოდულობა	12
1.4 დედამიწის შექმნა	15
1.5 არსებათა მრავალფეროვანი სახეობების შექმნა	18
1.6 ადამიანთა მოდგმის შექმნა	22
1.7 სხვა არსებების დაბადება	24
1.8 მამაკაცური და ქალური	27
1.9 კეთილდღეობის ქალღმერთის დაბადება	29
1.10 დაქშას ქალიშვილების შთამომავლობა	39
1.11 ღპრუეას ისტორია	40
1.12 როგორ მიაღწია ღპრუეამ უმაღლეს მდგომარეობას	45
1.13 მეფე პრიტჰუს ისტორია	52
1.14 პრაჩეტების ისტორია	57
1.15 დაქშას და მისი შთამომავლების დაბადება	60
1.16 მაიგრეიას კითხვა დაიტიების ისტორიის შესახებ	70
1.17 პრაჰლადას ისტორია	71
1.18 პრაჰლადა და დემონთა მემსხვერპლეები	78
1.19 როგორ დაიფარა ღვთაებამ პრაჰლადა	81
1.20 როგორ დალოცეს პრაჰლადა	86
1.21 კასიაპას დანარჩენი შთამომავლები	88
1.22 მბრძანებლობა სამყაროში	91

ვიშნუ პურანა

წიგნი პირველი - სამყაროს შექმნა

1.1 განდიდება და შესავალი

ომ! დიდება კრიშნა ვასუდეवास. დიდება ლოგუსის თვალიანს. თაყვანს გცემ სამყაროს საწყისო, უმენაესო მბრძანებელს, უმაღლესო გონს და პირველსაწყისს. ოჰ, ვიშნუ, უსასრულო და მარადიულო, შენ ხარ ბრაჰმანი, ღვთაება, გონი, ბუნება და ინტელექტი, ისევე როგორც შემოქმედი, ცხოველმყოფელი და გამანადგურებელი, სამი ბუნებრივი თვისებით (კეთილშობილებით, ვნებით და ინერტულობით), რომლისგანაც მთელი სამყარო შეიქმნა. გთხოვ, მოგვეცი შეცნობის უნარი, კეთილდღეობა და გათავისუფლება. უმენაესი მბრძანებელის, ვიშნუს თაყვანისცემით, ბრაჰმას, სხვა ღმერთების და სულიერი მასწავლებლების განდიდებით მინდა ამ პურანას წარმოთქმა, რომელიც ვედების ბრწყინვალეებას უტოლდება. დიდება პარასარას, ვაშიშტას შვილიშვილს, წმინდანთა შორის საუკეთესოს, რომლის დინასტიაც მოიხსენიება ძველ ისტორიებში, პურანებსა და ვედებში, მცნებებსა და ფილოსოფიაში.

მას შემდეგ, რაც პარასარამ დილის რიგუალები გულმხურვალედ აღასრულა, მაიგრეიამ ჰკითხა:

ო, მასწავლებელო, ნაბიჯ-ნაბიჯ შემასწავლე წმინდა წერილები და ვედები. ასკეტებს შორის პირველო, ჩვენმა მგრებმაც უნდა აღიარონ, რომ შენი წყალობით ცოდნის ყველა განშტოება შევიმეცნე. ო, სამართლიანო, მინდა შენგან მოვისმინო როგორ ხდება სამყაროს შექმნა და განვითარება. რაზეა დამყარებული იგი თავისი მრავალფეროვნებით, ცოცხალი და არაცოცხალი არსებებით? საიდან მოდის და საით მიდის? როგორ გაჩნდნენ არსებები, ელემენტები, ოკეანეები, მთები, მიწა, მზე და სხვა ყველაფერი? რამხელები არიან

ისინი? საიდან გაჩნდნენ ღმერთები, ღემონები და ყველა დანარჩენი არსება? მიაბზე ღინასციების და მათი ეპოქების, ასევე კალპას (ციკლები) და მისი ოთხი იუგას (ერა) შესახებ. მომიყევი კალპას აღსასრულზე და იუგების თავისებურებაზე. ო, ძლიერო ასკეტო, მომიყევი ისტორიები ღიდ წმინდანებსა და მეფეებზე, როგორიც იყო ვიასა, რომელმაც ველები დაყო. მინდა შევიტყო ოთხი კასგის და ცხოვრების ოთხი სტილის შესახებ. ო, ვაშიშგას შთამომავალო, მსურს ეს ყველაფერი ვიცოდე. ო, ბრაჰმანო, მოაპყარი ჩემსკენ გონი, რათა შენი მაღლით ცოდნა მივიღო.

პარასარამ თქვა:

შესანიშნავი კითხვაა, სამართლიანო მაიგრეია. შენ მომაგონე ის, რაც ერთხელ ჩემმა პატივცემულმა პაპამ, ვაშიშგამ მითხრა. როდესაც შევიტყე, რომ ვიშვამიგრას გამოგზავნილმა ერთ-ერთმა რაქშასამ მამაჩემი შთანთქა, განვრისხდი. დავიწყე რაქშასას მსხვერპლად შეწირვა და ასჯერ დავფერულე ღამის მოხეგიალე. შემდეგ გამომეცხადა პაპა, სიკეთით სავსე ვაშიშგა და მითხრა: ნუ დაკარგავ თავს მძვინვარებაში, გარდაქმენი შენი ვნებები! რაქშასას ქმედება არ იყო მხოლოდ მისი ბრალი, ბელისწერა იყო თანამიარი. ცალსახა მრისხანება უმეცარში იბადება და არა ბრძენში. ვინ ვის კლავს!? ო, შვილო, ყველა თავისი ქმედების ნაყოფს იღებს. მრისხანება ანადგურებს ყოველგვარ ასკეტიზმს და ღამსახურებას, რომელსაც აღამიანები ღიდი შრომით იღებენ. წმინდანები არასოდეს აქებენ მას. ამით ზეცისკენ და გათავისუფლებისკენ მიმავალი გზები ბრკოლდება. ნუ მოექცევი მისი გავლენის ქვეშ. არ არის საჭირო ღამის მოხეგიალეების მსხვერპლად შეწირვა. პატიება სიკეთის უღიდესი ძალაა.

მას შემდეგ, რაც ღიდსულოვანი პაპისგან მივიღე გაფრთხილება, დავასრულე მსხვერპლშეწირვა. ამით ის კმაყოფილი დარჩა. მოგვიანებით გამოგვეცხადა პულასგია, პულაპას უფროსი ძმა, ბრაჰმას ვაჟი. პაპამ მას არგია (სტუმრის საჩუქარი) შესთავაზა. იგი მოკალათდა და მითხრა:

რაქშასას მიმართ შენი მგრული დამოკიდებულების მიუხედავად, პაპის სიტყვის გამო აპატიე და ამიგომ ახლა შეგიძლია ყოვლისმომცველი ცოდნა მიიღო. რადგან ჩემი ყველა ვაჟი არ დაწვი, ამისთვის ღიდ მაღლს გიბოძებ. მთელი ზეცის ცოდნას მიიღებ და ერთ-ერთი პურანას ავგორი გახდები. ო, შვილო, შენი გონი ჩემი წყალობით ნათელი იქნება, წარსულის და აწმყოს განჭვრეტას შეძლებ.

პატივცემულმა ვაშიშგამ თქვა: „პულასგიას სიტყვები აღსრულდება!“.

მაიგრეია, შენმა კითხვამ გამახსენა ყველაფერი, რაზეც ვაშიშგა და პულასგია საუბრობდნენ. დაწვრილებით მოგახსენებ ამ პურანას შესახებ. შეიცანი, მთელი ეს სამყარო ვიშნუსგან წარმოიშვა და მასში სუფევს. ის არის მიზეზი შექმნის, ყოფნის და განადგურების. ის თავად სამყაროა.

1.2 გონის შემოქმედების მითოსი

პარასარამ თქვა:

თაყვანს ვცემ წმინდა და მარადიულ უმაღლეს სულს, რომელიც ყველაფერს მოიცავს. თაყვანს ვცემ ჰარის, ყოველის მბრძანებელს. ვადიდებ სამყაროების შემოქმედ ბრაჰმას, ცხოველმყოფელ ვიშნუს და გამანადგურებელს შივას. თაყვანს ვცემ კრიშნას, რომელიც მის მაღივლებებს გადაარჩენს. ვადიდებ ერთადერთს, რომელიც ფორმათა მრავალფეროვნებით გვევლინება, ყველაზე უაქიში და ყველაზე უხეშია, გამოვლენილი და გამოუვლენელია. თაყვანს ვცემ ვიშნუს, უმაღლეს სულს, რომელიც თვითშეცნობის და ხსნის გზაა, ყველა ქმნილების საწყისი, შუა და დასასრულია. ვადიდებ მას, რომლის სხეულიც მთელი სამყაროა, ყველაზე პაგარას და ყველაზე დიდს, ყველაში და ყველაფერში მცხოვრებს, მარადიულ სულს, სრულყოფილ სიწმინდეს და უმაღლეს შეცნობას. თაყვანს ვცემ მას, ვინც ილუზიის საშუალებით ფორმირდება. ვადიდებ უმაღლესი შემოქმედების, ცხოველმყოფელობის და განადგურების ძალას. დიდება სამყაროს მბრძანებელს, რომელიც არ დაბადებულა, წარუვალია და მარად ჭეშმარიტი!

მოგახსენებ, თუ რა უთხრა ერთხელ დაქმას და სხვა ძლიერ ასკეტებს ბრაჰმამ. მათ ნარმადას სანაპიროზე ღმერთის ნათქვამი უამბეს მეფე პურუკუტას და მან კი სარასვატაზე მე გამანდო: უმაღლესი სული, რომელიც თავის თავში ცხოვრობს, პირველსაწყისი და უდიდესია, ფორმით, ფერით და ა.შ. არ განირჩევა. წარუვალია, დაბადების, დაბერების და სიკვდილის გარეშე, რომელიც მხოლოდ უნდა აღინიშნოს სიგყვით „არის“. ბრძენებისგან მოიხსენიება როგორც ვასუდევა, ყოვლისმომცველი ღმერთი. ის არის ბრაჰმანი, საწყისის, შუას და დასასრულის გარეშე. ერთიანობაა, სიწმინდეა და

სრულყოფილება, გამოვლენილი და გამოუვლენელი, ყოველი არსებული და არარსებული. ვლინდება როგორც პირველსაწყისი გონი და ღრო. ო, ორმაგად დაბადებულ, ბრაჰმას პირველი ფორმა უმაღლესი გონია (პურუშა), შემდეგი კი არსებული და არარსებული, ღრო და სხვა ყველა გამოვლინება. ბრძენები ვიშნუს შეიცნობენ სიწმინდის, გონის, ღროისა და არსებობის მიღმა. მისი ფორმები, დაწყებული პირველსაწყისი გონით, ღროით და არსებობით, არის შემოქმედების, ცხოველმყოფელობის და განადგურების გამოვლინება. შეიცანი, რომ არსებობა და არარსებობა, ისევე როგორც გონი და ღრო, მისი გამოვლინებებია, რომლებიც უცოდველი ბავშვის თამაშს ჰგავს. ამ უმაღლეს მიზეზს ბრძენები ასევე გამოუვლენელ ბუნებას (პრაკრიტი) უწოდებენ. ის გაუნადგურებელია, თვითმყოფადი, წარუვალი, განუზომელი, თვისებისა და ფორმის გარეშე. სამი ბუნებრივი თვისებით (სიკეთე, ვნება, ინერტულობა) ვლინდება როგორც მიზეზი და შედეგი. სამყაროს დედაა საწყისის გარეშე და ყოველივეს დასასრული. უნივერსალური გაქრობის შემდეგ ყველაფერი უზენაესი მიზეზითაა სავსე. ო, ბრაჰმანო, ვინც ველებს თავშეკავებით და ღვთაებაზე მედიტაციით შეისწავლის, უმაღლეს მიზეზს (პრადჰანა, ასევე მიზეზების ზღვად წოდებული) შეიცნობს შემდეგნაირად:

არ არსებობდა დღე და ღამე, ცა და დედამიწა, სიბნელე და სინათლე. ბუნება და გონი იყო ბრაჰმანი, შეგრძნებისა და ფიქრისთვის განურჩეველი ერთიანობა. ოჰ, ორმაგად დაბადებულ, შემოქმედების დასაწყისში პირველსაწყისი ვიშნუ იღებს გონის და ბუნების ფორმას, გვევლინება წარმავალი ღროის სახით და დასასრულს ისევ ანადგურებს მათ. ყოველგვარი ხდომილება და წარმავლობა ჩვეულებრივ საუბარში მოიხსენიება როგორც ღრო. ო, ორმაგად დაბადებულ, თავად ღროს (კალა) არ აქვს დასაწყისი და დასასრული. მის გაღლებში ვლინდება შემოქმედება, ცხოველმყოფელობა და განადგურება. ოჰ, მაიგრეია, წარმავალი ღროს ეს ფორმა არსებობს უნივერსალურ გაქრობამდე, სანამ ბუნების და გონის დაყოფა არსებოს. შემოქმედებაში არსებული ღროის განმავლობაში ბრაჰმა, უმაღლესი გონი მოიცავს მთელ კოსმოსს და ხდება ყველა არსების მბრძანებელი, უზენაესი სული. როდესაც ვიშნუ ვლინდება როგორც ბუნება და გონი, ყველაფერს აცოცხლებს და ამოძრავებს. სურნელი ცხვირის საშუალებით ყოველგვარი განზრახვის გარეშე ფიქრებს აღძრავს, ასე ამოძრავებს ვიშნუს ძალაც სამყაროს. ო, ბრაჰმანო, ის არის უმაღლესი მამაკაცური არსება, რომელსაც ყველაფერი მოძრაობაში მოჰყავს და თავად ვლინდება როგორც მოძრაობა. თავის თავში მოიცავს მოძრავს და

გაწონასწორებულს. ასე ვლინდება უმაღლესი მბრძანებელი ვიშნუ სამყაროს შექმნის დასაწყისში ბრაჰმას სახით არსებებში, ფაქიზ და უხეშ ელემენტებში.

ო, საუკეთესოვ ორმაგად დაბადებულთა შორის, სამყაროს შექმნისას მიზეზთა ზღვა (პრადჰანა) აჩენს შედეგობრიობას, უსამღვრო წონასწორობა იკარგება, უმაღლესი სული იღვიძებს და ცნობიერი ხდება უნივერსალური ინტელექტის (მაჰათ) საშუალებით. მიზეზთა ზღვა ცნობიერებას მოიცავს სამი ბუნებრივი თვისებით: კეთილშობილება, ვნება და ინერტულობა (იგულისხმება სამი გუნა: საგვა, რაჯა,თამა) და მას ფარავს როგორც გარსი თესლს . ამ გზით ჩნდება ცნობიერების სამი სახე: კეთილი, ვნებიანი და ინერტული. ო, ძლიერო ასკეტო, ასე იღვიძებს მიზეზთა ზღვიდან სამმაგი ცნობიერება. ინერტულიდან ჩნდება უნივერსალური ქლერადობა, რომლიდანაც სივრცის ელემენტი ვლინდება. მას ქლერადობის თვისება გააჩნია. შემდეგ ინერტული ცნობიერება გაამყარებს ქლერადობას და სივრცეს, აქედან წარმოქმნის უნივერსალურ გრძნობას, საიდანაც ძლიერი ქარის ელემენტი იბადება. მისი თვისებაა მგრძნობელობა. შემდეგ გრანსფორმირდება ქარი და წარმოქმნის უნივერსალურ ხედვას (ფორმას). ასე ჩნდება ცეცხლის ელემენტი (სინათლე) ქარისგან და მის თვისებად ითვლება ხედვა. ამით ქარის ელემენტი (შეგრძნება) მოიცავს ცეცხლის ელემენტს (ხედვას). როდესაც ცეცხლის ელემენტი გრანსფორმირდება (გრილდება), ჩნდება წყალი, გემოს თვისებით. ხოლო მისი გარდაქმნის შედეგად უნივერსალური სურნელი წარმოიქმნება, რომლისგანაც მტკიცე მიწის ელემენტი იბადება. მისი თვისებაა სურნელი. ესენი ფაქიზი ელემენტებია (განმაგრა), რომლებიც ობიექტში არსებობს როგორც თვისებები. ცნობიერების ინერტულობის (იგივე უმეტრება) გარეშე ისინი სამი ბუნებრივი თვისებისგან (კეთილშობილება, ვნება, ინერტულობა) განურჩეველი და თავისუფალი იქნებოდნენ. ინერტული ცნობიერებიდან (თამას) ჩნდება ხუთი ელემენტი, ხუთივე განსხვავებული თვისებით. ამავედროულად ვნების ელემენტიდან (რაჯას) ჩნდება ხუთი შეგრძნება (სმენა, მგრძნობელობა, ხედვა, გემო, სურნელი). კეთილშობილი ცნობიერებიდან (საგვა) კი ათი ზედამხედველი ღმერთი (ვაიუ, სურია, ვარუნა, ასვინი, აგნი, ინდრა, ვიშნუ, შივრა, პრაჯაპატი) და ფიქრი.

ო, ორმაგად დაბადებულ, ღმერთებს შევიცნობთ კეთილშობილების (საგვა) საშუალებით. ვნების თვისებიდან (რაჯას) ჩნდება ყური, კანი, თვალი, ენა და ცხვირი (ხუთი გრძნობის ორგანო), რათა ქლერადობა, შეხება, მხედველობა, გემო და სურნელი შევიგრძნოთ. მათი დამხმარეა ფიქრი (გამაძლიერებელი). მოქმედების ხუთი ორგანოა: მომწელებელი სისტემა, გამრავლების ორგანოები,

ხელები, ფეხები და მეტყველების ორგანოები. რომელთა ფუნქციებია: მონელება, გამრავლება, შრომა, მოძრაობა და კომუნიკაცია. ოპ, ბრაჰმანო, სივრცეს (აკაშა), ქარს, ცეცხლს, წყალს და მიწას, ასევე მათ თვისებებს (სმენა, შეგრძნება, ხედვა, გემო და ყნოსვა), სამი გუნას (ბუნებრივი თვისების) მოქმედებით, კეთილშობილება, ვნება და ინერგულობა, ეწოდება განმასხვავებელი ობიექტები. აქედან რომელიმე ელემენტს სხვა თვისება რომ ჰქონოდა, არ იარსებებდა მათი ერთიანობა და კავშირი. ამ შემთხვევაში ისინი იქნებოდნენ უნაყოფო. ხოლო, რადგან ერთიანნი არიან და თვისებებს ერთმანეთს გადასცემენ, შეუძლიათ სიმტკიცე, კანონზომიერება და ფორმა გამოავლინონ. ისინი მოცული არიან უმაღლესი გონით (პურუშა) და მოძრაობაში მოდიან მიზეზთა ზღვის (პრადჰანა) მიერ, ქმნიან ნაყოფიერ კვერცხს (ჰირანიაგარბა), რომელიც უმაღლესი გონით დაწყებული, განმასხვავებელ ობიექტებამდე ყველაფერს მოიცავს.

ეს კვერცხი ფორმირდება ელემენტებიდან და იზრდება ისე, როგორც ჰაერის ბუშტი წყალში. ო, სიბრძნით სავსე, კვერცხი, რომელიც ბუნებრივი თვისებებით იქმნება და წყალში სუფევს, გადაიქცევა ვიშნუს სხეულად და ვლინდება როგორც შემოქმედი ღმერთი ბრაჰმა. ასე განსხეულდება სამყაროს მბრძანებელი, უხილავი ვიშნუ ბრაჰმას ფორმით. ღმერთების მთა მერუ გახდა შინაგანი ღამცველი უმაღლესი სულის ნაყოფიერი კვერცხისა. უხეში მაგერიის მთები გადაიქცა მის გარეგან მფარველად. ზღვები კი იყო როგორც სანაყოფე წყალი მუცლად ყოფნისას. ო, ორმაგად დაბადებულ, ამ კვერცხში გაჩნდა ყველა ოკეანე, კუნძული, მთა, მზე, ვარსკვლავი, სამყარო თავისი ღმერთებით, ღემონებით და ადამიანებით. ეს კვერცხი, ხუთი ელემენტით და მათი ხუთი თვისებით იყო ათგზის დაფარული, გაჯერებული ინერგული (თამას) ცნობიერებით, უმაღლესი გონით და მიზეზთა ზღვით. როგორც ქოქოსის ნაყოფიერი შიგთავსი დაფარულია მკვრივი გარსით, ასევე ეს კვერცხი ბუნებით მოცული.

ვნების (რაჯა) ბუნებრივი დომინანტი თვისებით ბრაჰმად გადაქცევის შემდეგ სამყაროს მბრძანებელმა დაიწყო შემოქმედება, რომლის დასრულებამდეც ის ღვთაებრივი ვიშნუს კეთილშობილებით აცოცხლებს და იფარავს ყველაფერს. ამ პერიოდის ბოლოს სამყაროს მბრძანებელი ინერგულობის თვისებით იღებს შივას გამანადგურებელ ფორმას, რათა მთელი შემოქმედება ისევ გააქროს. როდესაც ეს აღსრულდება, სამყარო გახდება გაფართოებული ზღვა. უმაღლესი მბრძანებელი ამ დროს ისვენებს გველზე (სეშა ან ანანგა). როდესაც გაიღვიძებს,

იღებს კვლავ ბრაჰმას ფორმას და იწყებს შემოქმედებას. რადგან სამყაროს მბრძანებელი ვიშნუ გვევლინება როგორც შემოქმედი, მფარველი და გამანადგურებელი, იწოდება როგორც ღმერთი ბრაჰმა, ღმერთი ვიშნუ და ღმერთი შივა. ვიშნუ, როგორც შემოქმედი, ქმნის საკუთარ ფორმას, როგორც მფარველი - იფარავს და როგორც გამანადგურებელი - ანადგურებს. ყველა გამოვლინება, ისევე როგორც ხუთი ელემენტი, გრძნობის ორგანოები, ფიქრი და გონი, არის ვიშნუ. რადგან ის ყველაფრის მბრძანებელია და წარმატებას არ იცნობს, სამყარო შექმნა თავის სხეულად და რადგანაც ის ყოველივეს საწყისია, შესაბამისად მასვე ეკუთვნის ყველაფრის დასასრულიც.

(სამი გუნა:

საგვა: სიკეთე, სიმშვიდე, ცოდნა, სინათლე, თანაგრძნობა, სიყვარული;

რაჯა: ვნება, ბრძოლისუნარიანობა, დინამიკა, მაგერიალიზმი;

თამა: ინერტულობა, სიბნელე, უმოძრაობა, ცხოველურობა, უმეცრება.)

1.3 უსასრულო დროის პერიოდულობა

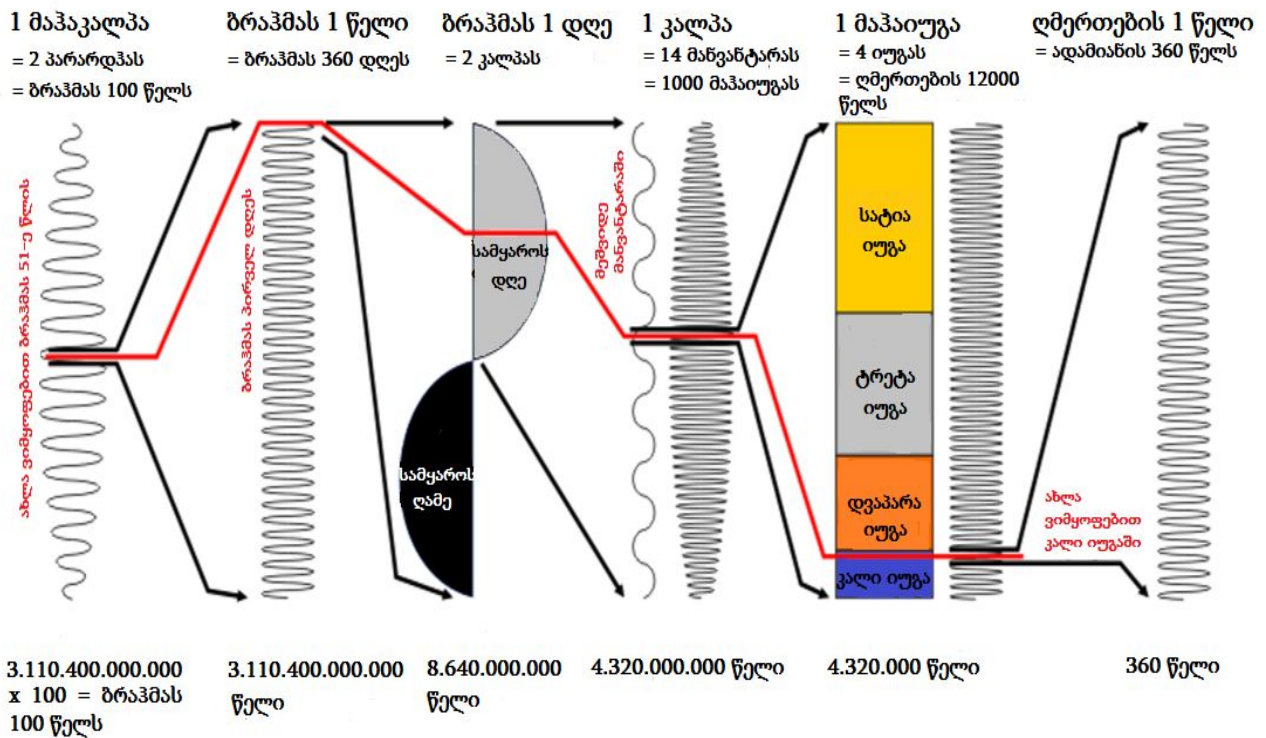
მაიგრეა ეკითხება:

როგორ შეიძლება უმაღლესი ბრაჰმანი შემოქმედების მამოძრავებელი ძალა გახდეს, რომელიც უსაზღვროა, სრულყოფილი, წმინდა, უცოდველი და სამი ბუნებრივი თვისების მიღმა?

პარასარა პასუხობს:

როგორც ჩვენი შეგრძნებებისთვის გაუგებარია არსებების შინაგანი ძალები და როგორც ცეცხლშია სიცხე, ასევეა ბრაჰმანის არსებაში შემოქმედების ძალა. ო, უპირველესო ასკეტო, მოისმინე, თუ როგორ მოველინა ვიშნუ შემოქმედ ღმერთ ბრაჰმად და მამად ყველა არსებისა. ო, ბრძენო, ამბობენ, რომ ჩვენს მსგავსად ბრაჰმაც იბადება და მისი სიცოცხლის ხანგრძლივობა ასი წელია (მაჰაკალპა), რომელსაც ორი ფაზა (პარარდჰა) აქვს, ერთი ნათელი და მეორე ბნელი. ოჰ, უცოდველო, უკვე აგისხენი, რომ ღროც ვიშნუს ისეთივე ფორმაა, როგორც ღანარჩენი ცოცხალი და არაცოცხალი ქმნილება. ოჰ, საუკეთესო ასკეტოა შორის, შეიგყვე როგორ არის ღრო დაყოფილი: 15 ნიმეშა (თვალის დახამხამება) არის 1 კაშტა. 30 კაშტა არის 1 კალა. 30 კალა - ერთი მუჭურტა, 30 მუჭურტა - 1 ადამიანის ღლე (24 საათი), 30 ღლე - 1 თვე, რომელიც თვის ორი ნახევრისგან შედგება. 12 თვე არის 1 წელი, რომელიც წლის ორი ნახევრისგან შედგება. პირველში ნათელი და მეორეში ბნელი მაგულობს. ბნელი ნახევარი არის ღმერთების ღამე და ნათელი კი ღლე. 12 000 ღვთაებრივი წელი (ღმერთის 1 წელი მოიცავს 360 ღვთაებრივ ღლეს) ქმნის 1 ციკლს, 4 იუგას (ერას). ესენია: კრიტა (ოქრო), ტრეტა (ვერცხლი), დვაპარა (ბრინჯაო) და კალი (რკინა). იუგების ხანგრძლივობები შეესაბამება 4 000, 3 000, 2 000 და 1 000 ღვთაებრივ წელს. თითოეული განთიადი და მწუხრი ამ იუგებში მოიცავს ღვთაებრივ 100 წელს. ღროს განთიადს და მწუხრს შორის უწოდებენ კრიტას, ტრეტას, დვაპარას და კალის. ო, განდეგილო, ოთხი იუგას ასეთი 1 000 ციკლი ქმნის ბრაჰმას 1 ღლეს (მაჰაიუგა). ბრაჰმას 1 ღლე კი მოიცავს 14 მანვანტარას, რომლებშიც სხვადასხვა მანუ მბრძანებლობს (დინასტია). შეიგყვე მანვანტარას შესახებ: თითოეულში ჩნდება 7 რიში (განდობილი), 1 ინდრა სხვა ღმერთებთან ერთად და 1 მანუ თავის უფლისწულებთან ერთად, რათა მანვანტარას დასასრულს ისევ განადგურდნენ. ო, საუკეთესო, 1 ასეთი ეპოქა 1 მანუსთვის და ღმერთებისთვის

გრძელდება დაახლოებით 71 000 მაჰაიუგა ან 852 000 ლვთაებრივი წელი ან 306,720,000 ადამიანის წელი. 14 ასეთი მანვანგარა ქმნის ბრაჰმას 1 ღღეს (4,294,080,000 ადამიანის წელი). ღღის ბოლოს ბრაჰმა იღღება და კოსმოსის განადგურება იწყება, რის შედეგადაც იწება სამი სკნელი: ბჰურლოკა (მიწა) ბჰუვარლოკა (ჰაერი) და სვარლოკა (ცა). მეციური არსებები, რომლებიც მაჰარლოკაში (მე ცა) ცხოვრობენ, ცეცხლისგან გამოწვეული სიცხით აღიან ზედა სივრცეში, რომელსაც ჯანალოკა ჰქვია (მესამე ცა). როღესაც სამი სივრცე დაიწება (მიწა, ჰაერი, ცა), გადაიქცევა უსაზღვრო ზღვად. ლოგუსზე დაბადებული ბრაჰმა გადავა ისევ ვიშნუს ფორმაში და იოგაში (გაერთიანება) ისვენებს გველზე ისე, რომ ეს სამი სივრცე უსიზმრო ძილში იძირება. როღესაც ჩაივლის ბრაჰმას იგივე ხანგრძლივობის ღამე, როგორც მისი ღღე, თავიდან იღვიძებს შემოქმედი. ეს ღღეები და ღამეები ქმნიან ბრაჰმას წელიწადს. ამბობენ, რომ მისი სიცოცხლის ხანგრძლივობა 100 წელია. ოჰ, უცოდველო, სიცოცხლის ერთი ნახევარი უკვე გავლილი აქვს. ჩვენს ახლანდელ მაჰაკალპას ჰქვია პადმა (ლოგუსი). ოჰ, ორმაგად დაბადებულო, ჩვენ ვცხოვრობთ მეორე პარარდჰაში (ბრაჰმას 51-ე წელი) და ამბობენ, რომ ახლა არის ბრაჰმას წელიწადის პირველი ღღე სახელად ვარაჰაკალპა.

7 ლოკას მოდელი

1. ბჰურლოკა - დედამიწა ან ჯოჯოხეთი / ადამიანების სამყარო;
2. ბჰუვარლოკა - სივრცე ცასა და დედამიწას შორის, ჰაერის სივრცე / სხეულის შექმნის ადგილი;
3. სვარლოკა - ცა და ღმერთების სამყოფელი / სამოთხე;
4. მაჰარლოკა - შუა სივრცე / წმინდა დინასტიების სივრცე;
5. ჯანალოკა - ბრაჰმას შვილების სივრცე / სულიერი დაბადების სივრცე;
6. გაჰალოკა - იოგების სივრცე / სულიერი განწმენდის სივრცე;
7. საგიალოკა/ბრაჰმალოკა - ბრაჰმას სივრცე, სულიერი გათავისუფლების სივრცე;

1.4 დედამიწის შექმნა

მაიგრეიამ თქვა:

ოჰ, ძლიერო ასკეგო, ამიხსენი როგორ შექმნა კალპას დასაწყისში ყველა ქმნილება დიდებულმა ნარაიანამ, როგორც შემოქმედმა ღმერთმა ბრაჰმამ.

პარასარამ თქვა:

დიდებულმა ბრაჰმამ, პრაჯაპაგების მამამ, რომელიც ნარაიანას იდენტიფიცირებდა, შექმნა სამყარო და ყველა ქმნილება. ბრაჰმას ღმერთის დასასრულს გაიღვიძა კეთილშობილების ენერგიით (საგვა) აღსავსე უმაღლესმა ღმერთმა, წარუვალმა ნარაიანამ. იხილა ცარიელი სამყარო და დაიწყო შემოქმედება. ბრაჰმას სახით სამყაროს შემოქმედებზე, შეუცნობელ ღმერთებზე ნარაიანაზე ითქმის:

წყალს ეწოდა ნარა, რადგან ის ნარას საშუალებით შეიქმნა. პირველი იყო, რაც ნარაიანაში არსებობდა და მოძრაობდა, ამიტომ დაერქვა მისი სახელი.

როდესაც სამყარო იყო გაფართოებული ზღვა. უმაღლესი მბრძანებელი მასზე ისვენებდა. შემოქმედმა შეამჩნია, რომ დედამიწა ჩაძირულიყო და გადაწყვიტა ისევ ამოეზიდა. მას უკვე მრავალჯერ ჰქონდა თევზის, კუს და სხვა არსებების ფორმა მიღებული. ამჯერად მამალი გახის ფორმა მიიღო. მთელი დედამიწა რომ ამოწია, ჩაყვინთა მარადიული ველებით და მსხვერპლით აღვსილმა, ყოველის სინათლემ და სულმა, უმაღლესმა გონმა, ყველა არსების თავშესაფარმა, დედამიწის გამამყარებელმა, რომელსაც ჯანალოკას მცხოვრებნი სანაკას და მუნის ჰიმნებით უგალობდნენ. როდესაც დედამიწამ დაინახა, რომ შეუდარებელმა ჩაყვინთა, ქედი მოიხარა და დაიწყო მისი დიდება.

ქალღმერთმა დედამიწამ თქვა:

მუხლს ვიდრეკ შენს წინაშე, ყველა არსების არსო, ნიჟარის საყვირის და კეგის მპყრობელო. გთხოვ, გადამარჩინე როგორც ყოველთვის. ოჰ, ჯანარდანა, შენ ხარ ჩემი შემქმნელი. თავად მე, ისევე როგორც ცა და სხვა ყველაფერი, მოცულია შენით. დიდება შენ, უმაღლესო გონო და მამაკაცური არსება. მუხლს ვიდრეკ შენს წინაშე, რომელიც გვევლინები როგორც გონი, ბუნება და დრო. ბრაჰმას, ვიმნუს და შივას ფორმას იღებ და ყველა არსების შემოქმედი, მფარველი, და გამანადგურებელი ხარ. ოჰ, გოვინდა, მთელ სამყაროს აღავსებ შენით. მას შემდეგ, რაც ყველაფერი უკან დააბრუნე შენში, ისვენებ ზღვის

მელაპირზე. ბრძენები შენზე მედიგირებენ, სინამდვილეში კი არავინ იცნობს შენს ჭეშმარიტ არსს და თავად ღმერთებიც მხოლოდ ფორმას აღიღებენ, რომლითაც ევლინები. ო, უმაღლესო ბრაჰმანო, შენი ღიღება არის გზა გათავისუფლებისკენ. როგორ შეიძლება ღმერთის ღიღების გარეშე გათავისუფლების მოპოვება? რაც არ უნდა აღიქვას შეგრძნებებმა, რაც არ უნდა გააანალიზოს ფიქრებმა და რა შეხედულებაც არ უნდა ჰქონდეს გონებას, მხოლოდ შენი ფორმაა ეს ყველაფერი. ჩემი შემქმნელი, მფარველი და თავშესაფარი ხარ, ამიტომ გეძახიან მადჰავის. ღიღება შენ, ყოვლისმცოდნე, შეუდარებელი, მარად ძლიერი, უსასრულო, განმარტოვებულო, მარტოდ არსებულო, უმაღლესო მბრძანებელი და სულო, ყოველი მსხვერპლის ბაგონო! შენ ხარ სრულიად უცოდველი, წმინდა „ომ“, მსხვერპლი, მსხვერპლშეწირვა, სამსხვერპლო სიგყვა, სამსხვერპლო ცეცხლი, ვედების და მისი განშტოებების განსხეულება. შენ ხარ ჰარი და უმაღლესი მსხვერპლშემწირველი, მზე, პლანეტები და ვარსკვლავები, ისევე როგორც მთელი კოსმოსი. ოჰ, უმაღლესო ღვთაება, შენ ხარ ყველაფერი, რასაც ფორმა აქვს და რაც უფორმოა. ო, უმაღლესო გონო, ხილული და უხილავი ხარ, ყველაფერი, რაც ვახსენე და რაც უხსენებელი დარჩა. ოჰ, უმაღლესო მამაკაცური არსება, მუხლს ვიდრეკ შენს წინაშე ისევ და ისევ.

პარასარამ განაგრძო:

დედამიწისგან ხოგბაშესხმული სამყაროს მფარველი დაბალ გემბრში სამანველას მომღერალივით ამღერდა. შემდეგ ლოგუსის თვალიანმა ძლიერმა გახმა, რომელიც ლოგუსივით ლურჯად, უზარმაზარი მთასავით მოჩანდა, ბასრი ეშვებით ამოზიდა დედამიწა. როდესაც ამოყვინთა, მისი წარბებიდან წამოსული წყლის წვეთები წმინდა სამყოფელში მისწვდა ასკეტ სანანდას. ჩლიქების ღრმა ნაკვალევებიდან გრუხუნით ჩავიდა წყალი ქვესკნელში, ქმინვა კი ჯანალოკას მაცხოვრებლებს მისწვდა და შეძრა. როდესაც დედამიწასთან ერთად წყლიდან ამოვიდა ვედებით აღსავსე, წვეთები შეიბერგყა. ღიღმა მუნებმა თავშესაფარი ჰპოვეს მის ჯაგარში და შეიცნეს უმაღლესი ნეტარება. ჯანალოკას სივრცეში თავის მოდრეკით, გულმხურვალედ დაიწყეს იოგებმა დედამიწის მფარველის, ვარსკვლავთვალიანის ღიღება.

ისინი ამბობდნენ:

ოჰ, ვიშნუ, ღმერთების ღმერთო, ღიღება შენ, ნიჟარის საყვირის, კეგის და ღისკოს მაგარებელი! შემოქმედების, მფარველობის და განადგურების მიზეზი ხარ, არაფერია შენზე მაღალი. შენი ტერფები ვედებია, ეშვები კი სამსხვერპლო

სვეტები, საღეჭი კბილები - მსხვერპლი და პირი სამსხვერპლო ცეცხლი, ენა ცეცხლის ალია, ჯაგარი - წმინდა კუშას ბალახი. ო, მბრძანებელო, შენ ხარ პირველი მსხვერპლშემწირველი. ო, უმაღლესო არსებაჲ, ღლე და ღამე შენი თვალებია, ბრაჰმა თავი და ყველას თავშესაფარი, ვედური ჰიმნები კულულებია, ენა - მსხვერპლშესაწირი. შენი პირი ჩამჩაა. შენი ტემბრი სამანველას ჰანგებია, სხეული - სამსხვერპლო სივრცე, რიგუალები - სახსრები და ყურები - წმინდა წერილები. ო, ღვთაებაჲ, იყავ ღმობიერი! ო, წარუვალო, მთელ სამყაროს შენს ფორმად აგარე და ღელამიწა შენი პაგარა ნაბიჯია. შენ ხარ კოსმოსის პირველი მამა, მისი მიზეზი და საყრდენი. იყავ მოწყალე! ყოველი ცოცხალის და არაცოცხალის შემოქმედი ხარ. ვრცელი ღელამიწა შენი ბასრი ეშვებით ამოიზიდა და მოჩანს როგორც ქვიშით დაფარული ლოგუსის ყვავილი სპილოს ეშვზე, რომელმაც ლოგუსის გუბურაში იბანავა. ო, წარუვალო, ძლიერო, სივრცე ცასა და ღელამიწას შორის აღვსილია შენი სხეულით. მთელი სამყარო შენი ღვთაებრიობითაა მოცული. ო, მბრძანებელო, ყველაფრის კეთილდღეობა და უმაღლესი ჭეშმარიტება ხარ. არ არსებობს სამყაროში სხვა ძალა. შენია ყოველი ღილება, რომელიც ცოცხალს და არაცოცხალს აღავსებს. წმინდა შეცნობა ხარ. მხოლოდ უმეტარი ადამიანები კარგავენ საკუთარ თავს ზედაპირულ, გამოვლენილ ფორმებში. მაგერიალურ სამყაროს რეალობად თვლიან და სიგიჟის ზღვაში იძირებიან. ის, ვინც ნათელი გონით მიაღწია შეცნობას, ცოდნით გამსჭვალული ხედავს შენი ფორმებით სავსე კოსმოსს. ო, უმაღლესო სულო, იყავი მოწყალე. განუზომელო, სამყაროს კეთილდღეობისთვის შექმენი ღელამიწა. ო, ლოგუსის თვალიანო, დაგვლოცე სიკეთით. ოჰ, ღიღებულო, კეთილშობილებით და სათნოებით ხარ აღვსილი. ოჰ, გოვინდა, ყველა არსების სასიკეთოდ ამოზიდე ღელამიწა. ოჰ, ლოგუსის თვალიანო, კეთილგვყავი. მოაპყარი შენი შემოქმედი გონი ყველა არსების სასარგებლოდ. ო, უმაღლესო მბრძანებელო, ქედს ვიხრით შენს წინაშე. ნეტარების გზაზე აგარე ყოველი.

პარასარა აგრძელებს:

წმინდანებისგან ხოგბაშესხმულმა უმაღლესმა სულმა ამოზიდა ღელამიწა, ჩასვა ოკეანეში გემივით და გაამყარა. არ იძირებოდა, რადგან ღმერთი იყო მასთან. შემდეგ უმაღლესმა მბრძანებელმა მოასწორა მიწის პირი და შეუცდომელი ძალით დასვა მთები ისევ თავის ადგილებზე, როგორც წინა შემოქმედების ბოლოს იყო, სანამ დაწვადა მათ. დაყო 7 კონტინენტი სამართლიანად და შექმნა წინანდებურად 4 სივრცე, ბჰურლოკა, ბჰუვარლოკა, სვარლოკა და

მაჰარლოკა (დედამიწა, ჰაერი, ცა და წმინდანთა სამყოფელი). შემდეგ დიდებულმა ღვთაებმა ჰარიმ ვნების ბუნებრივი თვისებით (რაჯა) მიიღო ბრაჰმას ოთხსახიანი ფორმა და დაიწყო შემოქმედება. ბრაჰმა როგორც შემოქმედი მხოლოდ სიმბოლოა. ჭეშმარიტი შემოქმედების ძალა ქმნილებათა ბუნებაშია. როდესაც ისინი მოვლინებისთვის მზად არიან, ჩნდება მათი დიდი სურვილი, რომ შეიქმნან. ო, პირველი ასკეტთა შორის, ქმნილებები ხდებიან ობიექტები შინაგანი მიდრეკილებებით და ძალით.

1.5 არსებათა მრავალფეროვანი სახეობების შექმნა

მაიგრეიამ თქვა:

ოჰ, ბრაჰმანო, გთხოვ ამისხენი როგორ შექმნა ღვთაებამ ღმერთები, ცის ბინადრები, წინაპრები, ღემონები, ადამიანები, ცხოველები, ხეები და ყველა დანარჩენი, რომლებიც მიწაზე, ცაში და წყალში ცხოვრობენ. როგორ შექმნა ბრაჰმამ სამყარო სამი ბუნებრივი თვისებით (საგვა, რაჯა, თამა) და გამოვლინებით.

პარასარამ თქვა:

ო, მაიგრეია, მოისმინე ყურადღებით. აგისი როგორ შექმნა ღვთაებამ, ყველაფრის ღმერთმა მრავალფეროვანი არსებები ცასა და დედამიწაზე. როგორც ყოველი კალპას დასაწყისში, ბრაჰმა კონცენტრირდა კვლავ შემოქმედებაზე, რომელიც მოევლინა გამყარებული ინერგულობის ბუნებრივი თვისებით და უმეცრებით გაჯერებული. უმაღლესი სულისგან გაჩნდა ხუთმაგი ილუზია: უმეცრება, მიჯაჭვულობა, მოსურნეობა, მიზიდულობა და განზიდულობა. (თამას, მოჰა, მაჰამოჰა, თამისრა, ანდჰათამისრა). ასე შექმნა ბრაჰმამ შემოქმედების ძალა და ხუთმაგი ილუზიიდან პირველი მოევლინა არაცნობიერი - გონების, ფიქრების, შეგრძნებების, გრძნობის და სიცოცხლის გარეშე. უსიცოცხლო ქმნილებები პირველები გაჩნდნენ და ითვლებიან შემოქმედების საფუძვლად. როდესაც ბრაჰმამ თავისი უნაყოფობა შეიცნო, კონცენტრირდა ისევ და მოევლინა ცოცხალი ქმნილებები, როგორც შუა დინება. იგულისხმება

მცენარეები და ცხოველები, რომლებიც ინერგულობის ბუნებრივი თვისებით, ილუზიით, უმეცრებით, ეგოიზმით და სიამაყით შეპყრობილები არიან. ისინი განჯვის 28 ფორმას განიცდიან. თავის იდენტიფიცირებას ახდენენ საკუთარ გრძნობებთან, სხეულთან, სახეობასთან და ოჯახთან. როდესაც ბრაჰმამ დაინახა მისი ქმნილებების საშუალოობა, ისევ კონცენტრირდა და შექმნა მესამე გამოვლინება, რომელიც სიკეთის ბუნებრივი თვისებით არის გაჯერებული (საგვა) და აღმავალი მიმართულების ღინებას ჰგავს. მის შედეგად გაჩენილი ქმნილებები არიან ბედნიერებით და სიხარულით სავსეები, შნაგანად და გარეგნულად უდარდელები, საკუთარი სინათლით მანათობლები. მათ უწოდებენ ცის არსებებს. ბრაჰმამ დაინახა მათი კმაყოფილება და კვლავ კონცენტრირდა, რათა სრულყოფილება შეექმნა. ამის შემდეგ წარმოიშვა დაღმავალი ღინება, რომელსაც მისი უშეცდომო შემოქმედებისთვის უნდა ემსახურა. ამ არსებებს ჰქონდათ შეცნობის სინათლე, მაგრამ იყვნენ ინერგულობის და ვნების ბუნებრივი თვისებით შეპყრობილები. ამიგომ იგანჯებოდნენ და იძულებულები იყვნენ ემოქმედათ. შინაგანად და გარეგნულად მიილგვიან შეცნობის სინათლისკენ, რითაც ასრულებენ შემოქმედის მაღალ მიზნებს. ეს არსებები არიან ადამიანები.

ო, საუკეთესო მუნი, ამით აგისხენი ბევრი ქმნილების შესახებ. პირველი შემოქმედება იყო გონის გაღვიძება და ამიგომ მას ბრაჰმას შემოქმედება ეწოდება. მეორე იყო ფაქიზი ელემენტების შექმნა და ეწოდება ელემენტარული შემოქმედება. მესამე იყო შეგრძნებების, მოქმედების ორგანოების და ფიქრის მოვლინება. მას ეწოდება შეგრძნებების შემოქმედება. ესენი არაგამოვლენილი ბუნების შემოქმედება. მეოთხე და მთავარი იყო არაცნობიერი მაგერიის შექმნა. მეხუთე იყო ცოცხალი არსებები. მეექვსე - აღმავალი მიმართულების შემოქმედება (ცის არსებები). მეშვიდე, დაღმავალი მიმართულების შემოქმედება - ადამიანები. მერვე, ანუგრაჰა (მოწყალება), რომელიც საგვათი (სიკეთე) სავსე, მაგრამ ჯერ ისევ ინერგულობით (თამას) გაჯერებულია. ამ შემოქმედებებიდან სამი არის სულიერი და ხუთი ბუნებრივი. ბოლოს იყო მეცხრე ქმნილება, რომელსაც კუმარა ჰქვია (რუდრას ინკარნაცია როგორც შივას გამანადგურებელი ფორმა). ეს არის დიდი მამის ცხრა შემოქმედება. ეს ქმნილებები სამყაროს მიზეზია და ვლინდება ბრაჰმას შემოქმედების ძალის საშუალებით. რის მოსმენა გსურს კიდევ?

მაიგრეთა პასუხობს:

ოპ, მუნი, შენ მოკლედ ამიხსენი ცის და მიწის არსებების შესახებ. ო, ბრძენო, ახლა მინდა ამ შემოქმედებაზე დაწვრილებით მოვისმინო.

პარასარამ თქვა:

ყოველი სხეულებრივი არსება, რომელიც სამყაროს უნივერსალური გაქრობით მაგერიაში ნაღვურდება, თავისი კარგი და ცუდი ქმედებების გამო განადგურების შემდეგაც ამ ქმედებების გავლენას განიცდის, გამუდმებით კარმასთანაა კავშირში. როდესაც ბრაჰმა თავიდან ქმნის სამყაროს, თავისი მიდრეკილების შესაბამისად ჩნდება ყოველივე, ცის არსებებიდან დაწყებული, უსიცოცხლო ქმნილებებით დამთავრებული (4 სახეობის მიხედვით). ბრაჰმა კონცენტრირდება ოთხი სახეობის არსების სურვილის შესაბამისად, კერძოდ ღმერთების, დემონების, წინაპრების და ადამიანთა მსგავსების. ამ კონცენტრაციის დროს მის სხეულში გამოიკვეთება პირველ რიგში ინერტულობა (თამას). შესაბამისად მისი ბარძაყებიდან დემონები დაიბადნენ. ინერტულობის ფორმა გამოეყო ბრაჰმას (სიბნელე, უმეცრება) და ამავდროულად გაჩნდა ღამე. შემდეგ მან შექმნა სინათლით და სილალით სავსე მეორე ფორმა (საგვა). საგვას (კეთილშობილება) გავლენით მისი პირიდან მოვევლინნენ ღმერთები და შეიქმნა ღლეც. ამიგომ ღღის განმავლობაში უძლიერესები არიან ღმერთები, ღამით კი დემონები. შემდეგ სამყაროს დიდმა მამამ მიიღო კეთილშობილების ბუნებრივი თვისებით აღვსილი ფორმა (საგვა) და გვერდიდან შვა წინაპრები (ფითრი). როდესაც ბრაჰმას ეს ფორმა გამოეყო, გადაიქცა მწუხრად, ღღესა და ღამეს შორის გარდამავლად. შემდეგ ვნების (რაჯას) ბუნებრივი თვისების გავლენით ბრაჰმამ კიდევ ერთი ფორმა მიიღო და ვნებებით აღვსილი ადამიანთა მოღვმა დაიბადა. სწრაფად გამოეყო მას ეს ფორმა და იქცა განთიადად. ამიგომ გრძნობენ ადამიანები მეგ ენერგიას ღილით და წინაპრები კი საღამოს. ასე გახდა სამი ბუნებრივი თვისებით გაჯერებული განთიადი, ღლე, მწუხრი და ღამე ბრაჰმას ოთხი ფორმა. შემდეგ ვნების ბუნებრივი თვისებიდან (რაჯას) შექმნა შიმშილი და შიმშილისგან კი მძვინვარება. შესაბამისად, ბრაჰმას გრძელი წვერებიდან წარმოიშვნენ ღამის საშინელი მოხეგიალე არსებები გაუმაძღარი შიმშილის გრძნობით. ისინი გამოცხადნენ შემოქმედის წინაშე და ზოგი ამბობდა „დაგვიფარე“, ზოგი კი „გამოგვკვებე“ (რაქშა - ღაფარვა, ღაცვა და იაქშა - კვება). აქედან პირველები არიან რაქშასები (ბნელი ბუნების სულები, რომლებიც დემონებისკენ მიილგვიან) და დანარჩენები კი იაქშასები (ნათელი ბუნების სულები, რომლებიც ღმერთებისკენ არიან მიდრეკილნი). როდესაც ბრაჰმამ ისინი განჯვაში დაინახა, თმის რამდენიმე ღერი გასცვივდა, რომელიც მაშინვე

ამოეზარდა. ჩამოცვენილი თმებიდან გაჩნდნენ გველები. შემდეგ კი მძვინვარებამ იჩინა თავი სამყაროს შემოქმედში და ამავედროულად მოვევლინნენ ველური არსებები, ბნელი სულები, რომლებიც სხვისი ხორციით იკვებებიან. ბრაჰმა შემდეგ კონცენცირდა სასიამოვნო ჟღერადობაზე და გაჩნდნენ განდჰარვები (ციური მუსიკოსები). ყველა ეს არსება და კიდევ ბევრი სხვა, ბრაჰმამ შექმნა თავისი შემოქმედების ძალით და მათი შინაგანი მიდრეკილებებით. ჩიგები გაჩნდნენ მისი სიცოცხლის თესლიდან, ცხვრები მკერდიდან, თხები პირიდან, ძროხები მუცლიდან და გვერდიდან, ცხენები, სპილოები, კურდღლები, ირმები, აქლემები, ვირები, ანტილოპები და სხვა ცხოველები - მისი გერფებიდან, მცენარეები, ფესვები და ხილი მისი განის თმებიდან. ო, ორმაგად დაბადებულ, ეს მცენარეები და ცხოველები ბრაჰმამ გრეგა იუგას დასაწყისში და კალპას (შემოქმედების 1 დღე) საღამოს განსაზღვრა სამსხვერპლოდ. ცხოველები გაიყო ორ კატეგორიად, შინაური და გარეული. პირველს ეკუთვნის ძროხები, თხები, ღორები, ცხვრები, ცხენები, ვირები და მსგავსნი. მეორე კატეგორიას ეკუთვნის ყველა მგაცხელი, ასევე სპილოები, მაიმუნები, ჩიგები, წყლის ცხოველები, მწერები. შემდეგ მისი აღმოსავლეთის პირიდან მოვევლინა რიგ-ვედა და გაიაგრი. სამხრეთის პირიდან იაჯურ-ვედა და გრიშგუტვა. დასავლეთის პირიდან სამან-ვედა და ჯაიაგი. ჩრდილოეთის პირიდან მოვევლინა აგარვა-ვედა და ანიშგუბჰა. მსგავსად გაჩნდა კიდევ სხვა ბევრი ჰიმნი, ლოცვა და სამსხვერპლო სიმღერა ოთხსახიანი ბრაჰმას ოთხი პირიდან.

ამ გზით დაიბადა ყველა ღიდი და პატარა არსება მისი კიდურებიდან. სამყაროს ღიდმა მამამ კალპას დასაწყისში ღმერთები, ღემონები და წინაპრები შექმნა. შემდეგ მოვევლინნენ იაქშასები, პისაჩები (სულები), განდჰარვები (ციური მუსიკოსები) და მათივე აპსარები (ციური მოცეკვავეები), ნარები, კინნარები, რაქშასები, მცენარეები, ჰაერის, მიწის და წყლის ცხოველები, მთელი მრავალფეროვნება მეტად და ნაკლებად ცნობიერი ქმნილებებით. ეს მოხდა ღვთაებრივი ბრაჰმას, შემოქმედი ღმერთის, ღიდი მამის მიერ. მას შემდეგ, რაც ქმნილებები იგივე ფორმებით, მიდრეკილებებით და ფუნქციებით გაჩნდნენ, როგორც წინა შემოქმედების დროს, გამოავლინეს იგივე ბუნებრივ ქცევები, როგორიცაა კარგი და ცუდი, სიმშვიდე და სისასტიკე, სიკეთე და ბოროტება, სიმართლე და გყუილი. შემოქმედი აკავშირებს შეგრძნებებს შეგრძნებების ობიექტების მრავალფეროვნებასთან. ქმნის არსებების თვისებებს, მათ პიროვნულობას და შესაბამისად მათი სხეულის ფორმებს. ის თავიდანვე

ჭეშმარიტებიდან განსაზღვრავს ყველა მიწიერი ქმნილების, ისევე როგორც ღმერთების და ციური რიშების სახელებს, ფორმებს და ფუნქციებს. როგორც წელიწადის დროები ავლენენ თვისებებს ციკლების მიხედვით, მსგავსი თავისებურება ახასიათებს ოთხივე იუგას, რომლებიც წესისამებრ თანმიმდევრობით მოდის. თავისი შემოქმედების ძალით, ქმნილებების ბუნებრივი მიდრეკილებების შესაბამისად, ყველა კალპას განთიადზე ქმნის ვიშნუ შემოქმედი ბრაჰმას ხელით მთელ სამყაროს ისევ და ისევ.

1.6 ადამიანთა მოღვმის შექმნა

მაიგრეიამ თქვა:

ო, ცნობილო ბრძენო, დაღმავალი დინების შემოქმედება ახსენე, რომლიდანაც ადამიანთა მოღვმა შეიქმნა. გთხოვ, დაწვრილებით ამისხნა მათი ოთხი კასტის შესახებ. მითხარი რა გზები განსაზღვრა ბრაჰმამ მათთვის?

პარასარამ თქვა:

ო, ბრაჰმანებს შორის საუკეთესოვ. როდესაც ბრაჰმამ კონცენტრაციის შედეგად ჭეშმარიტებიდან სამყარო შექმნა, მისი პირიდან მოევლინნენ არსებები სიკეთის ბუნებრივი თვისებით (საგვა), მკერდიდან - ვნების (რაჯას) თვისებით, ბარძაყებიდან - ვნების და ინერგულობის ნაზავით (რაჯას და თამას), გერუებიდან კი ინერგულობით (თამას) გაჯერებულნი. ასე გაჩნდა ბრაჰმანების (განსწავლულები), ქშაგრიების (მებრძოლები და ღიღგვაროვნები), ვაიშიების (ხელოსნები, გლეხები და ვაჭრები) და შუღრების (მსახურები) ოთხი კასტა, ბრაჰმას პირიდან, მკერდიდან, ბარძაყებიდან და გერუებიდან. ისინი მოევლინნენ სამსხვერპლო მიზნით, რათა მოიპოვონ კეთილდღეობა. ო, სიკეთის მცნობელო, მათი მსხვერპლით იკვებებიან და კმაყოფილებიან ღმერთები, შემდეგ ისინი კვებავენ და აკმაყოფილებენ ადამიანებს. ამიგომ მსხვერპლშეწირვა კეთილდღეობის საფუძველია. როდესაც მას ღვთისმოსავი ადამიანი აღავლენს, რომელიც თავის ცხოვრების დავალებას უფროთხილდება და სათნოების და სამართლიანობის გზას აღვას, მიეცემა შესაძლებლობა

ადამიანად დამსახურებული დაბადებით სასურველ მეციურ ადგილს ან ხსნას (მოკმა) მიაღწიოს.

ო, ასკეგთა შორის პირველო, არსებები ამ ოთხ კასტაში, რომლებიც ბრაჰმამ შექმნა, სათნოები და სამართლიანები იყვნენ და სრულყოფილებას შეიცნობდნენ. ცხოვრობდნენ სადაც მოესურვებოდათ. არ იცნობდნენ დაბრკოლებებს და მათი გულები თავგანწირვის გამო სპეგაკი, შეურყვნელი და ეშმაკობისგან თავისუფალი იყო. მათ წმინდა გონში ცხოვრობდა მხოლოდ ღვთაება ჰარი. ვიშნუს სრულყოფილი შეცნობის ძალით ადვსილნი იყვნენ, მაგრამ გარკვეული პერიოდის შემდეგ (ოქროს ხანის დასასრულს) ჰარიმ, როგორც წარმავალი ღრის ფორმამ, ამ არსებებში ნელნელა დაღვარა ცოდვა. ო, მაიგრეია, ასე გაჩნდა უსამართლობისა და უმეცრების თესლიდან ნდობა, ვნება და მრისხანება, როგორც წინალობა კეთილდღეობის გზაზე. ადამიანის თანდაყოლილი სრულყოფილი ბუნება ნელნელა გაქრა. ცოდვის ტვირთმა დაიწყო ბატონობა. მოკვდავები დასუსტდნენ და იგანჯებოდნენ წინააღმდეგობებისგან, მაგალითად როგორიც არის სიცხე და სიცივე. შემდეგ ისინი შველას ეძებდნენ მთების, ტყეების და წყლებისგან. შემოისაზღვრნენ ღობეებით და ბარიერებით. შექმნეს სოფლები და ქალაქები. დაიწყეს სახლების აშენება სიცივის და სიცხისგან დასაცავად. მას შემდეგ, რაც ამინდისგან დაიცვეს თავი, დაიწყეს მძიმე შრომა, რათა სარჩო მოეპოვებინათ. გააკულტურეს 17 სახის მცენარე: ბრინჯი, ქერი, ხორბალი, სემამი, ოსპი, ლობიო, ბარდა... 17-დან 14 სამსხვერპლოდ გამოიყენებოდა, ამიგომ ადამიანის მოდგმა გამრავლდა მსხვერპლშეწირვის შესაბამისად. ო, საუკეთესოვ ბუნებს შორის, ყოველდღიურად იწირებოდა მსხვერპლი და მსხვერპლშემწირველი იწმინდებოდა ცოდვის, სურვილის და სიძულვილისგან, ხოლო ისინი, ვის გულებშიც ცოდვა იმრდებოდა, მსხვერპლს უარყოფდნენ. ამით ზურგს აქცევდნენ ღმერთებს და ვედებს. ბოროტი მრახვებით და უკეთურებით დაკარგეს ცხოვრების გზა და თავად დაიკარგნენ საკუთარ ცოდვაში.

ო, მაიგრეია, ადამიანის მოდგმის შემდეგ ბრაჰმამ შექმნა სასიცოცხლო წყაროს საშუალებები სამი ბუნებრივი თვისების შესაბამისად. დაადგინა კანონები და მცნებები მათი თვისებების მიხედვით. დავალებები და ცხოვრების სხვადასხვა სტილი მისცა კასტებს. რეგიონები დაყო მათ მიხედვით. ადამიანებს შეუძლიათ ვალდებულების გაცნობიერებით ბრაჰმას სივრცეს მიაღწიონ (ბრაჰმალოკას). ქმაგრიები, რომლებიც საბრძოლო ველიდან არ გარბიან, აღწევენ ინდრას სამყოფელს. შრომისმოყვარე ვაიშები კი ვაიუს სამყოფელს. მსახურობისთვის

მზადყოფი შუღრები განდჰარვას სამყოფელს იმსახურებენ. ბრაჰმანების დაუღალავი მოსწავლეები, რომლებიც ცხოვრების ნაყოფს იმკიან, აღწევენ 880 000 ასკეტის სამყოფელს. ოჯახის სათნო მამები აღწევენ წინაპრების სამყოფელს, გყეში განდგეილები - შვიდი რიშის სამყოფელს, მოხეგიალე ბერები - ბრაჰმას სამყოფელს (ცხოვრების 4 სტილი: მოსწავლე, ოჯახის მამა, გყის განდგეილი და მოხეგიალე). ვიშნუს უმაღლესი სამყოფელი არის იოგების წარუვალი სივრცე, სადაც ისინი დაუღალავად მედიტირებენ უმაღლეს არსებაში და მასთან არიან გაერთიანებულნი. ამ სივრცეს თავად ღმერთებიც ვერ ხედავენ. მზე, მთვარე და ვარსკვლავები შეიძლება გაჩნდეს და გაქრეს, ხოლო ის, ვინც უმაღლეს ღვთაებაზე მედიტირებს, აღარ შეიცნობს წარმავალობას. ვინც თავისი დავალება მიივიწყა და ვედებს და მსხვერპლს უარყოფს, შეიგყობს სიკვდილს. ის მოხვდება სიბნელით, შიშით და ტკივილით სავსე ჯოჯოხეთის საშინელ სივრცეებში.

1.7 სხვა არსებების დაბადება

პარასარამ თქვა:

ასე წარმოიშვნენ ბრაჰმას კონცენგრაციის საფუძველზე გონისმიერი შთამომავლები ფორმებით და თვისებებით საკუთარი ბუნებიდან. მათ განსხეულებულ არსებებს უწოდებენ, რომლებიც ყოვლისმცოდნე ღვთაების არსიდან იშვნენ. როგორც აგისხენი, ასე მოევლინა ყველა ქმნილება სამი ბუნებრივი თვისების მოქმედებით. ისინი რომ სწორად განვითარებულიყვნენ, ბრაჰმამ შექმნა სხვა სულიერი შვილებიც, რომლებიც მას უგოლდებოდნენ, კერძოდ ბჰრიგუ, პულასტია, პულაჰა, კრაგუ, ანგირა, მარიჩი, დაქშა, აგრი და ვაშიშტა. ამ ცხრა რიშის განადიდებენ პურანებში როგორც ბრაჰმას ვაჟებს. მანამდე უკვე დაბადებულები იყვნენ სანანდა და სხვა წმინდა რიშები, როგორც ბრაჰმას ვაჟები, მაგრამ უმაღლესი შეცნობის გამო ისინი იყვნენ სურვილის და მრისხანების გარეშე. ცხოვრების მახეში არ ებმებოდნენ და არც შთამომავლობისკენ ისწრაფვოდნენ, რამაც ბრაჰმა განარისხა. როდესაც მისი სიბრაზის ალმა ცა, მიწა და ჯოჯოხეთი გაანათა, შეჭმუხნული შუბლიდან

მოველინა რუდრა, შემზარავი უზარმაზარი სხეულით, მანათობელი, როგორც შუადღის მზე. ის იყო ნახევრად ქალი და ნახევრად კაცი. “გაიყავი შუაზე”, უთხრა ბრაჰმამ და გაქრა. ამ არსებამ გააცალკევა თავისი მამაკაცური და ქალური ბუნება ერთმანეთისგან. პირველი დაყო 11 რუდრად, მეორე კი სილამაზედ და სიმახინჯედ, რბილად და უხეშად, სინათლედ და სიბნელედ. შემდეგ ბრაჰმამ თავისი გონიდან შექმნა დაბადებული მანუ (სვამიმბჰუვა), რათა ქმნილებები დაეცვა და ემართა. მანუ შეუღლდა საგარუპასთან (მრავალფორმიანი), რომელიც ასკეტიზმით განიწმინდა.

ამ კავშირიდან გაჩნდა ორი ვაჟი, მეფეები, პრიიავრაგა და უტტანაპადა, ასევე ორი ქალიშვილი პრასუტი (ნაყოფიერება) და აკუტი (განმზრახვა), რომლებიც სიყვარულით და დამსახურებით იყვნენ დალოცვილები. მამამ პრასუტი გაათხოვა ღიდგეაროვან დაქმანზე და აკუტი კი ღიდგეაროვან რუჩიმზე (გემო). პირველი კავშირიდან გაჩნდნენ იაჯნა (მსხვერპლი) და დაქმინა (მსხვერპლშეწირვა), რომლებიც მოგვიანებით დაქორწინდნენ და 12 ვაჟი ეყოლათ. ესენი მანუს მანვანგარაში (ეპოქა) იყვნენ ღმერთები, სახელად იამა. დაქმას შეეძინა პრასუტისთან 24 ქალიშვილი. მათი სახელები იყო: რუშმენა, სიმდიდრე, სტაბილურობა, საკმარისობა, საკვები, ქმედება, ინტელექტი, ჭკუა, მოკრძალება, სხეულებრიობა, მშვიდობა, სრულყოფილება და პატივი. ეს 13 ქალიშვილი დაქორწინდა ღჰარმამ (სამართლიანობა). დანარჩენი 11 ქალიშვილი: ცნობილობა, სიმართლე, უნარი, მახსოვრობა, მიზიდულობა, მოთმინება, თავმდაბლობა, ქველმოქმედება, ენერგია, სვაჰა (ღმერთების ღიდება) და სვადჰა (წინაპრების ღიდება) მიათხოვეს მუნებს: ბრიგჰუს, ბჰავას, მარიჩის, ანგირას, პულასტიას, პულაჰას, კრატუს, აგრის, ვაშიშტას, აგნის და ფითრის. ღჰარმას შთამომავლები დაქმას 13 ქალიშვილთან იყვნენ: რუშმენის შვილი იყო სიყვარული, სიმდიდრის - სიამაყე; სტაბილურობის - დაუფლება; საკმარისობის - კმაყოფილება; საკვების - შიმშილი; ინტელექტის - შეცნობა; ქმედებამ კი შვა დასჯა, სამართლიანობა და წესიერება; ჭკუამ - სიბრძნე; მოკრძალებამ - სათნოება; სხეულებრიობამ - შრომა; მშვიდობამ - ბედნიერება; სრულყოფილებამ - ნეგარება და პატივმა - ღიდება. მოგვიანებით კი სიხარულმა სიყვარულთან შვა ღჰარმას შვილიშვილი სიამტკბილობა.

ღროთა განმავლობაში ეშმაკობა გახდა ცოლი უსამართლობის (აღჰარმა). მათ შეეძინათ ვაჟი სახელად ტყუილი და ქალიშვილი სიბოროტე, რომლებმაც იქორწინეს და ეყოლათ ორი ვაჟი: შიში და ჯოჯოხეთი, ასევე ორი ქალიშვილი: ილუბია (მაია) და წამება. მათაც ერთმანეთზე იქორწინეს. შიშს და ილუბიას

შეებიანთ სიკვდილი (მირგიუ), ჯოჯოხეთს და წამებას - ტანჯვა (ლუკა). სიკვდილის შვილები იყვნენ: ავადმყოფობა, ხრწნა, დარდი, ლტოლვა, სიძულვილი. ესენი ითვლებიან გაჭირვების მიზეზებად, უსამართლობის და უკეთურების შთამომავლებად. თავად არიან უნაყოფოები, ვიშნუს საშინელი ფორმები და სამყაროს დასასრულის გამომწვევები. ამის საპირისპიროდ დაქშა, მარიჩი, ბჰრიგუ, დანარჩენი რიშები და ადამიანთა დინასტიები შემოქმედების განმაახლებლები არიან. მანუ და მისი უფლისწულები მბრძანებლური ძალაუფლებით ადგანან სათნოების და სამართლიანობის გზას, რათა ქმნილებები დაიცვან.

მაიგრეიამ ჰკითხა:

ო, ბრაჰმანო, რა არის შემოქმედების, მფარველობის და განადგურების არსებითი ბუნება?

პარასარამ თქვა:

ერთადერთი და შეუცნობელი, რომელიც მრავალფეროვან ფორმებს იღებს, სამყაროში გამუდმებით იწვევს შემოქმედებას, მფარველობას და განადგურებას. განადგურება, ანუ ქმნილებების გაქრობა ოთხგვარია: ციკლური, ელემენტარული, სრულყოფილი და უწყვეტი. პირველი სახეობა, რომელსაც ასევე ბრაჰმას გაქრობა ჰქვია, ჩნდება შემოქმედების საღამოს, როდესაც ბრაჰმა იღლება და ძილს ეძლევა. სამყაროს ოქროს კვერცხი ჯერ იშლება 5 ელემენტად და შემდეგ უკან, გამოუვლენელ ბუნებაში ბრუნდება. ამას ეწოდება ელემენტარული გაქრობა. სამყაროს სრულყოფილი გაქრობა ხდება იოგებისა და უმაღლესი სულის შერწყმის და თვითშეცნობის საფუძველზე, რასაც ასევე გათავისუფლება (მოკშა) ეწოდება. უწყვეტი გაქრობა კი არის წარმავალი ღრო, ანუ წარმავლობა ყოველდღიურობაში.

პურანას მცოდნენი ბრაჰმას გაღვიძებას ციკლურ შემოქმედებას უწოდებენ, ხოლო ელემენტების შექმნას გამოუვლენელი ბუნებიდან კი ელემენტარულ შემოქმედებას. ყოველდღიურ შემოქმედებას უწყვეტი შემოქმედება ჰქვია. (სრულყოფილი შემოქმედება კი იქნებოდა თავად ვიშნუ). ძლიერი ვიშნუ ამ გზით ცხოვრობს ყველა არსებაში და გვევლინება როგორც შემოქმედება, მფარველობა და განადგურება. ო, მაიგრეია, ვიშნუს შემოქმედების, მფარველობის და გაქრობის უნარი უწყვეტად მოქმედებს ღროში ყველა არსებაზე. ვინც ამ სამი ბუნებრივი თვისების (ვნება, სიკეთე, ინერტულობა)

გავლენისგან დაიხსნის თავს, მიაღწევს ვიშნუს უმაღლეს სამყოფელს, საიდანაც არცერთი არსება ვალდებული არაა დაბრუნდეს უკან.

1.8 მამაკაცური და ქალური

პარასარამ თქვა:

ო, ღიღო მუნი, მე აღგიწერე ბრაჰმას შემოქმედება, სადაც ინერგულობის და უმეცრების თვისება ბაგონობს. ახლა კი აგისხნი შემოქმედებას სახელად რუდრა. მოისმინე ყურადღებით! შემოქმედების ღღის დასაწყისში (კალპა), როდესაც ბრაჰმამ თავისი მსგავსი ვაჟი ისურვა, მოევლინა პაგარა ბიჭი წითელი იერსახით, რომელიც აღელდა და აყვირდა. ბრაჰმამ ჰკითხა მას თანაგრძნობით: რაგომ ყვირი? ბიჭმა უპასუხა: მიბოძე სახელი. ბრაჰმამ მიუგო: ო, ღვთაებრივო, შენი სახელი უნდა იყოს რუდრა (მყვირალა/ღრიალა). აღარ იყვირო, დამშვიდდი. თანაგრძნობის მიუხედავად ბავშვმა 7-ჯერ დაიყვირა. ამიგომ მამამ მას კიდევ 7 სახელი და 8 საცხოვრებელი ადგილი უბოძა რვავე რუდრასთვის, მათივე ცოლების და შვილებისათვის. ღიღმა მამამ მათ დაარქვა: რუდრა, ბჰავა, სარვა, იშანა, პასუპატი, ბჰიმა, უგრა და მაჰადევა. მისცა საცხოვრებელი ადგილები: მზე, წყალი, მიწა, ქარი, ცეცხლი, სივრცე, შეფიცული ბრაჰმანები და მთვარე. მათი ცოლები გახდნენ: სუვარჩალა, უმა, ვიკეში, შივა, სვაჰა, ღიშა, ღიკშა და როჰინი. ახლა კი მოისმინე მათი შთამომავლების შესახებ, რომელთაგანაც დროთა განმავლობაში მთელი სამყარო დასახლდა. მათი ვაჟები იყვნენ: სანაიშარა (საგურნი), შუკრა (ვენერა), მარსი, მანოჯავა (ჰანუმანი), სკანდა, სვარგა, სანგანა და ბუდჰა (მერკური). რუდრამ ცოლად შეირთო საგიც. ხოლო დაქვამზე განრისხებულმა (მამაზე) საგიმ სხეული დაგოვა, რის შემდეგაც ჰიმავაგის და მისი მეუღლის, მენას ქალიშვილ უმაღ მოევლინა და ცოლად გაჰყვა ძლიერ ბჰავას, რომელიც მისი ერთადერთი მეუღლე იყო. შემდეგ გაჩნდნენ ღმერთები, ბრიგჰუს და კჰიაგის შვილები, დჰაგა და ვიდჰაგა, ასევე ქალიშვილი შრი, რომელიც ღმერთების ღმერთის ნარაიანას ცოლი გახდა.

მაიგრეიამ ჰკითხა:

ხომ ამბობენ, რომ შრი გაჩნდა რძის ოკეანიდან, რომელსაც ღმერთები და ღემონები ნექტარისთვის თქვეფთდნენ? როგორ შეიძლება, რომ ის ამავედროულად იყოს ბრიგჰუს და კჰიატის ქალიშვილი?

პარასარამ თქვა:

ო, საუკეთესო ბრაჰმანო, ღმერთი შრი, ვიშნუს ცოლი და სამყაროს დედა, მარადიული და წარუვალია. როგორც ვიშნუ მოიცავს ყველაფერს, ასევე ისიც არის ყოველივეში. ვიშნუ არის ამრი და შრი საუბარი. ვიშნუ არის კანონი და შრი სიკეთე. ვიშნუ არის გონება და შრი გამოცდილება. ვიშნუ დამსახურებაა და შრი ქველმოქმედება. ვიშნუ შემოქმედია და შრი შემოქმედება. ვიშნუ მფარველი სივრცეა და შრი დედამიწა. ვიშნუ არის სულის მშვიდობა და შრი ასკეტიზმი. ვიშნუ არის სურვილი და შრი ღვთაება. ვიშნუ არის მსხვერპლი და შრი მსხვერპლშეწირვა. ვიშნუ არის მსხვერპლშემწირველი და შრი სამსხვერპლო რიგუალი. ვიშნუ არის სამსხვერპლო გაძარი და შრი სამსხვერპლო კვარცხლბეკი. ვიშნუ არის სამსხვერპლო წილი და შრი სამსხვერპლო ცხოველი. ვიშნუ არის წმინდა კუშას ბალახი და შრი სამსხვერპლო კარაქი. ვიშნუ არის ვედების თესლი და შრი სამანის ნამღერი ჰიმნი. ვიშნუ არის სამსხვერპლო ცეცხლი და შრი სამსხვერპლო მანგრა (სვაჰა). ვიშნუ არის შივა და შრი არის უმა. ვიშნუ არის მანათობელი მზის ღმერთი და შრი არის მანათობელი მზე. ვიშნუ არის წინაპართა შგო და შრი არის მათი მსუყე მსხვერპლი (სვადჰა). ვიშნუ არის ცა და შრი ნეგარება. ვიშნუ არის მთვარე და შრი ნაყოფიერება. ვიშნუ არის ქარი და შრი მოძრაობა. ვიშნუ არის ოკეანე და შრი სანაპირო. ვიშნუ არის ინდრა (ღმერთების მეფე) და შრი არის მისი საჩი. ვიშნუ არის იამა (მეფე მკვდრების სამყოფელში) და შრი არის მისი დედოფალი ღჰუმოორნა. ვიშნუ არის კუვერა (ყველა ძვირფასეულობის მეფე) და შრი არის კეთილდღეობის ქალღმერთი. ვიშნუ არის ვარუნა (ოკეანის ღმერთი) და შრი მისი ცნობილი ქალღმერთი გაური. ვიშნუ არის სკანდა (ციური ჯარის წინამძღოლი) და შრი მისი ციური მასპინძელი. ვიშნუ არის წინააღმდეგობა და შრი ძალა. ვიშნუ არის მომენგი და შრი წამი. ვიშნუ არის საათის ჩამოკვრა და შრი წარმავალი დრო. ვიშნუ არის ცეცხლი და შრი სინათლე. ვიშნუ არის ხე და შრი მცოცავი მცენარე. ვიშნუ არის ღლე და შრი ღამე. ვიშნუ არის სასიძო და შრი სარძლო. ვიშნუ არის მდინარე და შრი ღინება. ვიშნუ არის სიმბოლური გერბი და შრი დროშა. ვიშნუ არის სხეული და შრი სული. ვიშნუ არის მოსიყვარულე და შრი მისი მიმღები. ო, სათნოების

მცნობელო, უსასრულოდ შეიძლება გაგრძელება, მაგრამ რისთვის? საკმარისია როდესაც შევიცნობთ, რომ ვიშნუ მამაკაცური საწყისია ყველა არსებაში და შრი ქალური. ამის გარდა სხვა არაფერი არსებობს.

1.9 კეთილდღეობის ქალღმერთის დაბადება

პარასარამ თქვა:

ო, მაიგრეია, მოისმინე ქალღმერთი შრის ისტორია, რომელიც მარიჩიმ მიაშბო:

შივას ერთ-ერთი განსხეულება, ველური ასკეტი ღურვასა დახეგიალობდა დედამიწის გარშემო. ერთხელაც აპსარას ხელში შეამჩნია ღვთიური ყვავილების გირლიანდა, რომლის სურნელიც მთელს ტყეში ვრცელდებოდა და ყველას ნუსხავდა, ვინც ამ ტყის ჩრდილში ცხოვრობდა. ბრძენი ასკეტი გამოელაპარაკა ღიღთვალა ქალწულს და გირლიანდა სთხოვა. ღვთაებრივმა ქალბატონმა მორჩილად მოიყარა მუხლი და გადასცა ის. ასკეტმა ჩამოიკიდა ყელზე და გზა განაგრძო. შემოხვდა ძლიერ სპილოზე (აირავაგ) ამხედრებული სამი სამყაროს მბრძანებელი ინდრა თავისი ამალით. ბრძენმა მოიხსნა გირლიანდა, რომლის სურნელმაც ყველა მონუსხა და ესროლა ღმერთების მეფეს. მან კი დაიჭირა და თავზე დაადგა აირავაგს, რომელიც წარმოჩნდა როგორც ციური განგა, მთა კაილაშის მწვერვალზე. როდესაც გახურებულ სპილოს გირლიანდის სურნელი ეცა, ხორთუმით აიღო და დედამიწისკენ მოისროლა. ო, მაიგრეია, ეს რომ ღურვასამ დაინახა განრისხდა და ინდრას მიმართა: ოჰ, კეთილდღეობით მოწამლულო, ამაყო და ამპარგავანო ინდრა, რადგან ყურადღება არ მიაქციე ციურ გირლიანდას, რომელშიც კეთილდღეობის ქალღმერთი ცხოვრობს და საჩუქრისთვის მაღლიერება არ გამოხატე, ამ უყურადღებობისთვი დაკარგავ ციურ კეთილდღეობას, როგორც ღმერთების მეფე. სუსტ, ორმაგად დაბადებულად ჩამთვალე და შენს სიამაყეში უყურადღებობით დამსაჯე. ამიგომ, როგორც გირლიანდა გადააგდე, მსგავსად გადავარდება შენი მბრძანებლობის კეთილდღეობა სამყაროებში. ო, ღმერთების მეფეო, ისეთ ვინმეს აწყენინე, ვისი მრისხანებისაც ყველა ქმნილებას ეშინია. შენი უბოძო სიამაყით დამარცხდი.

ინდრა სასწრაფოდ ჩამოვიდა სპილოდან და შეეცადა უცოდველი ღურვასა დაემშვიდებინა. ათასთვალღიანის ბოლიშს და ქედის მოხრას ასე უპასუხა მუნიმ:

ო, ინდრა, არც თანაგრძნობას და არც შენდობას ვცნობ შენს მიმართ. შეიძლება სხვა მუნებმა შეგინდონ, მე კი უნდა მიცნობდე როგორც ღურვასას. გაუგამამ და სხვა ასკეცებმა შეგინდეს სიამაყე და ამით აგამაღლეს. მე კი შემიცანი როგორც ღურვასა, რომელსაც შენს მიმართ თანაგრძნობა არ აქვს. ვაშიშგას და სხვა წმინდანთა ჰიმნებმა გაამეს და შენი ამპარგავნება გამოკვებეს. ვისაც სამ სკნელში მოხვედრა სურს, მოუწევს ჩემი საზარელი სახის აგანა, მუქი შეჭმუხნული შუბლით და ცეცხლივით წითელი თმებით. სხვა რა დავამაგო? არ გაპატიებ, მორჩლების რა ფორმაც არ უნდა გამოხატო.

ასე უთხრა ძლიერმა ბრაჰმანმა და გზა განაგრძო. ხოლო ღმერთების მეფე ამხედრდა სპილოზე და თავის დედაქალაქ ამარავაგიში დაბრუნდა. ო, მაიგრეია, ამ დღის შემდეგ გამუდმებით მცირდებოდა ინდრას და შესაბამისად სამი სკნელის ყველანაირი დიდება და კეთილდღეობა. მსხვერპლმა და მცენრეებმა დაკარგა მოქმედი ძალა, ადამიანები კი სიხარულს ვეღარ ხედავდნენ ასკეციმშსა და ქველმოქმედებაში, აღარ ასრულებდნენ მათი ცხოვრების დავალებებს. ყოველგვარი სტაბილურობა, სათნოება და სამართლიანობა ნელ-ნელა ქრებოდა. შეგრძნებები ვნებებით შეპყრობილიყო. ო, საუკეთესოვ ორმაგად დაბადებულთა შორის, ადამიანები მიიღგვოდნენ სიმდაბლისა და თავშეუკავებლობისკენ. სადაც სიკეთის ძალაა, იქ არის კარგად ყოფნა. სადაც კარგად ყოფნაა, იქ არის სიკეთის ძალა. ეს ორი ერთმანეთთან მჭიდრო კავშირშია. ვის შეუძლია ბედნიერად ცხოვრება, როდესაც ასეთი მაღლი დაკარგულია. მისი ძალის გარეშე ადამიანები სუსტდებიან და კარგავენ დამსახურებას, პატივისცემას, სისავსეს და კეთილდღეობას. როდესაც მათი შეგრძნებები შეპყრობილი და დაჩლუნგებულია, მაშინ დაკარგულია ყოველგვარი გონიერება. ამ გზით გაქრა სიკეთის ძალა და იკლო კეთილდღეობამ სამ სამყაროში, რის შედეგადაც იზრდებოდა ღმერთების მგრების, დემონების ძალა. ისინი სიამაყით, ძალადობით და ვნებებით არიან აღვსილნი და არ უშვებენ მშვიდობას. დემონებმა მაშინვე დაიწყეს ბრძოლა დასუსტებულ და უბედურ ღმერთებთან, რომლებიც მალევე მოაქციეს. მათ კი ინდრას და აგნის თაოსნობით თავშესაფარი ჰპოვეს ბრაჰმასთან. როდესაც კოსმოსის დიდმა მამამ ყველაფერი მოისმინა, ღმერთებს უთხრა:

იყავით ღვთაების და უმაღლესი მბრძანებლის მფარველობის ქვეშ, რომელიც ღმერთების გამანადგურებელი, შემოქმედების, მფარველობის და განადგურების უმაღლესი მიზეზია. ის არის ყოველის მამა, უკვდავი და გადაულახავი ვიშნუ, გონის და მაგერიის საწყისი, რომელიც ყოველგვარ საზრუნავს მოაშორებს მათ, ვინც მას სრულიად მიენდობა. ის თქვენ დაგეხმარებათ.

ამ სიტყვების შემდეგ მათთან ერთად წავიდა ბრაჰმა რძის ოკეანის ჩრდილოეთ სანაპიროსკენ. როდესაც მივიდნენ, ღმერთებით გარშემორტყმულმა ბრაჰმამ დაიწყო ჰარის ქება-დიდება მაღალფარდოვანი სიტყვებით:

ქელს ვიხრით, ყოველთა მბრძანებლის და ყოვლად მყოფის წინაშე. შენ ხარ მარადიული, დაუბადებელი და წარუვალი, შემოქმედების მფარველი, ჩაუწვდომელი და განუყოფელი ნარაიანა. ყველაზე პატარა და ყველაზე დიდი. შენშია თითოეული არსება და შენგან მოდის ყოველგვარი არსებობა. შენ ხარ ჭეშმარიტება და ღვთაება, არსებობის დასაწყისი და დასასრული, რომელიც ყველა ქმნილებაში ცხოვრობს. უმაღლესი სული ხარ ყოველი გამოვლინების მიღმა. შენზე მედიტირებს ყველა იოგი, რომელიც გათავისუფლებას ეძებს. შენ ხარ ერთადერთი, სამი ბუნებრივი თვისების, სიკეთის, ვნების და ინერგულობის მიღმა. შენ ხარ ერთიანობა მრავალფეროვნებაში. დაე, სრულიად წმინდა უმაღლესი მამაკაცური არსება ჰარი, რომლის ძალაც დროს არ ემორჩილება, იყოს მოწყალე ჩვენს მიმართ. მოგვმადლე უმაღლესო ღმერთო, ყოვლად თავისუფალო, თითოეული განსხეულების სულო და პატივცემულო ვიშნუ. დაე, იყავ მოწყალე, რომელიც მიზეზშედეგობრიობის კანონი, მიზეზთა მიზეზი და შედეგთა შედეგი ხარ. ქელს ვიხრით პირველსაწყისის და ყოველგვარი გამოვლინების არსის წინაშე. ქელს ვიხრით უმაღლესის წინაშე, რომელიც შეცნობაცაა და საცნობელიც. რომელიც შემოქმედი და შემოქმედებაა, მოქმედი და მოქმედებაა. ქელს ვიხრით ვიშნუს უმაღლესი არსის წინაშე, რომელიც წმინდა შეცნობაა, დროის მიღმიერია, ამოუწურავი, შეუცვლელი, შეუცნობელი და ჩაუწვდომელია. ქელს ვიხრით მარად წმინდას წინაშე, რომელიც არც უხეშია, არც ფაქიზია და განსხვავებას აღარ ცნობს. ქელს ვიხრით წარუვალის წინაშე, რომელიც უმაღლესი ბრაჰმანია. მისი მხოლოდ მცირეოდენი ნაწილისგან შეიქმნა მთელი სამყარო. ქელს ვიხრით ვიშნუს, ღვთაების წინაშე, რომელსაც ღმერთები, ბრძენები, შივა და თავად მეც ვერ ჩავწვდებით. ქელს ვიხრით შეუცნობელი და გაუნადგურებელი ვიშნუს წინაშე, რომელსაც იოგები კარმის განწმენდის და მუდმივი ვარჯიშის შედეგად მისტიურ „ომ“-ში შეიცნობენ. ქელს ვიხრით უმაღლესი ღვთაების წინაშე, რომელიც მეორეს არ სცნობს და რომლის

ენერგიაც ბრაჰმას, ვიშნუს და შივას სამებაში ვლინდება. ო, წარუვალო ვიშნუ, ყველაფრის ღმერთო, ყველაფრის სულო, ყველაფრის არსებობავ, ყველაფრის თავშესაფარო, იყავ მოწყალე და დაგვენახე შენს მაღილებლებს.

როდესაც ღმერთებმა ბრაჰმას ლოცვა მოისმინეს, მოიხარეს ქელი და თქვეს:

იყავ მოწყალე და გვეჩვენე. ოჰ, უმაღლესო არსებავ, ყველა ქმნილებაში ცხოვრობ წარუვალო და მთელ სამყაროს შენს სხეულად აგარებ. ქელს ვიდრეკთ შენი შეუცნობელი უმაღლესობის წინაშე, რომელსაც თავად ღიღებული ბრაჰმაც ვერ შეიცნობს.

ღმერთები დადუმდნენ. ვრიჰასპატიმ და ცის რიშებმა თქვეს:

ქელს ვიხრით სკნელების შემოქმედის, ერთადერთის და პირველის წინაშე, რომელიც როგორც უმაღლესი მსხვერპლშემწირველი მსხვერპლს სწირავს სამყაროს. ის ყველა ქმნილების დაბადებამდე იყო და ყოველი ღიღების ღირსია. წარსულის და მომავლის ღიღებულ მბრძანებელო, მთელი სამყარო შენი სხეულია. იყავი მოწყალე წარუვალო და დაგვენახე მორჩილ მაღილებლებს. აქ არის ბრაჰმა, სამთვალა შივა რუდრებთან ერთად, მზის ღმერთი ღიდ ღმერთებთან ერთად, აგნი ყველა ვარსკვლავთან ერთად. აქ არიან ასვინის ტყუპები და ვასუები, მარუტებთან, სადჰიებთან, ვიშვადევებთან და ინდრასთან, ღმერთების მეფესთან ერთად. ო, უმაღლესო, ღემონების ჯარმა შეიპყრო ღმერთები, რომლებიც მორჩილად ეძებენ შენს მფარველობას.

ღმერთებისგან განღიღებული უმაღლესი ღმერთი ეჩვენა მათ. ხელში ნიჟარის საყვირი და დისკო ეპყრა. როდესაც ღმერთების ჯარმა დაინახა საოცარი მოწყალების და უსაზღვრო ენერგიის მქონე ღიდი მამა, მაშინვე მორჩილად მოიდრიკა ქელი. აღტკინებული თვალებით დაიწყო თითოეულმა ხოგბის შესხმა:

ღიღება! ისევ და ისევ ღიღება, შეუცნობელო! შენ ხარ ბრაჰმა და შივა, მშვილდი პინაკას მაგარებელი. შენ ხარ ინდრა, აგნი, ვაიუ, ვარუნა, სურია, იამა, ვასუები, მარუტები, სადჰიები და ვიშვადევები. ო, ღვთაებავ, ეს ყველა ღმერთი, რომელიც შენს წინაშე შეიკრიბა, სხვა არავინაა თუ არა თავად შენ. სამყაროების შემოქმედი ხარ და ყველაფერს მოიცავ. შენ ხარ მსხვერპლი, სამსხვერპლო ლოცვა, მისტიური მარცვალი „ომ“ და ყველა ქმნილების მამამთავარი. შეცნობადი ხარ და შეუცნობელი. მთელი სამყარო შენითაა მოცული და აღვსილი. ო, ვიშნუ, ღემონებისგან შევიწროვებულები ვეძებთ მფარველობას. ო, უმაღლესო სულო, იყავ მოწყალე და დაგვიცავი შენი ძალით. სანამ შენი

სრულყოფილი მფარველობის ქვეშ არ ვიქნებით, ღვთის, სიძულვილის და უმეტრების გავლენით გაგრძელება განჯვა. მხოლოდ შენ შეგიძლია ყოველგვარი ცოდვისგან განწმენდა. ო, წმინდა სულო, იყავი მოწყალე ჩვენს მიმართ. შენს ნებას მივეწოდებით უმაღლესო ღმერთო. დაგვიცავი შენი ძალით.

უკვდავი ღმერთებისგან განდიდებულმა სამყაროს შემქმნელმა ჰარიმ გაიღმა და თქვა:

ღმერთებო, თქვენს ძალას აღვადგენ. იმოქმედეთ ჩემი მცნების მიხედვით. გაერთიანდით ღმერთებთან და მიიტანეთ ყოველი სახეობის სამკურნალო მცენარე რძის ოკეანის სანაპიროზე. გათქვიფეთ მანდარას მთა და გველი ვასუკი აქციეთ თოკად, რომ შემდეგ მთა გადმოაბრუნოთ. რძის ოკეანე გათქვიფეთ ჩემი მეოხებით კარაქად, ისე რომ ნექტარი გაჩნდეს.

ღმერთების დახმარება რომ მიიღოთ, უნდა დაზავდეთ მათთან. დაჰპირდით ნექტარის ნახევარს, რის დაღევის შემდეგაც შეგეძლება უკვდავები გახდეთ. ო, ღმერთებო, მე ვიმბრუნებ, რომ ყოველგვარი ძალისხმევის მიუხედავად ღმერთების მტრები ვერ დატყვენ ამ სასმელით.

მას შემდეგ, რაც ღმერთებმა დარიგება მიიღეს ღვთაებისგან, დაამყარეს მშვიდობა ღმერთებთან და დაიწყეს ნექტარის დამზადება. მათ მოაგროვეს სხვადასხვა სამკურნალო მცენარე და დაუმატეს რძის ოკეანეს, რომელიც

შემოდგომის თეთრ ღრუბელს ჰგავდა. აიღეს მანდარას მთა, გველი ვასუკი და დაიწყეს რძის ოკეანის გათქვეფა. როგორც ვიშნუმ დაადგინა, ღმერთებმა დაიკავეს გველის კუდი, ხოლო ღემონებმა თავი. გველის ხახიდან ცეცხლოვანი ამოსუნთქვით ღემონები თანდათან სუსტდებოდნენ, ღმერთები კი კულზე წარმოქმნილი ღრუბლებით გრილდებოდნენ. ოკეანის ცენტრში უზარმაზარი კუს ფორმით მოვლენილი ჰარი მთის საყრდენი იყო. უმაღლესი ღმერთი სხვა ფორმითაც მოევლინა ღემონებს და ღმერთებს, რომლებიც გამალებით თქვეფდნენ და დაიწყო გველების მეფის მოქაჩვა. ო, მაიგრეია, კიდეც სხვა უზარმაზარი გამოვლინების სახით (უმაღლესი ღმერთი) ზის მთის მწვერვალზე, რომელსაც იცავს. ღმერთების და ღემონებისგან მალულად მან გველების მეფეს მისცა საჭირო ენერგია და ღმერთებს კი გამბედაობა.

როდესაც ოკეანე გაითქვიფა, პირველად მოევლინა სურვილების შემსრულებელი ძროხა სურაბჰი, რძის, ხაჭოს და კარაქის დალოცვილი წყარო. ღმერთებმა და ღემონებმა განადიდეს ის. შემდეგ გაჩნდა ღმერთი ვარუნი (ღვინის ქალღმერთი) ნასვამი გამომეცყველებით, რაზეც ცაში მყოფმა წმინდა სილღებმა თავის თავს ჰკითხეს: „რა არის ეს?“. ამის შემდეგ გათქვეფილი სიღრმიდან მოევლინა ციური პარიჯატას ხე, რომელიც ყვავილების სურნელით აღავსებს სამყაროს და აპსარებს აღაფრთოვანებს. შემდეგ გაჩნდნენ ცის ნიშნები, სიყვარულით და ელეგანტურობით სავსე აპსარები. რძის ოკეანიდან ასევე ამოვიდა მთვარე თავისი გრილი სხივებით, რომელსაც მაჰადევამ ხელი სტაცა. შემდეგ გაჩნდა მომაკვდინებელი შხამი, რომელიც ნაგებმა და გველებმა დაისაკუთრეს. ამის შემდეგ მოევლინა თეთრებში ჩაცმული ციური ექიმი ღჰანვანგარი ხელში ამრიგით (უკვდავების ნექტარი) სავსე ჭურჭლით. ამით დაკმაყოფილდნენ ღმერთები და ღემონები. ბოლოს გაჩნდა ლოგუსის გაშლილ ყვავილზე მჯდომი შესანიშნავი ქალღმერთი შრი, ხელში ასევე ლოგუსის ყვავილით. დიდმა ბრძენებმა დაიწყეს მისი ქება, ხოლო განდჰარვები და აპსარები ამღერდნენ და აცეკვდნენ. განგა და სხვა წმინდა ღმერთები ზრუნავდნენ შრის განწმენდაზე, ხოლო ჰორიზონტის მხარეების სპილოები იღებდნენ წმინდა წყალს ოქროს ჭურჭლიდან და ასხურებდნენ ქალღმერთს, ყველა სკნელის დედოფალს. რძის ოკეანემ შრის აჩუქა უჭკნობელი ყვავილების გვირგვინი და ვიშვაკარმა, ციური ხელოვანი, რომელმაც ის ციური ორნამენტებით შეამკო. ასე განწმენდილი, შემოსილი და მორთული ქალღმერთი გადაეხვია ცის ყველა მაცხოვრებლის წინაშე ვიშნუს, თავის მეუღლეს, და მზერა მიაპყრო მონუსხულ ღმერთებს. ხოლო ქალღმერთის მიერ უარყოფილი ღემონები, რომლებიც

ვიპრაჩიტის თაოსნობით გამუდმებით უგულებელყოფდნენ ვიშნუს, ძალიან აღაშფოთდნენ ამ საქციელით. ძლიერმა დემონებმა ხელიდან გამოსტაცეს ამრიგით სავსე ჭურჭელი ღვინვანაღვარის. ამის გამო ქალის ფორმა მიიღო ვიშნუმ, ალაგზნო დემონები და მოაჯადოვა, რათა ამრიგი დაეცვა. ღმერთებმა ინდრასთან ერთად დალიეს უკვდავების ნექტარი. გაბრაზებულმა დემონებმა სტაცეს იარაღებს ხელი და შეუტყეს. ამრიგისგან გაძლიერებულმა ღმერთებმა დაამარცხეს ისინი, რომლებიც მიმოიფანტნენ და ქვესკნელებში ჰპოვეს თავშესაფარი. ამის შემდეგ ღმერთებმა ქელი მოიხარეს უმაღლესი ღვთაების წინაშე და დაიწყეს ზეცის მართვა უწინდებურად. მშემ ძველებურად გაიბრწყინა, პლანეტები და ვარსკვლავები დაუბრუნდნენ ორბიტებს. ცეცხლმაც ისევ გამოანათა ღიღებულებით. ყველა არსება გახდა კვლავ სამართლიანი და კეთილი. სამმა სამყარომ ბედნიერებით და კეთილდღეობით გაიხარა. ინდრამ, ღმერთების წინამძღოლმა მიიღო ძველი ძლიერება, დაბრუნდა ზეციურ ტახტზე და ხოგბა შეასხა ლოგუსისყვავილიან ქალღმერთს:

ქელს ვიხრი შრის, ლოგუსისთვალის ქალღმერთის, ყველა არსების დედის წინაშე, რომელიც ლოგუსის ტახტზე მის და ვიშნუს მკერდზეა მინდობილი. შენ ხარ კეთილდღეობის ძალა, სვადჰა და სვაჰა (წინაპრების და ღმერთების მსხვერპლი), ამრიგი და სამყაროს განმწმენდი ძალა. შენ ხარ განთიადი და სამყაროს სინათლე, ბრწყინვალეობა, ღიღებულება, ინტელექტი, რწმენა და სწავლის ქალღმერთი სარასვატი. ო, მშვენიერო ქალღმერთო, თავგანწირვის სიბრძნე, ერთადერთი ღიღება, გონის ხედვა და ბრაჰმანის უმაღლესი შეცნობა ხარ, რომელსაც დროის მიღმიერ გათავისუფლებაში მივყავართ. შენ ხარ სამი ვედას, განსწავლულობის, მეცნიერების და ხელოვნების არსი. ცოდნა ხარ მეფეთა მბრძანებლობის შესახებ. ო, ქალღმერთო, მთელი სამყარო აღვსილია შენი მეგად და ნაკლებად სასიამოვნო ფორმებით. ვის შეუძლია შენს გარდა ღმერთების ღმერთის პიროვნებაში ცხოვრება, რომელიც წმინდა მსხვერპლია და კეტის მატარებელი, რომელზეც იოგები მედიტირებენ? შენგან მიგოვებული სამი სკნელი განწირული იყო განადგურებისთვის, რომლებიც შენი მოწყალებით კვლავ გაცოცხლდა. ო, ძლიერო ქალღმერთო, შენი კეთილმოსურნე მშვერთ აღამიანები მიიღებენ ცოლებს, შვილებს, საცხოვრებელს, მეგობრებს, მოსაგალს და სიმდიდრეს. ჯანმრთელობა და ძალა, ისევ როგორც წარმატება და ბედნიერება ადვილი მისაღწევია მათთვის, ვისკენაც შენს მომდიმარ სახეს მიაპყრობ. შენ ხარ ყველა არსების დედა, როგორც ყველა ღმერთის ღმერთი და მამა ჰარია. მთელი სამყარო ცოცხალი და არაცოცხალი ქმნილებებით, შენით და

ვიშნუთი განმსჭვალულია. შენი წყალობით ხდება ყველაფერი კარგი. ამიგომ არ მიაგოვო ჩვენი ოჯახები და მეგობრები, საცხოვრებლები და მონაგარი, მინდვრები და ცხოველები. ო, კეთილდღეობის ქალღმერთო, დაგვიცავი ჩვენ, რადგან ვისაც მიაგოვებ არც ვაჟები, არც მეგობრები და არც სიმდიდრე აქვს გარანტირებული. ოჰ, უცოდველო, შენგან მიგოვებული დაკარგავს სიკეთეს, ჭეშმარიტებას, სიწმინდეს და ყველა სხვა მაღლს. ხოლო ვისკენაც მიაპყრობ კეთილმოსურნე მშერას, ის იქნება ყველა კარგი თვისებით, ოჯახით და ძლიერებით მომადლებული. ვისკენაც მომდიმარ სახეს მიაპყრობ, მოიპოვებს ღიდებას, წარმატებას, დალოცვას, ინტელექტს, გმირობას, დიდგვაროვნებას და ძალაუფლებას. ვისაც განერიდება, ვიშნუს საყვარელო და სამყაროს ღედავ, მასთან საპირისპიროდ გადაიქცევა ყველა დამსახურება და მონაპოვარი. თავად ბრაჰმას ოთხი ენაც ვერ აღწერს შენს უმაღლობას. ო, ლოგუსისთვალთანო ქალღმერთო, იყავი მოწყალე და აღარასოდეს მიგვაგოვო!

ყველა ქმნილებაში მცხოვრებმა ქალღმერთმა შრიმ მოისმინა ხოტბა, კმაყოფილი დარჩა და ინდრას ღმერთების წინაშე უთხრა:

ო, ღმერთების მეფე, შენმა სიტყვებმა ძალიან გამახარა. მიიღე დალოცვა ისე, როგორც ისურვებ. აქ ვარ, რათა შენი სურვილები ავასრულო.

ინდრამ უპასუხა:

ო, ქალღმერთო, თუ ღირსი ვარ შენგან მივიღო მაღლი, გთხოვ სამი ქვეყნიერება დალოცო შენი აქ ყოფნით და არასოდეს მიაგოვო. ოკეანეში დაბადებულ, ჩემი მეორე სურვილია არასოდეს მიაგოვო ის, ვინც ამ ჰიმნით გადიდება.

ქალღმერთმა თქვა:

მართლაც არასოდეს მივაგოვებ სამ სკნელს. დაგლოცავ ჩემი ღიდებისთვის და არ განვერიდება მოკვდავს, რომელიც ღილით და სადამოთი გაიმეორებს ამ ჰიმნს.

პარასარამ თქვა:

ო, მაიგრეია, ასე დალოცა ქალღმერთმა შრიმ ღმერთების მეფე. ამგვარად გაჩნდა ბჰრიგუს და კჰიაგის ქალიშვილად ადამიანთა სამყაროში და მოგვიანებით ღმერთებს და ღემონებს მოეწვლინა რძის ოკეანის გათქვეფისას. როგორც სამყაროს მბრძანებელი და ღმერთების ღმერთი ვიშნუ სხვადასხვა სახით განსხეულება სამყაროში, ასე გვევლინება მისი მეუღლე შრიც

აღამიანთა კეთილდღეობისთვის. როდესაც ვიშნუმ ერთერთი გნომის ფორმა მიიღო, შრი მოევლინა ლოგუსის ყვავილის სახით (პაღმა). როდესაც ის პარასურამას სახით ბჰრიგუს საგვარეულოში დაიბადა, შრი გაჩნდა დედამიწად (დჰარანი). როდესაც ვიშნუ რამას ფორმით დასარათჰას შგომი დაიბადა, შრი მოევლინა როგორც მისი ცოლი სიგა. როდესაც ვიშნუ კრიშნას ფორმით დაიბადა, შრი გაჩნდა როგორც მისი ცოლი რუკმინი. ასეა ქალღმერთი შრი ვიშნუს ყველა განსხვავების გვერდით. როდესაც ვიშნუ ციურ ფორმას იღებს, შრიც ევლინება როგორც ციური ქმნილება. როდესაც ვიშნუ მოკვდავ ფორმას იღებს, შრიც ჩნდება მოკვდავად. ის გარდაქმნის თავის სხეულს იგივენაირად, როგორც ვიშნუ.

ვინც ამ ისტორიას ყურადღებით წაიკითხავს ან მოისმენს, მისი სამი თაობა არ იქნება მიტოვებული კეთილდღეობის ქალღმერთისგან . ოჰ, წმინდანო, იმ სახლში, სადაც ეს ისტორია ისევ და ისევ გაჟღერდება, არასოდეს იცხოვრებს უსამართლო უბედურება. ოჰ, ბრაჰმანო, ამით ვუპასუხე შენს კითხვას და გითხარი, თუ როგორ მოევლინა ბჰრიგუს ქალიშვილი შრი რძის ოკეანიდან. გაგიმხილე ქალღმერთის ჰიმნი, რომელიც ინდრამ წარმოთქვა. ვინც მას ყოველ დღე გაიმეორებს, არასოდეს მიატოვებს კეთილდღეობა დედამიწაზე.

1.10 დაქმნის ქალიშვილების შთამომავლობა

მაიგრეიამ თქვა:

ო, დიღო მუნი, შესანიშნავად უპასუხე ჩემს კითხვას. ახლა გთხოვ, ბჰრიგუს დინასტიის შექმნაზე ისაუბრო.

პარასარამ თქვა:

ბჰრიგუს და კჰიაგის ქალიშვილი შრი იყო ვიშნუს მეუღლე. მას ჰყავდა ორი ვაჟი, ღჰათა და ვიდჰათა, რომლებიც ცნობილი მერუს ორ ქალიშვილზე დაქორწინდნენ, აიათიზე და ნირიათიზე. ორივე წყვილის ვაჟები იყვნენ პრანა და მარკანდა. მარკანდას ვაჟი იყო მარკანდეია და მისი ვაჟი კი ვედასირა. პრანას ვაჟი იყო დიუტიმატი და მისი კი რაჯავატი. მათი საშუალებით გამრავლდა ბჰრიგუს დინასტია.

სამბჰუტიმ, მარიჩის ცოლმა გააჩინა პაურნამასა, რომლის ვაჟებიც იყვნენ ვირაჯა და სარვაგა. მათ შთამომავლობაზე მოგვიანებით ვისაუბრებ, როდესაც აგისხნი მარიჩის განსაკუთრებულ დინასტიაზე. სმრიტიმ, ანგიროს ცოლმა გააჩინა ქალიშვილები სინივალი, კუჭუ, რაკა და ანუმატი (მთვარის 4 ფაზა: ახალი, სავსე და ორი ნახევარმთვარე). ანასუიამ, აგრის ცოლმა შვა სამი უცოდველი ვაჟი: სომა (მთვარე), ასკეტი ღურვასა და წმინდა ღათათათრეია. პულასტიას ჰყავდა ერთი ვაჟი პრიტისთან, რომელიც ცნობილი გახდა, როგორც წმინდა აგასტია და წინა ცხოვრებაში, სვამიმბჰუვა მანვანტარაში ერქვა ღათათოლი. პულაჰას ცოლი კჰამა იყო სამი ვაჟის დედა: კარმასა, არვარივატი და საჰიშნუ. სანნატიმ, კრაგუს ცოლმა დაბადა სამოცი ათასი ვალაკჰილია (მზესავით მანათობელი პაწაწინა ბრძენი არსებები), რომლებიც ცერის ზომას არ აღემატებოდნენ, მაგრამ სიწმინდით და რწმენით სავსენი იყვნენ. ვაშიშტას ურჯჯასთან ჰყავდა შვიდი წმინდა ბრძენი ვაჟი: რაჯას, გაგრა, ურდჰაბაჰუ, სავანა, ანაგჰა, სუგაპა და შუკრა. განსხვავებულ აგნის, სახელად აბჰიმანი, რომელიც ბრაჰმას უფროს ვაჟად დაიბადა, სვაჰასთან ეყოლა სამი შესანიშნავი და დიდებული ვაჟი: პავაკა, პავამანა და სუჩი (რომელიც წყალს სვამს). მათ ჰყავდათ 45 ვაჟი. ისინი წინაპრებთან ერთად 49 ცეცხლს ქმნიდნენ. წინაპრებს (ფითრი) მიეკუთვნებიან აგნივატტები და ვარჰიშადები. პირველები იყვნენ ცეცხლის გარეშე, მეორეები კი ცეცხლით. სვადჰას მათთან ჰყავდა ორი ქალიშვილი, სახელად მენა და ღჰარანი. ისინი სულიერ სიბრძნეში და

მედიაციის იოგაში იყვნენ განსწავლულები, ასევე გამორჩეული თვისებებით დალოცვილები. ამით აგისენი დაქმას შთამომავლობის შესახებ. ჭეშმარიტად, ვინც რწმენით სავსე წაიკითხავს ამ ისტორიას, არ დარჩება შთამომავლობის გარეშე.

1.11 ღპრუვას ისტორია

პარასარამ განაგრძო:

როგორც მოგახსენე, მანუ სვამაბჰუვას ჰყავდა გმირი და მორწმუნე ორი შვილი, სახელად: პრიიავრაგა და უტტანაპადა. ამ უკანასკნელს ჰყავდა საყვარელი ვაჟი უტტამა და დედოფალი სურუჩი. მისთვის ნაკლებად საყვარელმა მეუღლე სუნიგიმ გაუჩინა ვაჟი ღპრუვა. როდესაც მან სამეფო ტახტზე მჯდომი მამის კალთაში დაინახა ძმა უტტამა, თვითონაც მოუნდა, მაგრამ მეფემ არ დააკმაყოფილა ეს სურვილი, რადგან სურუჩიც იქვე იყო. როდესაც მეფის საყვარელმა მეუღლემ დაინახა მისი მოწინააღმდეგის შვილი როგორ ცდილობდა ტახტზე მამასთან აძრომას, თქვა: ო, შვილო, რატომ გაქვს სიამაყით სავსე იმედი ასე ურცხვად? სხვა ქალისგან გაჩნდი და ჩემი ვაჟი არ ხარ. შენთვის შეუფერებელია ასეთი ადგილის მოსურვება, რომელიც შესანიშნავ უტამას ეკუთვნის. მართალია მეფის შვილი ხარ, მაგრამ ჩემგან არ შობილხარ. მეფეთა მეფის ტახტი მხოლოდ ჩემს ვაჟს ეკუთვნის. რატომ გაქვს ასეთი მაღალი მიზნები? თითქოს ჩემი გაჩენილი იყო. ნუ გავიწყდება, რომ სუნიგის შვილი ხარ.

როდესაც ბიჭმა მოისმინა დედინაცვლის უხეში საუბარი, განრისხებულმა მიაგოვა მამა და დედის სამყოფში წავიდა. აღელვებული შვილი სუნიგიმ კალთაში ჩაისვა, ტკბილად გაუღიმა და ჰკითხა: შვილო, რა არის შენი გაბრაშების მიზეზი? ვინ მოგექცა ცუდად? ვინ არ იცოდა, რომ შენი უარყოფით მეფე, მამაშენი უარყო? ღპრუვამ უამბო ყველაფერი, რაც ამამა სურუჩიმ მეფის თანდასწრებით უთხრა. ამ სიტყვებით შეწუხებულმა მორიდებულმა სუნიგიმ ამოიოხრა და თვალცრემლიანმა თქვა:

მართალია რაც სურუჩიმ თქვა, უბელური ბედისწერა გერგო. ასეთი დამცირების აგანა არ მოუწევს მას, ვინც ილბლიანი დაიბადა. მაგრამ ვინ შეცვლის იმას, რომ აქამდე არ დაგანჯულხარ, ან ვინ მოგცემს რაც გამოგოვე? სამეფო ტახტი, ღიღება და ყველა ეს ცხენი თუ სპილო, მიეცემა მას, ვინც დაიმსახურებს. ჩემო შვილო, იფიქრე ამაზე და მშვიდად იყავი. წინა ცხოვრების დამსახურების საფასურია, რომ სურუჩი მეფის რჩეულია. მე მაკლია დამსახურება და ამიტომ მეკუთვნის მხოლოდ სახელი „მეუღლე“. მათი ვაჟი არის დაგროვილი დამსახურების ნაყოფი. ჩემო შვილო, უამრობაა ამაზე სიბრამე. ბრძენი ადამიანი კმაყოფილია იმით, რაც ეძლევა, მაგრამ თუ მაინც გული გატკინა სურუჩის სიგყვებმა, შეეცადე შენი დამსახურებები გაამრავლო, რაც კეთილდღეობას მოგიტანს. იყავი კეთილი, სათნო, მეგობრული და საყვარელი. ყველასთვის კარგი ეძიე. ვისაც დამსახურებები აქვს, მასთან კეთილდღეობა მოედინება წყალივით.

ამაზე ღჭრუვამ უპასუხა:

ოჰ, დედა, შენი თანაგრძნობა ვერ ამთელებს დამცირებისგან გატეხილ გულს. მე ვიბრძოლებ, რათა მთელი სამყარო მაღიღებდეს. მიუხედავად იმისა, რომ მეფის საყვარელ ცოლ სურუჩის არ გავუჩენივარ, მაინც იხილავ შენი ვაჟის ღიღებას. ავიდეს ჩემი ძმა უტტამა სამეფო ტახტზე. არ ვისურვებ იმით ტკობას, რაც სხვებმა მიიღეს. საკუთარი ძალისხმევით მივალწევ იმას, რაც მამაჩემსაც კი არ შეუძლია.

თქვა ღჭრუვამ და მიაგოვა ღედის სამყოფი, სასახლე და ქალაქი. წავიდა გყეში, სადაც შვიდი მუნი შემოხვდა. მათ შავი ანგილოპის ტყავის სამოსები გაეფინათ წმინდა კუმას ბალახზე. ახალგაზრდა პრინცი მიესალმა მოწიწებით, ქელი მოიხარა და უთხრა:

ღიღებულ ასკეტებო, მეფე უტტანაპადას და სუნიგის ვაჟი გალხავართ. ცხოვრებით უკმაყოფილო ვარ და ამიტომ ვდგავარ თქვენს წინაშე.

რიშებმა უპასუხეს:

მეფის ვაჟი ხარ, ალბათ ოთხი ან ხუთი წლის, რა შეიძლება იყოს შენი უკმაყოფილების მიზეზი? მამაშენი მეფეა და რა გაკლია? ვერ წარმოგვიდგენია, რომ აუსრულებელი სურვილები გაწუხებს და ვერც მგანჯველი ავადმყოფობის ნიშნებს ვხედავთ. საიდან მოდის უკმაყოფილება? მოგვიყევი თუ ეს შენთვის ცნობილია.

დპრუვამ ყველაფერი უამბო რიშებს, რაც სურუჩისთან გადახდა. როდესაც მათ ისგორია მოისმინეს, ერთმანეთს უთხრეს:

ქმაგრიას (მებრძოლები) ბუნების ვნება ძალიან საოცარია. ის ჯერ ისევ ბავშვია და დედინაცვლის უხეშ სიგყვებთანაც ვერ ახერხებს გამკლავებას. ოჰ, ქმაგრიას ვაჟო, თუ გსურს გვითხარი რას უპირებ შენი ცხოვრების უკმაყოფილებას? ო, შეუდარებლად ძლიერო, რით შეგვიძლია დაგეხმაროთ? ისაუბრე თავისუფლად. ვგრძნობთ, რომ ჩვენს დახმარებას ეძებ.

დპრუვამ თქვა:

ო, ორმაგად დაბადებულთა შორის საუკეთესოებო, არ ვისურვებ სიმდიდრეს და სამეფო ძალაუფლებას. მე მივისწრაფი მაღალი მდგომარეობისკენ, რომელიც

ჩემამდე არავის მიუღწევია. ოჰ, წმინდანებო, გთხოვთ მითხრათ როგორ შემიძლია ყველაზე მაღლა დავდგე და რა უნდა გავაკეთო ამ მიზნისთვის?

რიშებმა თანმიმდევრობით უპასუხეს.

პირველად თქვა მარიჩიმ:

ოჰ, პრინცო, უმაღლეს მდგომარეობას ვერ მიაღწევს ის, ვინც ვერ შეძლებს გოვინდას კმაყოფილებას, ამიტომ ადიდე წარუვალი.

აგრამ თქვა:

ვინც ვიშნუთი, უმაღლესი გონით კმაყოფილია, მხოლოდ მას შეუძლია წარუვალ ღილებას მიაღწიოს. მე ამით გითხარი სიმართლე.

ანგირამ თქვა:

თუ უმაღლესს ეძებ, ადიდე შეუცვლელი და წარუვალი გოვინდა, რომელშიც ყველაფერია.

პულასტიამ თქვა:

ადიდე ღვთაებრივი ჰარი, უდიდესი სული, უმაღლესი არსებობა და ბრაჰმანი. ამ გზით შეგიძლია რთულად მოსაპოვებელ სამუდამო გათავისუფლებას მიაღწიო.

კრატუმ თქვა:

ვისითაც კრიშნა, მსხვერპლის არსი მსხვერპლშეწირვის ღროს და უმაღლესი გონი მღუმარე მედიტაციაში კმაყოფილია, იმ ადამიანისთვის ყველაფერი მიღწევადია.

პულაჰამ თქვა:

ოჰ, მორწმუნე ბიჭო, ადიდე ვიშნუ, მსხვერპლის და სამყაროს მბრძანებელი. ასე მოიპოვა ინდრამ ღმერთების მეფობის პატივი.

ვაშიშტამ თქვა:

ვიშნუს განდილებით ადამიანს შეუძლია სამი სკნელის უმაღლეს მდგომარეობას და ყველაფერ სასურველს მიაღწიოს.

დჰრუვამ უპასუხა:

დიდი პატივისცემით მიმითითეთ ღმერთზე, რომელიც უნდა ვადილო. ახლა კი მითხარით როგორ ვილოცო მედიტაციაში, რომ მისი კმაყოფილება მოვიპოვო? დილო რიშებო, იყავით მოწყალენი და მასწავლეთ როგორ დავიმსახურო ღმერთის კეთილგანწყობა?

რიშებმა თქვეს:

ოჰ, პრინცო, ნამდვილად იმსახურებ მოისმინო თუ როგორ უნდა ილოცო გულმხურვალედ ვიშნუმე. პირველ რიგში გონი გაათავისუფლე ყველა გარეგანისგან. შემდეგ მოთმინებით უნდა კონცენტრირდე მთავარ არსებაზე, რომელშიც მთელი სამყაროა. ოჰ, პრინცო, ვისი გონიც მიჰყოფილია ერთადერთზე, მისით არის აღვსილი და მისი კონტროლის ქვეშაა, სიწყნარეში უნდა გაიმეოროს ეს ლოცვა:

ომ! დიდება ღვთაებას, რომლის არსიც წმინდა შეცნობაა, რომელიც გვევლინება როგორც ბრაჰმა, ვიშნუ და შივა, მაგრამ თავად შეუცნობელი რჩება.

ამ ლოცვას იმეორებდა შენი პაპა, მანუ სვამდა მზეს. ვიშნუ კმაყოფილი იყო მისით და დალოცა სასურველი კეთილდღეობით, რა მიზეზითაც ის სამ სკნელში საუკეთესო იყო. ამიტომ შენც ილოცე გოვინდას სადიდებლად.

1.12 როგორ მიაღწია ღპრუვამ უმაღლეს მღგომარეობას

პარასარამ თქვა:

მას შემდეგ, რაც პრინცმა შეგონება მიიღო ბრძენებისგან, მოწიწებით გამოემშვიდობა მათ და გყე დაგოვა. თავის მიზანში სრულიად დარწმუნებული მივიდა წმინდა იამუნას სანაპიროზე მადჭუენანში, მადჭუს ბაღში, ღემონი მადჭუს სახელის მიხედვით, რომელიც აღრე აქ ცხოვრობდა. შათრუგჰნამ (რამას უმცროსი ძმა) დაამარცხა ერთ ღროს მადჭუს ვაჟი რაქშასა ღავენა და ღააარსა ქალაქი მათჰურა. ამ წმინდა საპილიგრიმო აღგიღმე, რომელსაც ყველა ცოდვისგან ღახსნა შეეძლო და მაჰაღევის განსაკუთრებული განმკურნავი თვისებით იყო აღსავსე, ღაიწყო ღპრუვამ ასკეტიური ცხოვრება, მარიჩის და სხვა ბრძენების მცნებების შესაბამისად. მეღიგირებღა უმაღლეს ღვთაება ვიშნუმე, რომელიც თავად მასში ცხოვრობს. მისი გონი გათავისუფლღა ყველა ღანარჩენი ფიქრისგან და მთელი არსება მოიცვა ჰარიმ. ოჰ, მაიგრეია, როღესაც ვიშნუ მის გულში სრულყოფილად იყო, ღეღამიწას, რომელიც ყველა ფორმის სიცოცხლეს მიღავს, გაუჭირღა ასკეტის მიღვა. ღპრუვას მარცხენა ფეხზე ღგომისას ღეღამიწის მარცხენა მხარე ჩაიზნიქა და მარჯვენაზე ღგომისას, მარჯვენა. როღესაც მიწას ის მხოლოდ ფეხის თითებით ეხებოღა, ღეღამიწა ირხეოღა მთებით და ღღვებით. თავად ღმერთების სამყოფელიც კი შეირყა. შეშინებულები მივიღნენ ისინი ინღრასთან რჩევისთვის, რომ ღპრუვა ჩამოემორებინათ მკაცრი ასკეტიზმისგან. ასე ღაიწყეს ღმერთების მეფის მითითებით ციურმა სულეზმა ილუზიის სხვაღასხვა სახის მიღება, რათა ასკეტის ყურადღება გაეფანგათ. მოევიღნენ ღელის, სუნიგის ფორმით, რომელმაც თვალცრემლიანმა ამაღელვებლად უთხრა:

ოჰ, ჩემო ვაჟო, ღაასრულე საშინელი ასკეტიზმი. ის შენს ჯანმრთელობას ანაღგურებს. ღიღი გკივილებით და იმეღებით გაგაჩინე. როგორ შეგიძლია ასეთი სასტიკი იყო და ჩემი მოწინააღმღევის სიტყვების გამო მიმაგოვო? უმწყო და მთლად მარგო ღავრჩი. ჩემი ერთაღერთი იმეღი ხარ. შენი სიცოცხლის ხუთი წლით ჯერ ისევ ძალიან ჰაგარა ხარ. მკაცრი ასკეტიზმი არ გამოგაღგება. ღაასრულე საშინელი და არაფრის მომგანი ძაღღაგანება. უზრუნველი ბავშობა გაქვს. სწავლის პერიოღიც მოვა, შემდეგ კი ცხოვრებისეული სიხარულის ღრო, ოჯახის მამობა. ასკეტიზმს და თავგანწირვას კი ბოლოს უნღა მიეცე. ოჰ, ჩემო შვილო, ჯერ კიღევ ბავშვი ხარ და ღრო სიხარულით თამაშში უნღა გაგარო.

რაგომ ხარ ასეთ ყოფაში, გინდა თავი გაინადგურო? ყველაზე დიდი დავალება შენს ასაკში ჩემი სიყვარულია. არ დაიკარგო ილუზიაში და დაასრულე შენი ქმედება, რომელიც სიკეთის ყველა წესს ეწინააღმდეგება. თუ ამ მკაცრ ასკეტიზმს არ დათმობ, მოგიწევს ნახო როგორ დავასრულებ ჩემს ცხოვრებას ტანჯვით.

ღჭრუვას გონი ვიშნუსკენ იყო მიპყრობილი და ყურადღებას არ აქცევდა თვალცრემლიან ღედას, რომელმაც ბოლოს უთხრა: გაიქეცი შვილო, საზარელი კაციჭამია რაქმასები მოდიან შეიარაღებულნი ბნელი გყიდან შენს საძებნელად! ეს თქვა და გაქრა. მის ადგილზე გაჩნდნენ საშნელი რაქმასები უზარმაზარი მკლავებით, შემზარავი სახეებით და წითლად მანათობელი თვალებით. საზარელ ხმებს გამოსცემდნენ და იარაღს აგრიანებდნენ. ათასობით გურა გაჰკიოდა და ხახადაფჩენილებს ცეცხლის ალი ამოსდიოდათ. მათ ბიჭის შეშინება სურდათ, რომელიც მედიგაციაში ჩაძირულიყო. ირგვლივ გყის სულები ყვიროდნენ: დაგლიჯეთ ნაწილებად, მოკალით და შეჭამეთ! ამ საშინელ არსებებს ლომის, აქლემის და ნიანგის სახეები ჰქონდათ. ღრიალებდნენ, რომ პრინცის გული დაემარცხებინათ. მაგრამ ველურ სულებს, საზარელ ღრიალს და მომარჯვებულ იარაღებს არანაირი გავლენა არ ჰქონდა პრინცის შეგრძნებებზე. მისი გონი ღვთაებაზე იყო მიპყრობილი. უმაღლეს ერთადერთთან სრულიად შერწყმულიყო ღედამიწის მეფის ვაჟი, რომელმაც საკუთარი თავი უწყვეტად შეიცნო ვიშნუში, ისე რომ სხვა არაფერი დაუნახავს. როდესაც ყველა ილუზია უძლური გახდა, ღმერთები დაიბნენ. ბიჭის თავგანწირული ასკეტიზმით შეწუხებულები დასახმარებლად მივიდნენ ჰარისთან, სამყაროს საწყისთან, რომელიც დასაწყისს და დასასრულს არ იცნობს და უთხრეს:

ოჰ, ღმერთების ღმერთო, სამყაროს უმაღლესო მბრძანებელო, ღვთაებავ და უმაღლესო გონო, ღჭრუვას ასკეტური თავგანწირვის გამო ძალიან შეშინებულები ვართ. მოვედით შენთან, რათა დახმარება ვითხოვოთ. ბიჭი ისეთი თავგანწირვით აგროვებს ზეადამიანურ ძალას, როგორც აღმავალი მთვარე. უტანაპადას ვაჟის ასკეტიზმი საფრთხეს უქმნის ჩვენს არსებობას და ამიგომ გთხოვთ დახმარებას. დაამშვიდე მისი მედიგაციის ცეცხლი. არ ვიცით რისკენ მიიღგვის. არის ეს მისწრაფება ინდრას გახტი, მზის ან მთვარის, სიმდიდრის მეფე კუვერას, ან წყლის მეფე ვარუნას მბრძანებლობა? ო, ღმერთო, გვითანაგრძნე და გვიხსენი გასაჭირისგან. დაასრულე უტანაპადას ვაჟის მკაცრი ასკეტიზმი.

ვიშნუმ მიუგო:

ბიჭს არ სურს ინდრას ტახტი, არც მზის, კუვერას ან ვარუნას მბრძანებლობა. მის სურვილს ავასრულებ. ოჰ, ღმერთებო, დაბრუნდით თქვენს სამყოფელში. მე მას მალე დავამშვიდებ, რომლის გონიც მედიგირებს ერთადერთზე.

ღმერთები ამით დაკმაყოფილდნენ, ინდრა განადიდეს და დაბრუნდნენ თავისი სამყოფელის მწვერვალზე. მარადიულმა ჰარიმ მიიღო ოთხმკლავიანის ფორმა, მოეწვინა ღვთაებას და უთხრა:

ოჰ, უტანაპადას ვაჟო, იყავ დალოცვილი! ძალიან კმაყოფილი ვარ შენი თავგანწირვით და გველინებით, რათა დაგლოცო. ისურვე რაც გინდა. შენი გონი ყველა გარეგანისგან გაათავისუფლე და მხოლოდ ჩემზე მოაპყარი. ამით ძალიან კმაყოფილი ვარ და მიიღე საფასური.

როდესაც მიჭმა მოისმინა ეს სიტყვები დიდი ღმერთისგან, გაახილა თვალები და დაინახა მის წინ მდგომი ჰარი ისე, როგორც მედიგაციაში წარმოედგინა, ნიჟარის საყვირით, დისკოთი, ხის კეგით, ხმლით ხელში და თავზე დიადემით. ბიჭმა დახარა თავი მიწამდე, თმა ყალყზე დაუდგა და გული მორჩილებით აეცსო. ჯერ იმაზე დაფიქრდა როგორ გადაეხადა მადლობა და რომელი ჰიმნებით ედიდებინა ღმერთების ღმერთი. ამ ფიქრებში იყო როდესაც მონუსხულმა ღვთაებასთან ჰპოვა თავშესაფარი.

ღვთაებას მიუგო:

ო, ღმერთო, თუ კმაყოფილი ხარ ჩემით, დამლოცე, რომ ყოველთვის შევძლო შენი დიდება. მე, ბავშვს, როგორ შემიძლო გამომეთქვა შენი ქება, როდესაც თავად ბრაჰმაც კი არ გიცნობს სინამდვილეში, რომელიც ყველა ველაში გამოცდილია? ჩემი გული თავგანწირვით არის შენს მიმართ. ოჰ, ღმერთო, მომეცი უნარი, რომ ჩემი შენდამი დიდება შენს გერგებთან მოვიტანო.

მთელი სამყაროს ღმერთი, გოვინდა შეეხო ნიჟარის საყვირის წვერით უტანაპადას ვაჟს, რომელიც მოხრილი მაჯებით იდგა მის წინ. პრინცი მყისვე აივსო უმაღლესი სასოებით და მორჩილად აღიღებდა ყველა ქმნილების წარუვალ მფარველს.

ღვთაებას მიუგო:

დიდება მას, ვისი ფორმებიც დედამიწად, წყლად, ცეცხლად, ქარად, სივრცედ, ფიქრებად, ჭკუად, ცნობიერებად, ბუნებად და ყოვლისმომცველ უმაღლეს სულად

ვლინდება. ღიღება უმაღლეს გონს, რომელიც ყველა თვისებისგან თავისუფალი, სრულიად წმინდა და ნათელია. ელემენტების, შეგრძნების ობიექტების, ფიქრების და შეხედულებების მიღმაა. მე ვიღებ თავშესაფარს შენს უმაღლეს სიწმინდეში, რომელიც ბრაჰმანი ხარ და მთელს სამყაროს განჭვრეტ, როგორც წმინდა შეცნობა. ღიღება შენს ყოვლისმომცველ და ყოვლისმფარველ არსს, რომელზეც ბრძენნი მედიტირებენ და შეიცნობენ წარუვალ ბრაჰმანს. შენ ხარ მამაკაცური არსება ათასობით თავით, თვალით და ფეხით, რომელიც მთელს სამყაროშია უსაზღვროდ. შენ ხარ უმაღლესი გონი, რომელიც ყოველთვის იყო და იქნება. შენგან ჩნდება სამყარო, შემოქმედება და დინასტიები. შენით არის მოცული დედამიწის ქვედა, შუა და ზედა სივრცეები, ისევე როგორც მთელი კოსმოსი და ყველაფერი, რაც ოდესმე იყო და იქნება. სამყარო შენი სხეულია და მხოლოდ შენში არსებობს. შენგან მოდის ყველა მსხვერპლი და მსხვერპლშეწირვა, როგორიც არის ერობო, ხაჭო და სამსხვერპლო ცხოველები. შენგან გაჩნდა ყველა გარიტმული ვედა. შენგან იშვა ცხენები, ძროხები, თხები, ცხვრები, ირმები და ყველა სხვა ცხოველი. შენი პირიდან ევლინებიან ბრაჰმანები, მკლავებიდან ქშაგრიები, ბარძაყებიდან ვაიშები და გერუებიდან შუღრები. შენი თვალებიდან ჩნდება მზე და მთვარე, შენი ფიქრებიდან - ქარი, გულისცემიდან - სიცოცხლის ენერგია, პირიდან - ცეცხლი, ჭიპიდან - სივრცე, თავიდან - ცა, ყურებიდან - სამყოფელები (ლოკა) და გერუებიდან - დედამიწა. მთელი ეს სამყარო შენგან შეიქმნა. როგორც უზარმაზარი ნიაგროდჰას ხე (ინდური ლეღვი) ჯერ პაწაწინა თესლია, ასევე უნივერსალური გაქრობის დროს მთელი სამყარო ბრუნდება შენში. როგორც უზარმაზარი ნიაგროდჰას ხე ღივდება პაგარა თესლიდან, ასევე ვლინდება შემოქმედება შენგან მთელ სამყაროდ. როგორც პალმის ფოთლები და მერქანი გვევლინება ვარჯის სახით, ასევე ხარ შენ მთელი ხილული სამყაროს ვარჯი. გონების უნარები, რომლებიც სიხარულის და განჯვის მიღებია, ცხოვრობენ შენში, ისევე როგორც ყველა ქმნილების არსში. მხოლოდ შენ ხარ სამი ბუნებრივი თვისების მიღმა და ამიგომ არ ემორჩილები სიხარულს და განჯვას. ღიღება შენ, როგორც ფაქიზ საფუძველს, რომელიც ერთიანობაა და მრავალფეროვნებად ვლინდება. ღიღება შენ, რომელიც ყოველი არსების უმაღლესი სული და ფაქიზი ელემენტები ხარ. ვლინდები გონისმიერი შეცნობის საშუალებით, როგორც ალქმის ობიექტები, მაგერია, გონი, სამყარო, შემოქმედება და მამამთავრები. იოგები მედიტაციის საშუალებით შეგიცნობენ როგორც წარუვალს. ყველა არსებაში ცხოვრობ და თითოეული ქმნილების სხეული ხარ. ყოველ ფორმას იღებ და ყველა ელემენტი ჩნდება შენგან, თავად უმაღლესისგან. ღიღება უნივერსალურ სულს! ყველაფერი

ხარ რაც არის. ოჰ, უმაღლესო მბრძანებელი, შენ ხარ ყოველ გამოვლინებაში. რა შეიძლება ითქვას შენზე, რომელიც ყოვლის მცოდნე ხარ და ყველას გულში ცხოვრობ? ოჰ, უზენაესო სულო, ყველაფრის მბრძანებელი და შემოქმედო, თითოეულ ქმნილებას და მათ სურვილებს იცნობ. ჩემი სურვილი უკვე აასრულე. თავგანწირვა წარმატებით დაგვირგვინდა, რადგან მომეცა შენი ამ ფორმით ხილვის უფლება.

ვიშნუმ უთხრა ღჰრუვას:

თავგანწირვის მიზანი ჭეშმარიტად შენი ხედვით იქნა მიღწეული. ოჰ, ახალგაზრდა პრინცი, ასეთი ხედვა არასოდეს რჩება უნაყოფო. ამიგომ მიიღე დალოცვა სურვილისამებრ, რადგან ადამიანებს, რომელთა თვალწინაც ვვლინდები, ყველა სურვილი უსრულდებათ.

ღჰრუვამ უპასუხა:

ოჰ, ღმერთო და ყველა არსების მბრძანებელი, ყველას გულში ცხოვრობ და როგორ შეიძლება ჩემი სურვილი უცნობი იყოს შენთვის? მინდა გამოგიტყდე, ჩემმა უკმაყოფილო გულმა რთულად შესასრულებელი სურვილი გამოჭედა. ვფიქრობ არაფერია მისთვის მიუღწეველი, ვისითაც სამყაროს შემოქმედი კმაყოფილია. ინდრაც შენი წყალობით მართავს სამ სკნელს. ჩემმა დედინაცვალმა სიამაყით განმიცხადა: „ სამეფო ტახტი ეკუთვნის ჩემგან დაბადებულ ვაჟს და არა შენ“. ასე გადაჭრით გადაწყვიტა ჩემი ბედი. ამიგომ გთხოვ უმაღლეს მდგომარეობას, რომელიც მთელს სამყაროს ეხილება და მარადიულია.

ვიშნუმ უთხრა:

მიიღებ შენთვის სასურველ მდგომარეობას, რადგან კმაყოფილი ვიყავი შენი წინა ცხოვრებითაც. მაშინ ბრაჰმანი იყავი, რომლის ფიქრებიც მე მეკუთვნოდა, რომელიც თავის მშობლებს ვალდებულებისამებრ ემსახურებოდა და ცხოვრებისეულ დავალებებს ასრულებდა. დროთა განმავლობაში ერთი პრინცი დაგიმეგობრდა, რომელიც შეგრძნებათა ტკბობისკენ მიდრეკილი, სილამაზით და ელეგანტურობით სავსე ჭაბუკი იყო. მისი კეთილდღეობის გამო შენში გაჩნდა სურვილი, რომ დაბადებულიყავი მეფის ვაჟად და ამ სურვილის შესაბამისად მოევლინე ცნობილი უტტანაპადას ოჯახში. რაც სხვისთვის ჩანს როგორც ღიდი მაღლი, კერძოდ, დაბადება სვამიამბჰუვას ღინასტიაში, შენთვის ეს სხვანაირად აღმოჩნდა და ხელახლა მიჰყევი ჩემს მიმართ თავგანწირვის გზას. ადამიანი,

რომელიც თავგანწირვით მაღილებს, სწრაფად დააღწევს თავს სამსარას (რეინკარნაციის ციკლი). რა არის ცის სიხარული მისთვის, ვისი გონიც ჩემზეა მოპყრობილი. ოჰ, ღმრთეობა, ჩემი წყალობით ისეთ მდგომარეობას მიაღწევ სამივე სკნელში, რომ ვარსკვლავებს და პლანეტებს თავის ორბიტებზე გაამაგრებ, გაცილებით უფრო შორს, ვიდრე მზე, მთვარე და პლანეტებია, უფრო შორს ვიდრე შვიდი რიშის სამყოფელია და კიდევ უფრო შორს, ვიდრე ციური არსებები, რომლებიც აგმოსფეროში დახეტიალობენ. ზოგიერთი ციური ქმნილება არსებობს ოთხ დროში (ციკლი) და ამათგან ძალიან ცოტა, ერთი მანუს ეპოქაში. შენ ერთ მთლიან კალპაში იარსებებ (სრული შემოქმედების პერიოდი). დედაშენი სუნიტი შენს სიახლოვეს იქნება ნათელი ვარსკვლავი (პოლარული ვარსკვლავი) მთელი ამ დროის განმავლობაში. ყველა მიიღებს უმაღლეს დამსახურებას, ვინც განთიადზე და მწუხრზე გადიღებს კონცენტრირებული გონით .

ასე მიაღწია ღმრთეობა, ღმერთების ღმერთი ვიშნუს, სამყაროს მბრძანებლის მოწყალებით უმაღლეს მდგომარეობას. მის სადიდებლად ღმერთების და ღმერთების მასწავლებელი შუკრა რეციტირებდა:

შესანიშნავია ასკეტიზმის მოქმედება და საოცარია მისი ფასი. ამგვარად ღმრთეობა და სუნიტიმ ჩამოიგოვეს თვით შვიდი რიშიც კი. ვის შეუძლია სუნიტის სიდიდის შეცნობა დედამიწაზე? მან შვა ვაჟი, რომელიც გახდა სამი სკნელის საყრდენი და დიდი ხნის განმავლობაში ტკებდა უმაღლესი მდგომარეობით. ვინც ღმრთეობას ბეცად ამაღლებას რეციტირებს, შეუძლია ყველა ცოდვისგან გათავისუფლდეს და ინდრას სამყოფს მიაღწიოს. ის ასევე არასოდეს დაკარგავს თავის მაღალ მდგომარეობას, იქნება ეს მიწაზე თუ ცაში. მიეცემა ხანგრძლივი და დალოცვილი ცხოვრება.

1.13 მეფე პრიგჭუს ისტორია

პარასარამ თქვა:

ღაღოცვილი ღჭრუვას და მისი მეუღლის, სამბჭუს ვაჟები იყვნენ ბჰავია და სიშგი. ბჰავიას ჰყავდა სუჩაიასთან ხუთი სათნო ვაჟი: რიპუ, რიპუნჯაია, სიპრა, ვრიკალა და ვრიკათუჯა. რიპუს და მისი მეუღლის, ვრიპატის ვაჟი იყო ცნობილი ჩაკშუშა, რომლის მეუღლეს იყო ვარუნას ღინასგიიდან პაგივცემული მამამთავრის, ანარანიას ქალიშვილი პუშკარინი. მათი ვაჟი იყო მანუ, მისი მეუღლე კი ნავალა, მამამთავარ ვაირაჯას ქალიშვილი. მათ ჰყავდათ ათი ძვირფასი ვაჟი: ანგა, სუმანას, სვაგი, კრაგუ, ანგირა, შივა და ა.შ. ანგას ჰყავდა მეუღლე სუნიგჰა და ვაჟი, სახელად ვენა, რომელსაც რიშებმა მარჯვენა ხელი დაუბილეს, რათა შთამომავლობა ჰყოლოდა. ასე გაჩნდა მისი მკლავიდან ცნობილი მონარქი პრიგჭუ, რომელიც ძველ დროში დედამიწას წველიდა ადამიანთა სასიკეთოდ.

მაიგრეიამ ჰკითხა:

ოჰ, მუნებს შორის საუკეთესოვ, მიაბზე რატომ დაუბილეს წმინდანებმა გმირი პრიგჭუს გასაჩენად ვენას მარჯვენა ხელი.

პარასარამ უამბო:

სუნიგჰა იყო მრიგიუს (სიკედილი) ქალიშვილი და ანგირას ცოლი. მან შვა ვაჟი ვენა, რომელსაც პაპის ცუდი მიდრეკილებები ერგო შთამომავლობით. რიშების მიერ დედამიწის მეფედ ეკურთხა და განაცხადა, რომ არავის ჰქონდა უფლება ლოცვის, მსხვერპლშეწირვის და ბრაჰმანების დასაჩუქრების. მან თქვა:

მე ვარ მეფე და ყველა მსხვერპლის პატრონი. მხოლოდ მე მაქვს უფლება მსხვერპლშეწირვის. ამის გაგონებაზე რამოდენიმე რიში ეახლა და მოწიწებით უთხრა: ღიღება მეფეს. მოგვისმინე შენი და ხალხის სასიკეთოდ. დაგვრთე ნება ვადიდოთ ჰარი, ყველა მსხვერპლის ბატონი და ღმერთების ღმერთი ხანგრძლივი და მნიშვნელოვანი რიგუალებით, შენი მფარველობისთვის და ქვეშევრდომების საკეთილდღეოდ. შენც მიიღებ ნაყოფის ნაწილს. თუ მსხვერპლის მიმღები ვიშნუ კმაყოფილი იქნება, აგისრულებს ყველა სურვილს. სამეფოში, სადაც მსხვერპლის მბრძანებელი ჰარი სამსხვერპლო რიგუალებით განდიდება, იქნება კეთილდღეობა.

ვენამ თქვა:

ვინ არის ჩემზე ღიღებული, რომელმაც უნდა ვილოცოთ? ვინ არის ჰარი, რომელსაც მსხვერპლის მბრძანებელს უწოდებთ? ბრაჰმა, ვიშნუ, შივა, ინდრა, ვაიუ, მზის, მთვარის, ცეცხლის, წყლის და ღედამიწის ღმერთები, ისევე როგორც სხვა ღიღებული ღმერთები, რომლებიც დალოცვას და წყევლას წარმოთქვამენ, მეფის არსში არიან გაერთიანებულნი. მეფეა ღვთაებრივი არსება. მე შევქმენი კანონები და უნდა მიჰყვეთ მათ. სამსხვერპლო რიტუალები არ ჩააგაროთ და ნურც ილოცებთ. ასევე იკრძალება მსხვერპლშეწირვა. როგორც ცოლის მთავარი მოვალეობა მორჩილებაა, თქვენც უნდა მიჰყვეთ ჩემს კანონებს, რიშებო.

ამაზე რიშებმა უპასუხეს:

ო, დიღო მეფეო, დაგვრთე მსხვერპლშეწირვის ნება, რათა სათნოება არ დაიკარგოს. მთელი ეს სამყარო მსხვერპლშეწირვის სახეცვლილებაა. როდესაც ალებ-მიცემა გაქრება, სამყარო დასასრულს მიუახლოვდება.

უშედეგოდ სთხოვდნენ რიშები ვენას. მიუხედავად იმისა, რომ ბრძენები დასაბუთებით იმეორებდნენ თხოვნას, მან უარი განაცხადა მიღებული კანონის შეცვლაზე. მორწმუნე მუნები სიბრაზით აღივსნენ და ერთმანეთს უთხრეს:

ეს საძულველი კაცი იმსახურებს სიკვდილს. უღმერთო, რომელიც წარუვალი ღმერთის მსხვერპლს უგულვებელყოფს, არ უნდა მბრძანებლობდეს ღედამიწაზე.

ამ სიტყვების წარმოთქმისთანავე მეფეს, რომელიც უკვე დამარცხებული იყო თავისი ღმერთის მიმართ უპატივცემულობით, ჩასცეს წმინდა კუმას ბალახის ბასრი პირი, რაც მანგრას საშუალებით იარაღად იქცა. ცოგა ხანში მუნებმა დაინახეს როგორ ამოიზიდა მგვრის დიდი ღრუბელი და შორიახლოს მდგომ ხალხს ჰკითხეს: „რა არის ეს?“

ხალხმა უპასუხა:

მას შემდეგ, რაც სამეფო მეფის გარეშე დარჩა, უკეთურმა ადამიანებმა დაიწყეს მეზობლების ქონების მისაკუთრება. მგვრის დიდი ღრუბელი, რომელსაც ხელავთ, მძარცველების ჯარისგან მოდის. ისინი ძარცვავენ ყველაფერს.

მუნებმა დაიწყეს განხილვა, თუ რა მოემოქმედათ და დაზილეს უშვილო მეფის ბარდაყი ვაჟის შესაქმნელად, საიდანაც შავკანიანი ჯუჯა გაჩნდა. მან მუნებს ჰკითხა: „რა უნდა გავაკეთო?“ მათ უპასუხეს: „დამდაბლდი“ (ნიშიდ), რის გამოც

სახელად ნიშადა დაერქვა. მისი შთამომავლები გახდნენ ვინდჰიას მთის მოსახლეები, ღღემდე ნიშადები ჰქვიათ და ცხოვრობენ ბარბაროსებივით. ასე დაგოვა სიბოროტემ ვენას პიროვნება. ნიშადები მისი ცოდვიდან გაჩნდნენ, რომელიც თან წაიღეს. შემდეგ ბრაჰმანებმა მეფის მარჯვენა ხელი დაბილეს, საიდანაც დაიბადა ცნობილი პრიგჰუ. ისეთი მანათობელი იყო, როგორც ცეცხლის ღმერთი. დაბადებისთანავე ციდან მიიღო შივასგან მშვილდი, ისრები და აღჭურვილობა. ყველა არსება ხარობდა, თავად ვენა მისი დაბადებით გადაურჩა უშვილობის ჯოჯოხეთს და ციურ სამყოფში ავიდა. პრიგჰუს მეფედ კურთხევის დროს მდინარეები და ზღვები სიღრმიდან წმინდა წყლებით და ძვირფასი ქვებით გამოჩნდნენ. მოვიდა თავად ბრაჰმაც, დიდი მამა, ღმერთებთან, ციურ არსებებთან, ცოცხალ და არაცოცხალ ქმნილებებთან ერთად, რათა ვენას ვაჟის კურთხევა ეზეიმა. ის ძალიან კმაყოფილი იყო, როდესაც მბრძანებლის მარჯვენა ხელში ვიწმუნს ნიშანი, დისკო დაინახა და შეიცნო, რომ ღვთაების ნაწილი პრიგჰუში ცოცხლობდა. ეს ნიშანი ყოველთვის ჩანს ჭეშმარიტად ძლიერი მეფეების ხელში, რომელთა ძალაუფლება ღმერთებისგანაც არ დაიხრდილება. ასე ეკურთხა ძლიერი პრიგჰუ, ვენას ვაჟი მათ მიერ, ვინც მსგავს რიტუალებში იყო გამოცდილი. ყველა ქვეშევრდომი კმაყოფილი დარჩა, რომლებაც მისი მამა გვირთად ეწვა. თავად პრიგჰუ ნამდვილად იმსახურებდა მეფის ტიტულს. წყალი მყარდებოდა როდესაც ის ოკეანეს კვეთდა. მთები გზას უხსნიდნენ და მისი ფრიალა დროშა უღრან ტყეშიც არ ფერხდებოდა. მიწა არ მოითხოვდა დამღლელ დამუშავებას. დიდი ძალისხმევის გარეშე არსებობდა საკმარისი საკვები. ყველა პროხა ჰგავდა სურვილის ამსრულებელ ძროხას და ყველა ყვავილი იძლეოდა საკმარის თაფლს. პრიგჰუს კურთხევისას მსხვერპლშეწირვის რიტუალს თავად ბრაჰმა აგარებდა, როდესაც სომას დასაღვეად ორი შესანიშნავი მამაკაცი გამოჩნდა, ინგელიგენტი სუგა და სრულქმნილი მაგადჰა. წმინდა ბრძენებმა მიმართეს მათ:

პოეტებო, თქვენი მოვალეობაა აღიღოთ ყოველგვარი ქების ღირსი მეფე პრიგჰუ, ვენას ცნობილი ვაჟი.

მათ ბრაჰმანებს უპასუხეს:

ჩვენ არ ვიცნობთ ღედამიწის ახლად კურთხეული მეფის ქმედებებს. უცნობია მისი ღიღება და დამსახურებები. გვითხარით რის გამო უნდა შევაქოთ.

რიშებმა უპასუხეს:

აღიღეთ იმ ქმედებებისთვის და სათნოებისთვის, რომელსაც გამოავლენს მომავალში.

როდესაც მეფემ ეს სიტყვები მოისმინა ძალიან კმაყოფილი დარჩა და თავისთვის თქვა:

ამ სამყაროში ადამიანებს აქებენ კეთილი საქმისთვის და ჭეშმარიტად, ჩემი ქცევა საქებარი უნდა იყოს. შევეცდები მოვიპოვო ის დამსახურებები, რასაც სადიღებელ ჰიმნებში ახსენებენ და გვერდი ავუარო შეცდომებს, რაზეც მიმითითებენ. ასე გადაწყვიტა მეფემ და ყურადღებით უსმენდა სასიამოვნო სადიღებელ ჰიმნს, რომელიც პრიტჰუს, ვენას ბრძენი ვაჟის სამომავლო სიკეთეებზე იყო:

მეფე იქნება მართალი, ქველმოქმედი, საიმედო, ჭკვიანი, გულუხვი, მომთმენი, გმირი ბრძოლის ველზე, საკუთარი მოვალეობის მცოდნე, მაღლიერი, თანაგრძნობით აღსავსე და მეგობრულად მოსაუბრე, ასევე წინაპრების პატივისცემელი, მსხვერპლშემწირველი, ბრაჰმანების მაღიღებელი, სამართლიანების ქომაგი და უსამართლოების შემრისხველი.

მეფის გონებაში დაიღუპა და მუდამ ახსოვდა ის სიკეთეები, რაც სუტამ და მაგადჰამ წარმოთქვეს მის სადიღებლად. იცავდა დედამიწას და მრავალ სიმდიდრეს სწირავდა მსხვერპლად.

მეფობის დასაწყისში ეახლნენ ქვეშევრდომები და უთხრეს:

მძიმე შიმშილით დავიგანჯებით, ყველა საკვები მცენარე დაიკარგა ანარქიის დროს. მეფედ გაკურთხეს და ჩვენი დამცველი ხარ. გთხოვთ, შექმნა ისეთი პირობები, რომ შეგვეძლოს არსებობა და არ დავიხოცოთ შიმშილით.

როდესაც პრიტჰუმ მოისმინა მათი სიტყვები განრისხდა, სტაცა ხელი ციურ მშვილდს და ისრებს და წავიდა დედამიწის დასასჯელად. ამ დროს დედამიწის ქალღმერთმა მიიღო ძროხის ფორმა და გაიქცა. შიშით გადალახა ცის სამყოფელი და მივიდა ბრაჰმამდე, მაგრამ სადაც გარბოდა ყველგან იარაღმომარჯვებულ ვენას ვაჟს ხედავდა. ბოლოს დედამიწის ქალღმერთმა შიშით და კანკალით ჰკითხა გმირ პრიტჰუს:

ო, ადამიანების მეფეო, არ იცი რომ ცოდვას ქალის მოკვლა? რაგომ მომღევ ასე გამალებით?

მეფემ უთხრა:

ოჰ, საზიზღარო, თუ ერთი ბოროტი არსების მკვლელობით ბევრის კეთილდღეობა მოვა, მაშინ ეს ცოდვა არ არის.

ქალღმერთი შეეპასუხა:

ო, მეფეთა შორის საუკეთესოვ, თუ შენი ხალხის საკეთილდღეოდ გამანადგურებ, ვინლა გამოგკვებავთ?

მეფემ უპასუხა:

ოჰ, დედამიწავ, მოგინადირებ ისრით, რადგან ჩემს მბრძანებლობას ეწინააღმდეგები. ხალხს გამოგკვებავ საკუთარი თავგანწირვის ძალით.

დედამიწა შიშით აივსო, მოიხარა ქელი მეფის წინაშე და კანკალით უთხრა:

ო, მეფეო, ყველა წამოწყება ნაყოფიერი იქნება, როდესაც შესაბამისი საშუალებები მოიძებნება. გეგყვი წარმატების გზებს და შეგიძლია გამოიყენო. ოჰ, ადამიანთა მბრძანებლო, საკვებ მცენარეებს, რომლებიც გაქრა, ისევ გავახარებ, როგორც ბავშვს დედის რძე. ოჰ, საუკეთესოვ კეთილთა შორის, მომეცი ერთი ხბო ადამიანთა საკეთილდღეოდ, რათა რძე მივცე მცენარეებს, როგორც დედამ ჩვილს და შემდეგ მოასწორე დედამიწა, რომ მთელ ქვეყანაზე ნაყოფიერმა რძემ თესლამდე მიაღწიოს. ამის შემდეგ ისინი აუცილებლად გაიხარებს.

პრიგტუმ შესაბამისად იმოქმედა. ციური იარაღით მოაშორა ირგვლივ არსებული კლდეები და ათასობით ნაწილად დაშალა, რომ სხვა ადგილზე დაეგროვებინა მთებივით. მის მეფობამდე დედამიწა იყო ქაოსში და მტკიცე საზღვრები არ არსებობდა სოფლებსა და ქალაქებს შორის. არ ხდებოდა კულტივირება, არ იყო საძოვრები, სოფლის მეურნეობა და სავაჭრო გზები. ოჰ, მაიგრეია, ეს ყველაფერი პრიგტუს მბრძანებლობის დროს შეიქმნა. მოსწორებულ მიწაზე მეფემ ქვეშევრდომებს ააშენებინა დასახლებები. ხილი და ფესვები, რომლითაც ხალხი იკვებებოდა, ძნელი მოსაპოვებელი იყო, რადგან მცენარეები დასუსტებულიყვნენ. ამიგომ მეფე პრიგტუმ სვამდა მანუს დინასტია გადააქცია ხბოდ. ხოლო ხალხის კეთილდღეობისთვის საკუთარი ძალით დაუწყო დედამიწას წველა. ამის შემდეგ გაიხარა მარცვლეულმა, ბოსტნეულმა და სხვა მცენარეებმა, რომლებითაც ადამიანები იკვებებიან დღემდე. პრიგტუ ითვლება დედამიწის მამად და იწოდება როგორც პრიგტივი, რადგან დედამიწა გამოაცოცხლა. ღმერთებმა, ღემონებმა, რიშებმა, რაქმასებმა, განდჰარებმა, იაქმასებმა, წინაპრებმა, ნაგებმა, მთებმა და ხეებმა სათავისოდ დაიწყეს

დედამიწის წველა შესაბამისი მოსაწველი ჭურჭლით. მწველავი და ხბო შეესაბამებოდნენ საკუთარ სახეობას.

დედამიწა, ყოველი ცოცხალი არსების მშობელი და დამაპურებელი შეიქმნა ვიშნუს ტერფის ძირიდან. ძლიერი პრიგჰუ, ვენას გმირი ვაჟი გაჩნდა დედამიწის დიდ მბრძანებლად, რომელმაც პირველმა დაიმსახურა მეფის ტიტული ხალხის სიყვარულის გამო. არასოდეს შეეხება ცოდვა მას, ვინც პრიგჰუს დაბადების ისტორიას წაიკითხავს, რომლის დიდი მადლიც ყურადღებიან მსმენელს მომავალი განჯვისგან დაიცავს.

1.14 პრაჩეტების ისტორია

პრიგჰუს ჰყავდა ორი მამაცი ვაჟი, ანგარდჰანა და პალი. ანგარდჰანას და მისი მეუღლის სიკჰანდინის ვაჟი იყო ჰავირდჰანა, რომელსაც ღჰიშანამ, პრინცესამ აგნის დინასტიიდან გაუჩინა ექვსი ვაჟი: პრაჩინავერჰი, შუკრა, გაია, კრიშნა, ვრაჯა და აჯინა. ამათგან პირველი გახდა ძლიერი მეფე და დინასტიის ფუძემდებელი, ვისგანაც კაცობრიობა გამრავლდა ჰარივდანას სიკვდილის შემდეგ. (მას ეწოდა პრაჩინავერჰი, რადგან ლოცვების ღმრთის წმინდა ბალახი ღაღო დედამიწაზე აღმოსავლეთით.) მკაცრი ასკეტიზმის შემდეგ იგი დაქორწინდა სავარნამზე, ოკეანის ქალიშვილზე. მათ ეყოლათ ათი ვაჟი სახელად პრაჩეტები. ისინი გამოცდილები იყვნენ მშვილდოსნობაში. ყველა იცავდა რელიგიურ აღთქმებს და ასკეტურად გააგარეს ათი ათასი წელი ზღვის სიღრმეში.

მაიგრეიამ ჰკითხა:

ოჰ, დილო ბრძენო, რატომ მისდევნენ დიდებული პრაჩეტები ასკეტიზმს ზღვის წყალში?

პარასარამ აუხსნა:

ერთხელ მამამ დარიგება მისცა ვაჟებს:

საყვარელო შეილებო, დავალება მომცა ღიღმა მამამ, ბრაჰმამ, რომ კაცობრიობა სათნო გზით გაეამრავლო. მას დავპირდი მორჩილებას და ამიგომ თქვენც გაამრავლეთ ადამიანის მოღვა. უნდა დავიცვათ შემოქმედის მცნებები.

ვაუებმა მამას უპასუხეს:

„დაე, აღსრულდეს! როგორ უნდა მივალწიოთ მიზანს?“

მამამ უთხრა:

ვინც აღიღებს ვიშნუს, ყველა სიკეთის წყაროს, უეჭველად მიაღწევს მიზანს. უკეთესი გზა არ არსებობს, სხვა რა უნდა გასწავლოთ? თუ წარმატებით გსურთ კაცობრიობის სათნო გზით გამრავლება, მაშინ აღიღეთ გოვინდა, ყველა არსების მბრძანებელი, რომელსაც ასევე ჰქვია ჰარი. ვინც სათნოებას, სიმდიდრეს, გკობას და გათავისუფლებას ისურვებს (ცხოვრების ოთხი ღიდი მიზანი: ღჰარმა, არგჰა, კამა, მოჰმა), უნდა ილოცოს უმაღლეს გონზე. აღიღეთ წარუვალი, ვისი წყალობითაც ბრაჰმამ შეძლო სამყაროს შექმნა.

როდესაც პრაჩეტებმა მიიღეს მამის შეგონება, ჩაყვინთეს ოკეანის სიღრმეში ნარაიანაზე მიპყრობილი გონით, რომელიც ყველა ქმნილების თავშესაფარი და სამყაროს მბრძანებელია. ფიქრები გაათავისუფლეს ყველა გარეგანი ობიექტისგან და ოკეანის სიღრმეში თავგანწირვით გაატარეს ათი ათასი წელი. კონცენტრირებული გონით აღიღებდნენ ღიდ ღვთაება ჰარის, რომელიც მის მაღიღებლებს ყველა სურვილს უსრულებს თუ მათით კმაოფილია.

მაიგრეიამ სთხოვა:

ოჰ, საუკეთესოვ ასკეტოა შორის, გთხოვ მომიყევი პრაჩეტები როგორ აღიღებდნენ ზღვის სიღრმეში ვიშნუს.

პარასარამ თქვა:

მაიგრეია, მოისმინე საღიღებელი ჰიმნი, რომელსაც ზღვის წყალში ჩაძირული პრაჩეტები უმღეროდნენ ღვთაებას:

ქელს ვიხრით შენს წინაშე, ვისაც ყველა ჰიმნში გაღიღებენ, პირველს და უკანასკნელს, უსაზღვრო სამყაროს უმაღლეს მბრძანებელს, საწყის სინათლეს, შეუღარებელს, განუყოფელს და უსასრულოს, ყველა არსებული ქმნილების, ცოცხალის თუ არაცოცხალის საწყისს. ღიღება უმაღლესს, რომელიც ერთიანია ღროსთან. ღიღება უფორმოს, რომელმაც ღლის და ღამის ფორმა განთიადით და

მწუხრით მიიღო. დიდება უმაღლესს, სომას და ყველა არსების სიცოცხლის წყაროს, რომელიც ერთიანია მთვარესთან (სომა მთვარეცაა და სასმელიც), რომელსაც ყოველ დღე სვამენ ღმერთები და წინაპრები. დიდება უმაღლესს, რომელიც ერთიანია მზესთან და ცეცხლოვანი სხივებით განდევნის სიბნელეს, წელიწადის დროებით ქმნის სიცხეს, სიცივეს და წვიმას. დიდება უმაღლესს, დედამიწასთან ერთიანს, რომელიც თავისი სიმტკიცით ამაგრებს ქვეყნიერებას და სურნელის და სხვა შეგრძნებების თვისებები აქვს. დიდება ჰარის, რომელიც ერთიანია წყალთან, ყველა არსების თესლთან და სამყაროს დედის მუცელთან. დიდება ვიშნუს, ღმერთების და წინაპრების პირს, ჰავიას და კავიას შთანთქმელს, რომელიც ერთიანია ცეცხლთან. დიდება უმაღლესს, რომელიც ერთიანია ქართან და ყველას სხეულში სიცოცხლის ხუთი ქარია (იგულისხმება ხუთი სუბ-დომა), მოძრაობას იწვევს და სივრცეში იბადება. დიდება უმაღლესს, რომელიც ერთიანია სივრცესთან. დიდება სიწმინდეს, რომლის საზღვრებიც განუზომელია, თავად სხეული არ აქვს, მაგრამ სხეულებრივ ქმნილებებს ერთმანეთისგან ყოფს. დიდება კრიშნას, რომელიც ერთიანია ბრაჰმასთან და აღქმად სამყაროს ქმნის შეგრძნების უნარებთან ერთად. დიდება ჰარის, რომელიც ერთიანია როგორც ფაქიზ, ასევე უხეშ მგრძნობელობასთან, რომელიც ყველა შთაბეჭდილების მიმღებია და შეცნობის წყარო. დიდება უმაღლეს სულს, რომელიც ერთიანია შეცნობასთან და შეგრძნების შთაბეჭდილებებს ადამინათან აკავშირებს. დიდება უმაღლესს, რომელიც ერთიანია ბუნებასთან, მთელ სამყაროს ქმნის, ყველა ქმნილებას იცავს და ბოლოს თავის თავში აქრობს. დიდება უმაღლეს გონს, რომელიც ერთიანია წმინდა შეცნობასთან, სრულიად თავისუფალია ბუნებრივი თვისებებისგან (გუნა) და მხოლოდ უმეცრებით (თამას) ჩანს მასთან კავშირში. დიდება უმაღლეს ბრაჰმანს, რომელიც ერთიანია ვიშნუსთან, უმობელია, უმოქმედო, წმინდა, თვისების გარეშე, სრულყოფილი, არც მაღალი, არც დაბალი, არც დიდი, არც პატარა, ფორმის, ფერის, ჩრდილის, სუბსტანციის, ლტოლვის, სხეულის და ქლევადობის გარეშე, ასევე მგრძნობელობის, ხედვის, გემოს, სურნელის, თვალების, ყურების, მოძრაობის, საუბრის, სუნთქვის, ფიქრის, სახელის, ოჯახის, სახის, დიდების, შიშის, შეცდომის, დანაშაულის, ავადმყოფობის, სიკვდილის, ვნების, ცოდვის, კარმის, ქმედების, ადგილის, დროის, ყოველივე თვისების, პიროვნების ილუზიის და ყოველგვარი დამოკიდებულების გარეშეა. დიდება ვიშნუს არსს, რომელსაც ენა ვერ ახსნის და თვალი ვერ დაინახავს.

ასე აღიღებდნენ პრაჩეგები ვიშნუს, მედიტირებდნენ მასზე და ათი ათასი წლის მანძილზე ბღვის სიღრმეში იყვნენ ასკეტურად, სანამ ჰარი კმაყოფილი არ ღარჩა. შემდეგ იგი მოევლინა წყლის შუა გულში, ახლად გაშლილი ლოგუსის ყვავილის წმინდა ფერებით. როდესაც გარუდაზე, ჩიგების მეფეზე მჯდომი დაინახეს, პატივისცემით მოიხარეს ქელი პრაჩეგებმა.

ვიშნუმ მათ უთხრა:

კმაყოფილი ვარ და თქვენს წინაშე გაეჩნდი როგორც დამლოცველი. მიიღეთ თქვენთვის სასურველი მაღლი.

პრაჩეგებმა პატივისცემით მოიდრიკეს ქელი და სთხოვეს კაცობრიობის გამრავლება. ვიშნუმ აუსრულა სურვილი და გაქრა მათ თვალწინ. ოჰ, მაიგრეია, ასე მიაღწიეს თავის მიზანს პრაჩეგებმა და დაგოვეს წყალი.

1.15 დაქშას და მისი შთამომავლების დაბადება

პარასარამ თქვა:

სანამ პრაჩეგები ათი ათასი წელი თავგანწირვას იყვნენ მიცემულნი, აღამიანებმა შეწყვიტეს შრომა და დასუსტდნენ. მთელი დედამიწა ხეებით დაიფარა. ისეთი ხშირი იყო ტყე, რომ ცა არ ჩანდა და ქარიც აღარ უბერავდა. როდესაც ბრძენები მედიტაციიდან გამოვიდნენ და დედამიწა დაინახეს, გაბრაზდნენ. მათი პირებიდან შტორმი და ცეცხლის ალი ამოვარდა, ხეები ძირფესვიანად დაგლიჯა და გადაწვა. უღრანი ტყე უმაღლეს გაქრა. როდესაც მცენარეების მბრძანებელმა სომამ (მთვარე) ეს დაინახა, მოევლინა პრაჩეგებს და უთხრა:

ოჰ, პრინცებო, დააცხრეთ მრისხანება და მომისმინეთ. მე ვისურვებ თვენს და ხეებს შორის მშვიდობას. მომავალი განვჭვრიტე და ჩემი სხივებით გამოვკვებე ხეები, რათა ტყემ ჩინებული ქალწული, ტყის ქალიშვილი დაბადოს. მას ეწოდება მარიშა. დაე იყოს ის თქვენი მეუღლე, რათა ღპრუვას ღინასტია გამრავლდეს. ჩვენი ღიღებული ნაწილებისგან გაჩნდება ბრძენი მამამთავარი დაქშა. იგი ჩემი

ნაყოფიერებით და თქვენი ცეცხლოვანი ენერგიით გაამრავლებს ადამიანთა მოდგმას.

სომამ განაგრძო:

დიდი ხნის წინ არსებობდა ერთი ბრძენი სახელად კანდუ, ველების საუკეთესო მცოდნე. ასკეგურად ცხოვრობდა გომათის ლამაზ სანაპიროზე, სადაც ღმერთების მეფე ინდრამ აპსარა პრამლოჩა გაგზავნა მისი ასკეტიზმისთვის ხელის შესაშლელად. ახალგაზრდა ქალმა მიზანს მიაღწია ტკბილი ღიმილით და ბრძენს ყურადღება გაუფანტა. ისინი მანდარას მთის ჭალაში ცხოვრობდნენ. მუნის გონი მალე სრულიად მიეცა სიყვარულს.

ას ორმოცდაათი წლის შემდეგ აპსარამ სთხოვა დიდსულოვან რიშის:

ოჰ, ბრაჰმანო, ცაში მინდა დაბრუნება, გთხოვ დამრთო ნება. ხოლო ასკეტს არ უნდოდა მისი გაშვება და უპასუხა:

ოჰ, საყვარელო, დარჩი.

ქალი დაჰყვა თხოვნას, დარჩა და ტკბებოდა მიწიერი ბედნიერებით. ასე წლის შემდეგ ისევ მიმართა ღიმილით, რაზეც რიშიმ კვლავ დარჩენა შესთავაზა. ეს საუბარი ბევრჯერ განმეორდა, მაგრამ იმის შიშით, რომ არ დაწყევლილიყო და გული არ ეტკინა რიშისთვის, ლამაზი აპსარა მასთან რჩებოდა. ის იცნობდა განმორების ტკივილს. არ მიაგოვა რიში, ვისი გონიც სიყვარულს დაეპყრო. მიჯაჭვულობა ყოველ დღე იზრდებოდა. ერთ საღამოს მუნიმ ქოხი დაგოვა ჩქარი ნაბიჯით.

აპსარამ ჰკითხა:

საით მიდიხარ ასე საჩქაროდ?

მან უპასუხა:

ოჰ, ლამაზო ქალბატონო, დღე იწურება და საღამოს ლოცვა უნდა წავიკითხო, რათა ჩემი მოვალეობა შევასრულო.

ნასიამოვნებმა აპსარამ გაიღიმა და ჰკითხა:

ოჰ, სიკეთით სავესევ, რაგომ ამბობ, რომ დღე იწურება? შენი დღე მრავალი ასწლეულისგან შედგება? საოცრად ჟღერს, გთხოვ ამიხსენი.

რიშიმ უპასუხა:

ოჰ, ლამაზო ქალბატონო, განთიადზე მომევლინე სანაპიროსთან. დაგინახე და შენთან ერთად წავედი ჩემს სამყოფში. ახლა კი დღე გავიდა და საღამო ახლოვდება. მითხარი სიმართლე, რა არის ამაში სასაცილო?

პრამლოჩამ უპასუხა:

ოჰ, დიდებული ბრაჰმანო, მართალია განთიადზე მოგვევლინე, მაგრამ ჩემი მოსვლის შემდეგ მრავალი ასწლეული გავიდა. ესაა სიმართლე.

როდესაც რიშიმ ეს სიტყვები გაიგონა, გაუკვირდა და ჰკითხა თუ რამდენი ხანი გააგარეს ერთად.

აჰსარამ უთხრა, რომ მათ ცხრაასშვიდი წელი, ექვსი თვე და სამი დღე იცხოვრეს ერთად. რიშის არ უნდოდა ამის დაჯერება. ეჩვენებოდა, თითქოს ერთმა დღემ ჩაიარა. პრამლოჩა არწმუნებდა, რომ ვერასოდეს გაბედავდა მის მოგყუებას.

სომამ განაგრძო:

ოჰ, პრინცებო, როდესაც მუნიმ ეს სიტყვები მოისმინა და შეიცნო სიმართლე, სინანულში ჩავარდა:

ოჰ, სირცხვილი ჩემს თავს, მკაცრი ასკეტიზმი შეწყდა და ჩემი საუნჯე დაიკარგა, ნათელი ხედვა დაბრმავდა. ქალი გამომიგზავნეს შესაცდენად. დაე, იყოს ვნება დაწყევლილი, რის გამოც ბრაჰმანის შეცნობის გზაზე ჩემი თვითკონტროლი განადგურდა. ამ შეუდარებელ მიზანს ვერ მიაღწევს ის, ვინც შიმშლის, წყურვილის, საზრუნავის, სიბრმავის, წარმავალობის და სიკვდილის ტალღებშია ჩაძირული. ჯოჯოხეთისკენ მიმავალი საშინელი ვნებებით განადგურდა ასკეტიზმიდან მიღებული დამსახურება, რომელსაც ვედების სიბრძნესთან უნდა მივეყვანე.

სინანულში მყოფმა მორწმუნე ასკეტმა აჰსარას უთხრა:

ო, მაცდურო ქალო, გამეცალე. უკვე შეასრულე რისთვისაც ღმერთების მეფემ გამოგგზავნა. ჩემი ასკეტურობა განადგურდა შენი ჯალოქრობით. არ დაგფერულავ მრისხანების ცეცხლში. მეგობრებს შორის სიკეთისთვის საკმარისია შვიდი საერთო ნაბიჯი, ჩვენ კი დიდ ხანს ვიცხოვრეთ ერთად. ჭეშმარიტად, რა გაქვს ჩადენილი, რომ დაგსაჯო? ცოდვილი მხოლოდ მე ვარ, რამეთუ ვნებები ვერ დავიმორჩილე. მაგრამ სირცხვილი შენც, ცდუნების ილუმინირულ ქმნილებავ, რადგან ჩემს თავგანწირვას ინდრას კეთილგანწყობის მოსაპოვებლად ხელი შეუშალე.

ასე მიმართა ასკეცმა მის წინაშე მთრთოლვარე აპსარას, რომელსაც კანის ყოველი ფორიდან სიმწრის ოფლი სდიოდა. ბოლოს გაბრაზებით უთხრა რიშიმ: მომშორდი! დაგმოხილმა ქალმა მიაგოვა მისი საცხოვრებელი.

აიჭრა ჰაერში და ხის ფოთლებით შეიშრო ოფლი. ხიდან ხეზე დაქროდა და კენწეროების ქორფა ყლორტებით იმშრალეზდა დაცვარულ კიღურებს. კანის ფორებიდან ოფლის წვეთების სახით დაბადა რიშის შვილი. ხეები იღებდნენ ამ სიცოცხლის წვეთებს, რომლებიც ქარმა ერთ ქმნილებად შეკრა. თავად მე, განაგრძო სომამ, ვკვებავდი ჩემი ნაყოფიერი სხივებით და ის თანდათან მომწიფდა. ეს იყო გოგონა სახელად მარიშა, რომელიც ხის კენწერომდე გაიზარდა. ოჰ, პრაჩეგებო, ხეები მოგცემენ მას მეუღლედ. დააცხრეთ თქვენი მძვინვარება. ის კანდუს შთამომავალია და აპსარა პრამლოჩას შვილი, ხეების ჩვილი, ასევე ქარის და მთვარის ქალიშვილი. ოჰ, პრაჩეგებო, ბრაჰმანი კანდუ მკაცრი ასკეტიზმის შეწყვეტის შემდეგ წავიდა ვიშნუს სამყოფელში, რომელსაც ასევე ბრაჰმანს ეძახიან. მთელი გონი მიუძღვნა ჰარის დიდებას, დაკავდა იოგათი და მედიტირებდა ვედური ლოცვებით უმაღლეს ჭეშმარიტებაზე.

პრაჩეგებმა სთხოვეს:

ჩვენ გვინდა მღუმარე ლოცვების მოსმენა, რომლითაც წმინდა კანდუ აღიდებდა ვიშნუს.

სომამ წარმოთქვა ჰიმნი:

ვიშნუ ყოველი ქმნილების საზღვრის მიღმაა. უსასრულოა. მისით შეგვიძლია მივალწიოთ უსაზღვრო სამყაროს ოკეანეს. უფრო მაღალია ვიდრე მთელი სიმაღლე. ჭეშმარიტება, ვედების მიზანი და ბუნების კანონია. შეუცნობელია შეგრძნებებისთვის და აქვს უსაზღვრო ძალა. მიზეზთა მიზეზია და შედეგთა შედეგი. ყველა ობიექტია და ყველა სუბიექტი. მიზეზების და შედეგების საყრდენი კანონია მთელს სამყაროში. ის არის ბრაჰმანი, შემოქმედი ღმერთი, მრავალფეროვნება და ერთიანობა. წარუვალია, გაუნადგურებელი, მარადიული და მთელ სამყაროს მოიცავს. ის დაუბადებელია, არ იცნობს მიზიდულობას და განზიდულობას. შეუქმნელი და შეუცვლელი ბრაჰმანია ღრრის მიღმა. დაე, ჩემი ბუნების არასრულყოფილება მისი წყალობით განადგურდეს.

ასე აქებდა კანდუ ვიშნუს, ღვთაებრივი ჭეშმარიტებით სავსე ლოცვით და მიაღწია საბოლოო გათავისუფლებას.

სომამ განაგრძო:

გიაბობთ მარიშას შესახებ. გამოგადგებათ მისი საქებარი ქმედებების ცოდნა. ოჰ, პრინცებო, ის წინა ცხოვრებაში პრინცესა იყო, რომელიც ნაადრევი დაქვრივების გამო უშვილო დარჩა. ამიგომ თავგანწირვით აღიღებდა ვიშნუს. როდესაც ვიშნუ კმაყოფილი დარჩა მისით, მოეწვინა და უთხრა: „მთხოვე რაც გინდა“.

მარიშამ უპასუხა:

დედამიწის მბრძანებლო, მრავალი წელია ქვრივი ვარ, გყუილად დავიბადე, თავს უბედურად და გამოუსადეგრად ვგრძნობ. გთხოვ, შემდეგ ცხოვრებამ კარგი მეუღლით და ვაჟით დამაჯილდოვე, რომელიც ადამიანთა მამამთავარი იქნება. ვისურვებ სილამაზით და სისავსით ვიყო მომადლებული, რათა გავიხარო. გთხოვ, შეისმინე ჩემი ლოცვები, მლოცველთა შემსმენელო.

ღმერთების ღმერთმა ვიშნუმ, ყველა მაღლის უმაღლესმა მიმნიჭებელმა წამოაყენა მის წინ დამხობილი ქალი და უთხრა:

მომავალ ცხოვრებაში გეყოლება ათი ძლიერი, სახელოვანი და გმირი ქმარი. მათთან შეგეძინება გამბედავი და მამაცი ვაჟი, რომელიც ცნობილი გახდება როგორც მნიშვნელოვანი მამამთავარი. ის არსებათა სხვადასხვა შტოს დაუდებს საფუძველს, რომელთა უთვალავი შთამომავალიც დასახლდება სამ სკნელში. ოჰ, კეთილშობილო ქალბატონო, შენ არაჩვეულებრივად დაიბადები. მომადლებული იქნები სისავსით, სილამაზით და ყველა არსების გულს გაახარებ.

უთხრა ღმერთმა და გაქრა. ამგვარად დაიბადა მარიშა, რომელიც თქვენი ცოლი იქნება.

პარასარამ განაგრძო:

ასე უთხრა სომამ პრაჩეგებს, რომლებმაც ხეების მიმართ სიბრაზე დააცხრეს და მარიშა ცოლად მოიყვანეს. მათი ვაჟი იყო ღიღი მამამთავარი დაქშა, რომელიც ბრაჰმას სულიერ შვილად გაჩნდა და კაცობრიობის გამრავლებისთვის შეეძინა უამრავი შთამომავალი. ის მიჰყვებოდა ბრაჰმას მცნებას, რომელიც ყოველი ცოცხალის და არაცოცხალის შემოქმედია. დაქშამ სურვილის ძალით შექმნა ორმოცდაათი ქალიშვილი, რომელთაგან ათი - ღჰარმას, ცამეგი - კასიაპას და ოცდაშვიდი მთვარეს მისცა. მათგან წარმოიშვნენ ღმერთები, ღემონები, ნაგები, ძროხები, ჩიტები, განდჰარვები, აპსარები, საშინელი სულები და სხვა არსებები. ამის შემდეგ ბევრი არსება გაჩნდა მამაკაცსა და ქალს შორის განაყოფიერებით.

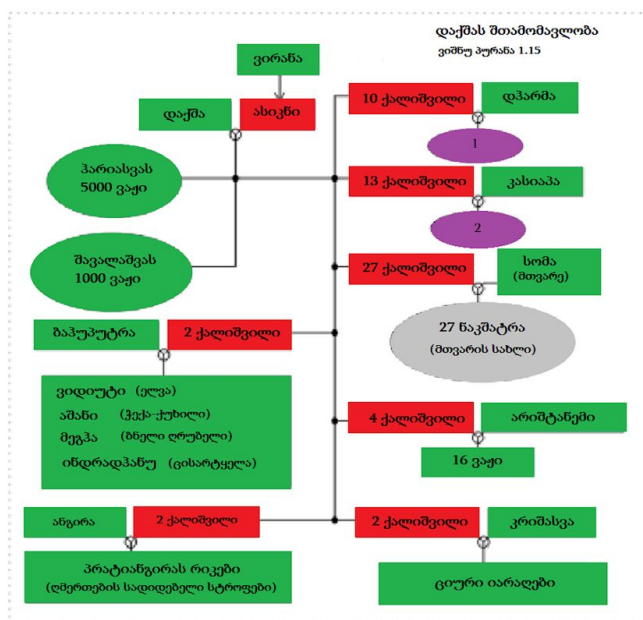
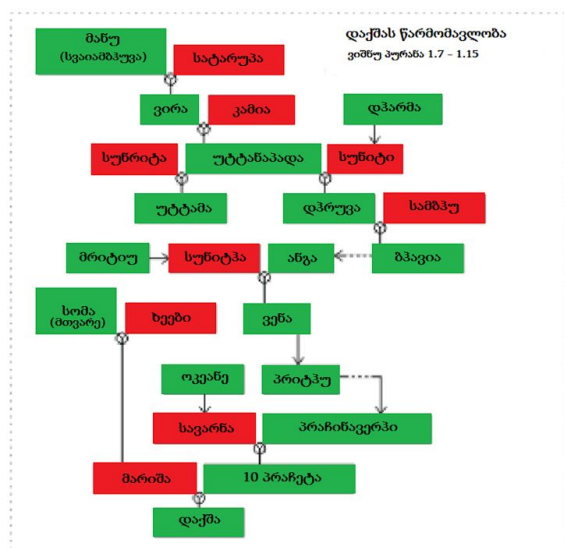
მანამდე კი არსებობდა გამრავლების ბევრი გზა, როგორიცაა სურვილის ძალა, შეხედვა, შეხება და ასკეტიზმი.

მაიჭრეიამ ჰკითხა:

ერთხელ მოვისმინე, რომ ღაქუა გაჩნდა ბრაჰმას მარჯვენა ცერიდან. ოჰ, ღიღო მუნი, როგორ მოხდა, რომ ის ახლა პრაჩეგების ვაჟია? როგორ შეიძლება ის მარიშას შვილი, სომას შვილიშვილი და ამაღდროულად სიმამრიც იყოს?

პარასკარამ აუხსნა:

ო, კეთილშობილო, ყველა არსება იბადება და კვდება. მხოლოდ ბრძენი არ დაიბნევა, რომელსაც ღვთაებრივი ხედვა აქვს. დაქშა და დიდი რიშები ჩნდებიან ყოველ ეპოქაში (მანვანგარა) და ბოლოს ისევ ქრებიან. ბრძენს არ ეპარება ეჭვი ამაში. უხუცესს არსებებს შორის არ არსებობს უფროსი და უმცროსი. ისინი მხოლოდ ასკეტიზმით და სულიერი ძალით ჩნდებიან, განსხვავდებიან მხოლოდ გამოვლინების ფორმებით.

მაიგრეიამ თქვა:

ო, დიდებულო ბრაჰმანო, მიაბე დაწვრილებით ღმერთების, ღემონების, განდჰარვების, ნაგების და ყველა სხვა არსების დაბადების შესახებ.

პარასარამ თქვა:

დიდსულოვანო, მოისმინე როგორ მოავლინა დაქშამ ცოცხალი არსებები ბრაჰმას მცნებების მიხედვით. თავის გონში მან შექმნა ღმერთები, ღემონები, რიშები, განდჰარვები და ნაგები. როდესაც შეიცნო, რომ მის მიერ შექმნილი შთამომავლობა არ მრავლდებოდა, მოიფიქრა სექსუალური გზით გამრავლების საშუალება. ამ მიზნით ის დაქორწინდა ასიკნიზე (ერთერთი მამამთავრის, ვირანას ქალიშვილი), რომელიც განსაკუთრებული ასკეტური თავგანწირვის გამო ძალიან ნაყოფიერი იყო. დაქმას მასთან შეეძინა ხუთი ათასი ძლიერი ვაჟი, რომელთაც მთელი სამყარო უნდა დაესახლებინათ. როდესაც წმინდა რიშიმ, ნარადამ შეიგყო მისი სურვილის შესახებ, მივიდა მის ვაჟებთან და მეგობრულად მიმართა: ოჰ, შვილებო, თქვენი მიზანია შთამომავლობის გამრავლება. დაფიქრდით, ჯერ ისევ უმეცრები ხართ, არ იცნობთ სამყაროს შუას, სიღრმეს და სიმაღლეს. რაგომ გინდათ გამრავლება? თქვენი გონი თავისუფალია და შეუძლია ყველგან წავიდეს. რაგომ არ ცდილობთ ჯერ სამყაროს დასასრულს მიაღწიოთ?

მას შემდეგ, რაც ნარადას სიგყვები მოისმინეს, როგორც მდინარეები იკარგებიან ოკეანეებში, ასე გაიფანტა ხუთი ათასი ვაჟი უთვალავ სამყოფელში და ღღემღე არ დაბრუნებულა უკან. როდესაც ძმები გაქრნენ, მამამთავარ დაქმას ვირანას ქალიშვილთან გაუჩნდა მომდევნო ათასი ვაჟი. მათაც გამრავლება სურდათ, მაგრამ ნარადასგან იგივე შეგონება მიიღეს და ერთმანეთს უთხრეს:

რაც მუნიმ თქვა მართალია. ჩვენი ძმების გზას უნდა გავყვეთ. როდესაც სამყაროს ბომას შევიცნობთ, მას შემდეგ გავამრავლებთ გვარს. ისინიც გაიფანტნენ სამყაროში, როგორც მდინარეები ქრებიან ოკეანეებში. ასე დაიკარგნენ უცოდინრობით დანარჩენი ძმების ძებნაში. როდესაც დაქშამ დაინახა, რომ ყველა ვაჟი დაკარგულიყო, განრისხდა და ნარადა დაწყევლა. გადმოცემით ვიცით, რომ შემდეგ მას სამოცი ქალიშვილი ეყოლა, რომელთაგან ათი მისცა ღჰარმას, ცამეტი - კასიაპას, ოცდაშვიდი - სომას, ოთხი - არიშტანემის, ორი - ბაჰუპუტრას, ორი - ანგირას და ორი - კრიშასვას.

არუნდჰაგი, ვასუ, იამი, ლამბა, ბჰანუ, მარუტვაგი, სანკალპა, მუჰურტა, საღჰია და ვიშვა იყვნენ ღჰარმას ათი ცოლი. ვიშვას შთამომავლები არიან ვიშვადევები, საღჰიასი - საღჰიები, მარუტვაგის - მარუტები (შგორმის ღმერთები), ვასუს - 8 ვასუ, ბჰანუსი - ბჰანუები, მუჰურტასი - ღროის ერთეულების ღმერთები. ლამბამ შვა ვაჟი გჰომა, იამიმ (ღამემ) - ქალიშვილი ნაგავითჰი (მილქივეი), სანკალპამ - ვაჟი სანკალპა (განმასხვავებელი ნება), არუნდჰაგიმ - ღედამიწის ბევრი სხვა არსება.

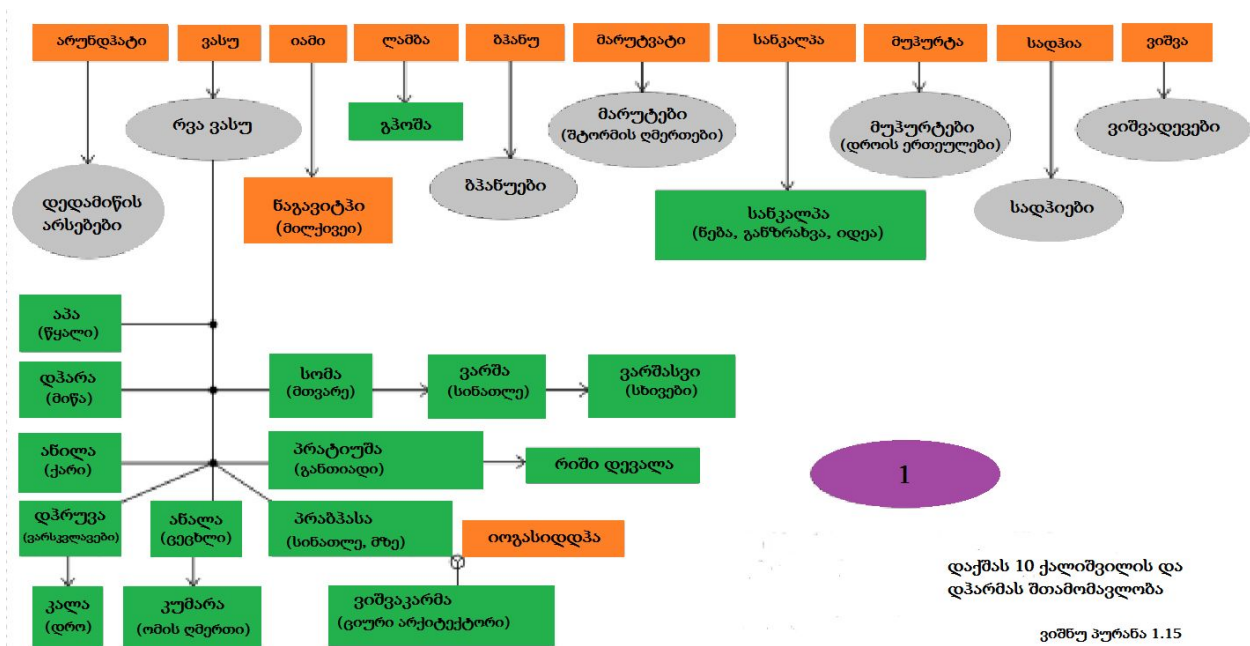
ღიდებით და ძალით სავსე ღმერთები იყვნენ ვასუები: აპა (წყალი), ღჰრუვა (ვარსკვლავი), სომა (მთვარე), ღჰარა (მიწა), ანილა (ქარი), ანალა (ცეცხლი), პრაგიუმა (განთიადი) და პრაბჰასა (სინათლე). აპას (წყალი) ოთხი ვაჟი იყო ვაიგანდია, სრამა (მობემრება), სრანგა (დაღლილობა), ღჰურ (გვირთი). ღჰრუვას ვაჟი იყო კალა (ღრო), რომელიც ბაგონობს მთელ სამყაროზე. სომას (მთვარე) ვაჟია ვარჰასა (სინათლე), რომელიც ვარჰასვის (სხივების) მამაა. ღჰარას (მიწა) ჰყავდა მეუღლე მანოჰარა (მშვენიერება) და შვილები ღრაინა, ჰუგაჰავიავაჰა, სიშირა, პრანა (სიცოცხლის ენერგია) და რამანა. ანილას (ქარი) ცოლთან, შივასთან ჰყავდა ორი ვაჟი: მანოჯავა (ფიქრივით სწრაფი) და ავიჯნაგათი (შეუცნობელი მოძრაობა). აგნის (ცეცხლი) ვაჟი იყო კუმარა, რომელიც სარას ლერწმის გორგალზე დაიბადა. მისი ვაჟები იყვნენ საკჰა, ვისაკჰა, ნაიგამიია და პრიშტჰაჰა. კრიტტიკას (აღმზრდელი ღედა) შთამომავალ კუმარას ასევე ეწოდა კარტიკეია. პრაგიუმას (განთიადი) ვაჟი იყო რიში ღევალა, რომლის ვაჟებიც განსწავლულები და სულიერად განვითარებულები იყვნენ. ვრიჰასჰაგის საყვარელი და, იოგი სიდლჰა, რომელმაც მთელ სამყაროში იხეტიალა ისე, რომ არაფერზე მიჯაჭვულა, გახდა მერვე ვასუს, პრაბჰასას ცოლი და უშვა მას ვიშვაკარმა (ციური არქიტექტორი), სხვადასხვა ხელოვნების აღმომჩენი, რომელიც ყველა ორნამენტის შემქმნელი და ხელოვანთა შორის პირველი იყო. მან ღმერთებისთვის შექმნა ნებით მამოძრავებელი გრანსჰორტი. მისით ადამიანებს შეეძლოთ საარსებო წყაროს გამოძევა. შემდეგ დაიბადნენ აჯაიკაპადი, აჰირვრადჰნა, ბრძენი გვაშტრი და რუდრა. გვაშტრის თვითნაბადი ვაჟი იყო ცნობილი ვიშვარუჰა. 11 ცნობილი რუდრა, რომლებიც სამ სკნელს მართავდნენ, არიან: ჰარა, ბაჰურუჰა, გრიამბაკა, აპარაჯიტა, ვრიშაკაპი, სამბჰუ, კაპარდი, რაივაგა, მრიგავიადჰა, სარვა და კაპალი. განუზომელი ძალის მქონე რუდრების კიდეც ასობით სახელის ჩამოთვლა შეიძლება.

დაქმას ქალიშვილები, რომლებიც კასიაპაზე გათხოვდნენ, იყვნენ: ადიგი, დიგი, დანუ, არიშგა, სურასა, სურაბჰი, ვინაგა, თამრა, კროდჰავასა, ირა, კჰასა, კადრუ და მუნი. მათ შთამომავლობაზეც უკვე გიაბზე. ყოველ მანვანგარაში (მანუს ეპოქა) არის 12 ცნობილი ღმერთი, რომლებსაც გუმიტები ჰქვიათ. ჩაკშუმა მანუს ბოლო ეპოქის დასასრულს ერთმანეთს უთხრეს: შევიდეთ ადიგის მუცელში, რათა შემდეგ მანვანგარაში ისევ დავიბადოთ და დავტკბეთ ღმერთების სტაგუსით. შესაბამისად კასიაპას (მარიჩის ვაჟი) და ადიგის (დაქმას ქალიშვილი) ვაჟებად გაჩნდნენ. ეს თორმეტი ადიგია იყო ვიშნუ, ინდრა, არიამან, დჰაგა, გვამტრი, პუშან, ვივასვატ, სავიტა, მიტრა, ვარუნა, ანსა და ბჰაგა. ასე მოეწოდნენ გუმიტები (ღმერთები ჩაკშუმას მანვანგარაში) თორმეტი ადიგად მანუ ვაივასვატას ახლანდელ მანვანგარაში. დაქმას ოცდაშვიდი ქალიშვილი, რომლებიც მთვარის კეთილშობილი მეუღლეები იყვნენ, ცნობილნი არიან როგორც მთვარის კონსტელაციის ქალღმერთები. მათ ჰყავდათ ბევრი ბრწყინვალე შვილი. არიშგანემის ოთხ ცოლს ეყოლა თექვსმეტი შვილი. ბაჰუპუტრას ქალიშვილი იყო ოთხი გაელვება. ანგიროას შვილები იყვნენ არაჩვეულებრივი პრატიანგიროას რიკები (ღმერთების სადიდებელი 35 სიმღერა ვედებში), რომლებიც წმინდანისგან შეიქმნენ. კრიმასვას შთამომავლობა იყო ღმერთების განსხეულებული იარაღები.

შემოქმედების დღის დასაწყისში იქმნება ოცდაცამეტი ღმერთის კლასი მათი სურვილისამებრ, რომელთა მოვლინებას და გაქრობას მანვანგარადან მანვანგარამდე დაბადებას და სიკვდილს უწოდებენ. ოჰ, მაიგრეია, ასე ვლინდებიან ღმერთები, როგორც მზე ამოდის და ჩადის.

ჩვენ გვიაბზეს, რომ დიგის კასიაპასთან ჰყავდა ორი უძლეველი ვაჟი, ღემონები ჰირანიაკაშიპუ და ჰირანიაკუმა, ასევე ქალიშვილი სინჰიკა, რომელიც მოგვიანებით ვიპრაჩიტის მეუღლე გახდა. ღემონების მეფე ჰირანიაკაშიპუს ჰყავდა ოთხი უაღრესად ინტელიგენტი და ძლიერი ვაჟი, ანუჰლადა, ჰლადა, პრაჰლადა და სამჰლადა, რომლებიც ამრავლებდნენ დაიგიას დინასტიას. ოჰ, წმინდანო, ცნობილი პრაჰლადა ყველა გამოვლინებას მშვიდად უცქერდა და ვიშნუს უძღვნიდა მთელ თავის რწმენას. ღემონების მეფის, ჰირანიაკაშიპუს სიძულვილს არ შეეძლო მისი დაწვა თვით შუაგულ ცეცხლშიც, რადგან პრაჰლადას გულში ვასუდევა ცხოვრობდა. როდესაც ხელ-ფეხ შეკრული ოკეანის სიღრმეში ჩააგდეს, დაგლიჯა ბორკილები და შეძრა მიწა-წყალი. ვიშნუში ჩაღრმავების შედეგად მისი სხეული უღრეკი იყო. ვერც ღემონების იარაღი აყენებდა ჭრილობას და ვერც გველების ცეცხლოვანი შხამი. ძლიერი

ქვათაცვენაც ვერ აზიანებდა, რადგან გამუდმებით უმაღლეს გონზე ფიქრობდა და ვიშნუს აგარებდა აბჯრად. მაშინაც კი, როდესაც დემონების მეფემ სიმაღლიდან გადმოაგდო, დედამიწამ უვნებლად მიიღო პრაჰლადა. ცხელ ქარს არ შეეძლო მისი სხეულის გამოშრობა და ველური სპილოები სიამაყის გამო იმგვრევენ ეშვებს მის მკერდზე, რადგან მასში გამუდმებით იყო ვიშნუ. ჰირანიაკაშიპუს მემსხვერპლეები მარცხდებოდნენ ყველა რიგუალში, რომლებსაც პრაჰლადას დასამხობად აგარებდნენ, რადგან ის ვიშნუში იყო განმტკიცებული. მაგყუარა დემონის, სამყარას ათასობით ილუზია განადგურდა კრიშნას დისკოს მიერ და დაკარგა ყოველგვარი ძალა. მომაკვდინებელმა უხამმაც, რომელიც ჰირანიაკაშიპუს მზარეულებმა მოამზადეს, ვერაფერი დააკლო პრინცს. მან რადგან სიამაყე გადალახა, სამყარო განჭვრიტა ნათელი გონით. სიკეთით სავსე იყო და ერთიანობის (უნივერსალური) თვალთ ხედავდა ყველა არსებას, როგორც საკუთარ თავს. ის იყო მართალი, დაუშრეგელი წყარო კეთილშობილების და სამართლიანობის, ჭეშმარიტი მაგალითი ყველა მორწმუნე ადამიანის.

1.16 მაიგრეიას კითხვა ღაიგიების ისტორიის შესახებ

მაიგრეიამ თქვა:

ო, დიდებული მუნი, შენ აღმიწერე არსებების დინასტიები და მარადიული ვიშნუ, როგორც სამყაროს მიზეზი. მაგრამ ვინ იყო ის ძლიერი პრაჰლადა, რომელსაც ცეცხლი ვერ წვავს, იარაღი ვერ ეკარება, წყალი ვერ ახრჩობს, ბორკილი ვერ აბამს და კლდე ვერ ანგრევს? გთხოვ, დაწვრილებით მომიყევი ვიშნუს ბრძენი მადიდებლის უძლეველი ძალის შესახებ, რომლის საოცარი ისტორიაც ახსენე. რატომ დაესხნენ თავს იარაღით ღიგის ვაჟები? რატომ ჩააგდეს ის კეთილშობილი ბღვაში? რატომ ჩამარხეს კლდის ნანგრევებში? რატომ დაკბინეს შხამიანმა გველებმა? რატომ გადმოაგდეს მწვერვალიდან? რატომ ჩააგდეს ცეცხლში? რატომ გახდა ცის მიმართულების სპილოების ეშვების სამიზნე? რატომ გამოგზავნეს ცხელი ქარი ღემონებმა მის გამოსაფიგად? რატომ ჩააგარეს რიგუალები მემსხვერპლებმა მის დასამხობად? რატომ მოჰგვარა ღემონმა სამეარამ ათასობით ილუბია? რატომ მისცეს მზარეულებმა სასიკვდილო შხამი, რომელმაც ამ დიდსულოვანს ვერაფერი დააკლო? მინდა შევიტყო ეს ყოველივე. გთხოვ, მიაბე საოცარი ისტორია პრაჰლადას შესახებ. მე გაკვირვებული ვარ, რომ ის გადაურჩა ამ ყველაფერს. ვის შეუძლია ზიანი მიაყენოს მას, ვისი გულიც ვიშნუს ეკუთვნის? გასაოცარია, რომ ასეთი ღრმა სიძულვილი იყო სათვისტომოსგან პრაჰლადას მიმართ, რომელიც მტკიცე იყო რელიგიურ აღთქმებსა და ვიშნუს დიდებაში. გთხოვ ამიხსენი, რატომ იძალადეს ღიგის ვაჟებმა ასეთ მორწმუნეზე, რომელმაც თავი მიუძღვნა ვიშნუს და თავისუფალია ცოდვებისგან? მხოლოდ უმეცრები უცხადებენ ომს დიდსულოვანს. როგორ შეეძლო ასე მოქცეოდა მამა საკუთარ შვილს? ო, მუნებს შორის ყველაზე ცნობილი, მომიყევი დაწვრილებით მისი მამის, ღემონების მეფის მთელი ისტორიაც.

1.17 პრაქლადას ისტორია

პარასარამ თქვა:

ო, მაიგრეია, მოისმინე ბრძენი და გულუხვი პრაქლადას ყოველმხრივ შემეცნებითი ისტორია. ღიგის ვაჟმა, ჰირანიაკაშიპუმ ბრაჰმას მოწყალებით (უძლეველობა უბოძა) სამი სკნელი მოაქცია თავისი მმართველობის ქვეშ. მოიპოვა ინდრას ადგილი და თავს თვლიდა მზის, მთვარის, ქარის, ცეცხლის და წყლის მბრძანებლად. დამკვიდრდა კუვერად, სიმდიდრის ღმერთად და იამად, მკვდრების მოსამართლედ. იწირავდა ყველა მსხვერპლს, რომელიც ღმერთებს ეკუთვნოდა. ამის გამო ღმერთები გაიქცნენ ზეციდან და ღემონების მეფის შიშით, მოკვდავებით გადაცმულები დახეციალობდნენ დედამიწის გარშემო. მას შემდეგ, რაც ჰირანიაკაშიპუმ სამი სკნელი დაიპყრო, მოიცვა სიამაყემ. განდჰარვებს აიძულებდა ხოგბის შესხმას და ყველაფრით ტკებოდა რასაც მოისურვებდა. ნადიმზე ღვინოს სვამდა. განდჰარვები, სილდჰები და ნაგები ემსახურებოდნენ. სილდჰები ჰიმნებით ასხამდნენ ხოგბას, განდჰარვები უკრავდნენ და მღეროდნენ, ხოლო ციური აჰსარები ცეკვავდნენ მოხდენილად. სვამდა ღვინოს და ტკებოდა ღემონების მეფე კრისტალის სასახლეში. მისი ცნობილი ვაჟი პრაქლადა ჯერ ისევ ბავშვი იყო, მასწავლებლის სახლში ცხოვრობდა და კითხულობდა, რაც მის ასაკს შეეფერებოდა. გარკვეული პერიოდის შემდეგ მასწავლებელთან ერთად მივიდა სასახლეში და ქელი მოიხარა მეფის წინაშე, რომელიც ღვინოს მიირთმევდა. ჰირანიაკაშიპუმ უთხრა თავის ვაჟს:

შვილო, გარკვევით მიაბე მთავარი რამ, რაც უკვე ისწავლე.

პრაქლადამ უპასუხა:

ოჰ, მამა, შენი სურვილისამებრ მოისმინე უმთავრესი, რაც ვისწავლე, რაც ჩემს გონს აღავსებს. ქელს ვიხრი უმაღლესი არსების წინაშე, რომელიც საწყისის, შუას, დასასრულის, გამრავლების და შემცირების გარეშეა, წარუვალი და სკნელების მბრძანებელია, მიზეზთა უნივერსალური მიზეზია. როდესაც ეს სიგყვები მოისმინა ღემონების მეფემ, აღშფოთებისგან დაბერილი ტუჩებით და მრისხანებისგან აწითლებული თვალებით შეხედა მასწავლებელს და უთხრა:

საძულველო ბრაჰმანო, რას ნიშნავს ეს აბსურდული ხოცბა მგრის მიმართ, რომელიც ჩემი უგულებელყოფით ასწავლე ბავშვს.

მასწავლებელი შეეწინააღმდეგა:

ოჰ, დემონების მეფეო, არ შეგეფერება ვნებებს აყოლა, რაც შენმა შვილმა თქვა, მე არ მისწავლებია.

ჰირანიაკაშიუმ ჰკითხა ბიჭს:

შვილო, ვინ შეგასწავლა? შენი მასწავლებელი უარყოფს, რომ მისგან მოდის ეს სწავლება.

პრაჰლადამ უპასუხა:

ოჰ, მამა, ვიშნუ მთელი სამყაროს მასწავლებელია და ყოველის გულში ცხოვრობს. ვის შეეძლო ესწავლებინა, თუ არა უმაღლეს გონს?

მეფემ შეჰყვირა:

სულელო, ვინ არის ვიშნუ, რომელსაც ურცხვად მოიხსენიებ სამი სკნელის მბრძანებლად?

პრაჰლადამ უპასუხა:

ვიშნუ არის ის, ვისზეც იოგები მედიტირებენ გაზუდმებით, მისი დიდება აღუწერელია. უმაღლესი მბრძანებელია, სამყაროს საწყისი და თავად სამყარო.

მეფე შეეწინააღმდეგა:

ოჰ, სულელო, სიკვდილს ნაგრობ? უმაღლეს მბრძანებელს სხვას უწოდებ, როდესაც ჯერ ცოცხალი ვარ.

პრაჰლადამ უპასუხა:

ოჰ, მამა, ვიშნუ არის ბრაჰმანი, შემოქმედი და მფარველი, არა მხოლოდ ჩემი, არამედ შენიც და ყველა დანარჩენის. ამიტომ ისაა უმაღლესი მბრძანებელი. რატომ გწყინს ეს?

ჰირანიაკაშიუმ დაიდრიალა:

რომელმა ბოროტმა სულმა დაიმორჩილა შენი ახალგაზრდა გული? შეპყრობილივით საუბრობ.

პრაჰლადამ უპასუხა:

ვიშნუ არა მხოლოდ ჩემს გულშია. ის მოიცავს კოსმოსის ყოველ სივრცეს და მისი ცხოველმყოფელობა გვამოდრავებს მე, შენ და ყველა სხვას.

მეფემ დაიღრიალა:

მოაშორეთ ეს მონა, დააბრუნეთ მასწავლებლის სახლში და გაწვრთენით. ვინ ასწავლა მას ტყუილები? ის მხოლოდ ჩემს მტერს ადიღებს.

მეფის ბრძანებით წაიყვანეს პრაჰლადა უკან. ბეჯითად მსახურობდა და შეგონებებს იღებდა მასწავლებლისგან. ხანგრძლივი დროის შემდეგ მეფემ კვლავ მოიწვია ვაჟი პოემბიაზე სასაუბროდ.

პრაჰლადამ თქვა:

დაე, მოწყალე იყოს ვიშნუ, ვისგანაც მატერია და გონი ჩნდება, ვისი მეშვეობითაც მოძრაობს ყოველი ცოცხალი და არაცოცხალი, ვინც მთელი შემოქმედების მიზეზია.

ამ სიტყვების გაგონებაზე ჰირანიაკაშიპუმ დაიღრიალა:

მოკალით ეს მონა! არ არის სიცოცხლის ღირსი! მეგობრების გამყიდველი და საგვარეულოს დამწველია!

ჯარისკაცებმა მეფის ბრძანებაზე ხელი სტაცეს იარაღს და პრაჰლადაზე იერიში მიიტანეს.

პრინცმა მათ მშვიდად შეხედა და უთხრა:

ოჰ, ღემონებო, ჩემს სხეულში ისევა ვიშნუ, როგორც თქვენს იარაღში. ჭეშმარიტად, რაგომ უნდა დამაზიანოს მან?

მიუხედავად იმისა, რომ ასობით ღემონი ურტყამდა, პრაჰლადა არ ტყდებოდა და ვერ გრძნობდა ტკივილს.

ჰირანიაკაშიპუმ თქვა:

ოჰ, დაბრმავებულო, ჭკუას მოუხმე, შეწყვიტე ჩემი მტრის განდიდება და სიცოცხლეს გაჩუქებ.

პრაჰლადამ უპასუხა:

ვერანაირი შიში ღამიპყრობს, სანამ უკვდავი მფარველი ჩემს გონშია. მისი გახსენებაც საკმარისია, რომ განჯვა გაქრეს, რომელიც ღაბაღების და წარმავალობისგან მოედინება.

სასტიკად გაბრაზებულმა ჰირანიაკაშიპუმ ბრძანა:

ოჰ, ნაგებო! თავს დაესხით და დაგესლეთ შხამიანი კბილებით ჩემი შეუგნებელი და შეშლილ ვაჟი.

ამ სიტყვებისთანავე მთელს სხეულზე დაუწყეს მომაკვდინებელი შხამით კბენა ღიდმა გველებმა, კუჰაკამ, ტაკშაკამ და ანდჰაკამ. პრაჰლადას გონი მთლიანად კრიშნას იყო მინდობილი და ღვთაებრივ ნეტარებაში ვერ გრძნობდა ტკივილს.

ნაგებმა უთხრეს ღემონების მეფეს:

ჩვენი შხამიანი კბილები დაიმსხვრა, ძვირფასეულობით შემკული საბურველი ღამიანდა, თავებში ციებცხელება გვაქვს, გულები გვითრთის, მაგრამ ბიჭს ნაკაწრიც არ აქვს. ოჰ, ღაიტიების მეფეო, სხვა გზა მოძებნე.

ჰირანიაკაშიპუმ ბრძანა:

ოჰ, ცის მიმართულების სპილოებო, გაერთიანდით და ეშვებით მოკალით მამის გამყიდველი, რომელიც მტრებს შეეკრა, თორემ ჩვენი შთამომავლობა იქნება ჩვენივე ღამაქცევარი, ისევე როგორც ცეცხლი წვავს ხეს და მისგანვე ჩნდება.

ამის შემდეგ პრინცს თავს დაესხნენ ცის მიმართულების მთასავით სპილოები და მიწაზე ღააგდეს. პრაჰლადა გაძულებით ვიშნუმე ფიქრობდა და ეშვები ზედ ელეწებოდა.

მან უთხრა მამას:

შეხედე, როგორ იმსხვრევა სპილოების მაგარი და უძლეველი ეშვები, მაგრამ ეს არ ხდება ჩემი ძალით. ვიშნუს მოხმობა ჩემი თავდაცვაა ყველა საშიშროების წინააღმდეგ. მხოლოდ ის გადაგვარჩენს ცოდვასა და შიშისგან.

მეფემ უბრძანა თავის ქვეშევრდომებს:

მოაშრეთ სპილოები და ცეცხლში ღწვით. ოჰ, ქარის ღმერთო, გააღვივე ცეცხლი, რომ ეს საძულველი მონა განადგურდეს.

ღემონებმა ღაიწყეს შეშის ღალაგება პრინცის გარშემო. ღაანთეს ცეცხლი, როგორც მეფემ უბრძანათ.

პრაჰლადამ თქვა:

ოჰ, მამა, მიუხედავად იმისა, რომ ეს ცეცხლი ქარის დანთებულია, მე ვერ დამწვავს. მის გარშემო ვხედავ ცას, სიგრილეს და სურნელოვან ლოგუსის ყვავილებს.

ბრაჰმანებმა, რომლებიც შუკრას (დემონების მასწავლებელი) სულიერი ვაჟები, დიდი მსხვერპლშემწირველები და ველების მცოდნეები იყვნენ, უთხრეს ჰირანიაკაშიპუს:

ოჰ, მბრძანებლო, დააცხრე მრისხანება შენი შვილის მიმართ! ეს არ მიგიყვანს ზეცამდე. ჩვენ ვიქნებით პრაჰლადას მასწავლებლები და დავიმორჩილებთ მას, რომ შენი მგრების დამხობაზე იმბრუნოს. ოჰ, მეფეო, ახალგაზრდობა ბევრი შეცდომის პერიოდია და ბავშვზე ასე ძლიერ არ განაწყენდე. თუ ჩვენ არ დაგვიჯერებს და ვიშნუს ღიღებას არ შეწყვეტს, მისი გარდაუვალი სიკვდილის გზას მოვნახავთ.

როდესაც მეფემ მოისმინა ბრაჰმანების სიტყვები, ბრძანა ცეცხლიდან ამოეყვანათ პრინცი და გაეთავისუფლებინათ. პრაჰლადა მასწავლებლის სახლში დაბრუნდა და დაიწყო დემონთა ვაჟების შეგონება თავისუფალ დროს:

ოჰ, ღიგის შთამომავლების ვაჟებო, მოისმინეთ უზენაესი ჭეშმარიტება. მის გარეშე რა ღირებულია თვენი პატივი. ყველა ქმნილება ემორჩილება დაბადებას, ზრდას და გარდაუვალ ხრწნას. ოჰ, დემონების შვილებო, ყველასთვის ნათელია, რაც დაბადებით იწყება, უნდა დასრულდეს სიკვდილით. რაც კვდება, თავიდან იბადება. ამას ადასტურებს წმინდა წერილები, მაგრამ შესაბამისი მიზეზის გარეშე დაბადება არ არსებობს. სანამ კარმა, როგორც დაბადების მიზეზი პიროვნული თვისებების და შეხედულებების გამო მოქმედებს, მანამდე არ იქნება არსებობა განჯვის გარეშე. ილუბიებში მყოფი უმეცარი ფიქრობს, რომ შიმშილის და წყურვილის დაკმაყოფილება, ან სიცივისგან თავის დაცვა და მსგავსი ქმედებები ბედნიერებას მოუტანს. სინამდვილეში ეს არის განჯვა, რადგან ამის გამო გამუდმებით ჩნდება ახალი სამრუნავი. უმეცარი საკუთარი სიგიჟით ხედავს ბედნიერებას იქ, სადაც განჯვა იბადება. ისევე, როგორც დაღლილი ადამიანი ელოდება დასვენებას ძალისხმევაში.

რა არის უბედური სხეული, რომელიც სავსეა ღორწოთი და სხვა სითხეებით? რა არის მისი სილამაზე, მიზიდულობა, სურნელი ან სხვა სასურველი თვისება? უმეცარი, რომელიც მიჯაჭვულია ხორცის, სისხლის, ჩირქის, ჭუჭყის, შარდის,

კანის, ძვლის გვინის და ძვლებისგან შემდგარ სხეულზე, მიდის ჯოჯოხეთისკენ. სასიამოვნო სითბო ჩნდება სიცვიისგან, დაღევის სიამოვნება ჩნდება წყურვილისგან და ნაყროვანება შიმშილისგან. ასე არსებობს ბედნიერება და განჯვა ურთიერთსაპირისპიროდ და ერთმანეთის განმსაზღვრელად.

ოჰ, ღემონების ვაჟებო, ის ვინც ოჯახს, ცოლს და შვილებს მიეჯაჭვება, აღუწერელ განჯვას მიიღებს. რაც მეტ ვნებას გამოჰქედავს, მით უფრო მეტი შიშის ხიჭვს ჩაასობს საკუთარ გულში. ვინც ღიდ ქონებას მოიხვეჭს, იქნება გამუდმებით შფოთვაში, რომ დაეკარგება, დაეწება ან მოჰპარავენ. ასეთია სიცოცხლეში განჯვა დაბადებულთათვის. ხოლო სიკვდილის შემდეგ მოდის მიცვალებულთა მოსამართლეების განსჯით წამება ჯოჯოხეთში, რათა შემდეგ ისევ თავიდან მოეწლინონ ღიდი გკივილით ღელის მუცლიდან. სიამოვნება არ არის ემბრიონად ყოფნა. დაბადების შემდეგ კი ახალი განჯვა იცდის. მე გეუბნებით, რომ ამ ქვეყნის ოკეანეში, მრავალფეროვანი სამრუნავის ზღვაში ვიშნუ ჭემმარიგად ერთადერთი იმეღია. ნუ შეხედავთ საკუთარ თავებს უცოდინარი ბავშვებით, რომლებსაც არ შეუძლიათ გაგება! სული, რომელიც თქვენში განსხეულდა, მარადიულია. დაბადება, დაბერება და სიკვდილი სხეულის თვისებებია და არა მარადიული სულის, რაშიც ჩვენ ხშირად ვგყუვდებით. ამბობენ: ბავშვი ხარ, ითამაშე სანამ მრდასრული გახდები. მრდასრული ხარ, მაშასადამე ღატკბი სანამ დაბერდები. მოხუცი ხარ, იცხოვრე ასკეგურად და გააკეთე ყველაფერი სულის ცხონებისთვის. მოხუცდები და მაშინ უნდა შეასრულო მთავარი ღავალეზა? როღესაც ძალა ღაიკლებს, შეგრძნებები სუსტი და უმოდრაო გახდება, მაშინ უნდა აკეთო ის, რაც გამოგოვე, როღესაც ძლიერი და ახალგაზრდა იყავი? აღამიანებს ამაო იმეღები აქვთ, როღესაც მათი გონი შეგრძნებების გკობაზება მიჯაჭვული. არ შეუძლიათ ნეგარებას მიადწიონ და კვლებიან მწყურვალეები. ბავშვობაში - თამაშს და ახალგაზრდობაში სიყვარულს მიეცემიან და როღესაც უმეცრებს და უძღურებს სიბერე ეწვევით, შიში შეიპყრობთ. ღაე, განსხეულებულმა სულმა ბავშვობიდან ღაიწყოს სიბრძნის მოგროვება, რათა ასაკის მიუხედავად მიადწიოს გათავისუფლებას.

თუ ამაში არ ხედავთ ცარიელ სიგყვებს, მაშინ მომენღეთ და თქვენს გონებაში გამუდმებით მოუხმეთ ვიშნუს, ყველანაირი მიჯაჭვულობისგან განმათავისუფლებელს. რა პრობლემაა მასზე ფიქრი, მისი ღლე და ღამე ჩვენს გონებაში არსებობა, რომელიც ყველა ცოდვისგან ათავისუფლებს. თქვენი ფიქრები და მიზიღულობა მასში ჩაძირეთ, რომელიც ყველა არსებაში ცხოვრობს და ბევრ სამრუნავზე გაიღიმებთ. მთელი სამყარო იგანჯება სამმაგი განჯვით:

დაბადება, სიბერე და სიკვდილი. რომელი ბრძენი იქნება თანაგრძნობის გარეშე და შეიტულებს რომელიმე არსებას? რაგომ უნდა მშურდეს სხვისი, როდესაც მისი ბედისწერა ხელსაყრელია და მეტი კეთილდღეობით გვბეჭდა? მისი სიკეთე და ბედნიერება უნდა მიხაროდეს, რადგან უკეთური გრძნობების გადალახვა დამსახურებაა. ვინც მგრობით და სიძულვილით სავსეა, მათ მიმართ თანაგრძნობა აქვს ბრძენს, რადგან შეიცნობს, რომ მათი ხელვა განჯვის მომტანი ილუმინაციის არის დაბინდული. ოჰ, დემონების შვილებო, გადალახეთ სიძულვილი და ილუმინირებული დაყოფა ჩემს და თქვენს შორის!

მოისმინეთ რამოდენიმე სიტყვა, თუ როგორ უახლოვდებიან ბრძენები ჭეშმარიტებას. მთელი სამყარო არის ვიშნუს გამოვლინება, რომელიც ყველა ფორმაშია, ამიტომ ბრძენებისთვის არსებითი განსხვავება არაა საკუთარ თავსა და სხვა ქმნილებებს შორის. მოვიშორეთ მრისხანება და ვნება, რაც ჩვენს მოდგმას ახასიათებს და მივისწრაფოთ სრულყოფილი, წმინდა, მარადიული ნეტარებისკენ, რომელიც ელემენტების ძალის, ცეცხლის, ქარის, ზღვის, მზის და მთვარის ღმერთების, ინდრას ძალაუფლების, ჰაერის და დედამიწის სულების, დემონების, რაქმასების და სხვა სულების, ადამიანების, ცხოველების, ადამიანური სისუსტეების, მრავალი ავადმყოფობის, სიძულვილის, შურის, ძალადობის, ვნების და ლგოლვის მბრძანებლობის მიღმაა. ჭეშმარიტად, ის ვინც თავის გონს მხოლოდ ვიშნუმე მიაპყრობს, მიაღწევს წმინდა და მარადიულ ნეტარებას, რომელიც „სხვებს“ არ შეუძლიათ, რომ გაანადგურონ. დაე, ნათლად შეიცანით, რომ ილუმინირებული სამყაროს წრეზე ჭეშმარიტი კმაყოფილება არ იარსებებს შინაგანი სიჩუმის მიღწევის გარეშე, რომელიც ღვთაების განდიდებით ჩნდება. რა არის მიუღწეველი მისთვის, ვისითაც ღმერთი კმაყოფილია? რა არის კეთილშობილება, სიმდიდრე და გვობა (დჰარმა, არტჰა, კამა) ჭეშმარიტი სიბრძნის წარუვალ ხესთან შედარებით, რომელიც უმაღლეს ნაყოფს იძლევა?

1.18 პრაჰლადა და დემონთა მემსხვერპლები

პარასარამ თქვა:

ო, მაიგრეია, დემონებმა შეიტყვეს პრაჰლადას ქცევის შესახებ და მეფეს მოახსენეს. ჰირანიაკაშიუმ ისინი მზარეულებთან გაგზავნა შემდეგი ბრძანებით:

ჩემი საშინელი და უემური ვაჟი სხვებს აძლევს თავის უაღრესად საშიშ ცოდნას. შხამი შეურიეთ საკვებში და მოკალით! არ დაყოვნდეთ, რაც შეიძლება მალე გაანადგურეთ ის მონა!

შესაბამისად მოიქცნენ მზარეულები და კეთილშობილი პრინცის საკვებში მომაკვდინებელი შხამი შეურიეს. ხოლო, როდესაც პრაჰლადამ მოწამლული საკვები მიიღო, გამუდმებით იმეორებდა წარუვალის სახელს და ინელებდა შხამს, ამიგომ სხეულს და გონს არაფერი დაუშავდა. ყოველი მიწიერი შხამის უგულებელყოფა შეუძლია წარუვალის სახელის ძალას. როდესაც მზარეულებმა დაინახეს, რომ ამანაც არ იმოქმედა, წავიდნენ მბრძანებელთან, ქელი მოიხარეს მის წინ და თქვეს:

ო, დემონების მეფეო, საშინელი შხამი, რომელიც შენს ვაჟს საკვებში ჩავეყარეთ, მოინელა, თითქოს სასარგებლო ყოფილიყო.

ამის გაგონებაზე ჰირანიაკაშიუმ გამწარებით თქვა:

ო, დემონთა მემსხვერპლებო, იჩქარეთ! სასწრაფოდ ჩაატარეთ დაპირებული რიტუალები, რომლებიც მის გარდაუვალ დამხობას გამოიწვევს.

მემსხვერპლები დაუყოვნებლივ წავიდნენ პრაჰლადასთან და უთხრეს:

ოჰ, პრინცო, შენ გაჩნდი ბრაჰმას ოჯახში ჰირანიაკაშიუმს ვაჟად, რომელსაც სამ სკნელში აღიღებენ. რაგომ ხდები ღმერთებზე დამოკიდებული? რისთვის გჭირდება მარადიული ღვთაება? მამაშენი თავშესაფარი და მფარველია ყველა სკნელის. შეწყვიტე ჩვენი მტრების ხოგბის შესხმა და გახსოვდეს, რომ ჰირანიაკაშიუმ ყველაზე დიდებულია მასწავლებელთა შორის.

პრაჰლადამ პატივისცემით მოიხარა ქელი მათ წინაშე და უპასუხა:

ოჰ, დიღო ბრაჰმანებო, ვიცნობ მამაჩემის სახელს და ძალაუფლებას. გამოგიგყლებით, ის სამი სკნელის მბრძანებელი და ყველაზე დიდებული მასწავლებელია. გეთანხმებით, ყოველმხრივ იმსახურებს პატივისცემას. ხოლო როდესაც მეკითხებით: "რისთვის გჭირდება მარადიული ღვთაება?" როგორ უნდა აგისხნათ სიტყვებით?

ასე თქვა და დადუმდა მემსხვერპლების პატივისცემის ნიშნად. შემდეგ ღიმილით განაგრძო:

რისთვის მჭირდება მარადიული ღვთაება? შესანიშნავია! რაგომ ის, რაც მარადიულია? ოჰ, დიდებულო მასწავლებლებო, ეს ჭეშმარიტად სწორი კითხვაა. თქვენის ნებართვით მოისმინეთ, თუ რაგომ მინდა მარადიული ღვთაება. ამბობენ, ადამიანის ცხოვრებაში ოთხი დიდი მიზანია: კეთილშობილება, კეთილდღეობა, ტკობა და გათავისუფლება (დჰარმა, არგჰა, კამა, მოკშა). უაზრობაა მისი დიდება, ვინც ამ ოთხი წარმატების წყაროა? დაქშამ, მარიჩიმ და სხვა მამამთავრებმა მარადიულისგან მიიღეს კეთილშობილება. მათმა შთამომავლობამ კი კეთილდღეობა და ტკობა. ხოლო ის, ვინც ჭეშმარიტი სიბრძნით და მედიტაციით მარადიულ არსს შეიცნობს, იქნება სხეულის ბორკილებისგან გათავისუფლებული და მიაღწევს ღრის მიღმიერ ხსნას. დიდება ჰარის, რომელიც ყოველგვარი სიმდიდრის, დიდების, პატივისცემის, სიბრძნის, შთამომავლობის, სამართლიანობის და გათავისუფლების ფესვია და ერთიანობაში მიიღწევა. ოჰ, ბრაჰმანებო, კეთილშობილება, დამსახურება, სიყვარული და სრულყოფილი გათავისუფლება მისი საჩუქრებია. რაგომ მეკითხებით მარადიული ღვთაების საჭიროებაზე? საკმარისია სიტყვები. ჩემი პატივცემული მასწავლებლები ხართ და თქვენი აზრი კარგია თუ ცუდი, ჩემმა ბავშვებმა განსჯამ არ უნდა განასხვაოს:

მემსხვერპლებმა თქვეს:

დაგიცავით, როდესაც ცეცხლში უნდა დამწვარიყავი. ვიმედოვნებდით, რომ მომავალში აღარ აღიდებდი მამის მგრებს. არ გვეგონა, რომ დაუფიქრებლად იმოქმედებდი. თუ ჩვენი რჩევის მიუხედავად არ გინდა სულელური დაჟინება მიაგოვო, მაშინ ვალდებულები ვართ ჩავატაროთ რიტუალები შენს გასანადგურებლად:

ამ მუქარაზე პრაჰლადამ უპასუხა:

ოჰ, ბრაჰმანებო, ვინ ანადგურებს სხვას და ვინ ნადგურდება თავად? ვინ იფარავს სხვა არსებას და ვინ არის თავად მფარველობის ქვეშ? ყველა თავისი თავის გამანადგურებელია და შესაბამისად მფარველიც, მისივე უკეთური თუ კეთილი ბრახვებით.

ვაჟის საუბარმა განარისხა ღემონთა მემსხვერპლეები. დაიწყეს მაგიური შელოცვებით სიკვდილის მომასწავებელი ალქაჯის შექმნა, რომელიც ცეცხლის ალში გახვეული საშინელი არსება იყო. მის ნაკვალევზე მიწას ალი ასდიოდა. მიუახლოვდა პრაჰლადას და გავარვარებული სამ ქიმიანი ვარსკვლავი ესროლა მკერდში, რომელიც ას ნაწილად დაიმსხვრა და მიწაზე დაიყარა ისე, რომ ვერანაირი ბიანი ვერ მიაყენა. თავად მეხიც კი განადგურდება მის მკერდზე, ვისშიც წარუვალი ჰარი ცხოვრობს. ამის შემდეგ მაგიური არსება, რომელსაც კეთილშობილი პრინცი უნდა გაენადგურებინა, მიუბრუნდა საშინელ მემსხვერპლეებს, დაწვა და გაქრა.

როდესაც პრაჰლადამ დაინახა როგორ გაუჩინარდა ალქაჯი ცეცხლის ალში, მოუხმო მარადიულ ვიშნუს და თქვა:

ოჰ, ყველგან მყოფო, სამყაროს შემოქმედო და მფარველო კრიშნა, დაიფარე ბრაჰმანები მაგიური და სიკვდილის მომასწავებელი ცეცხლისგან. ჭეშმარიტად, შენ, როგორც ვიშნუს და სკნელების მფარველს გთხოვ, გააცოცხლე მემსხვერპლეები. ვადიდებ ცხოველმყოფელ ვიშნუს და ცოდვას არ ვჭედავ მგრების მიმართ, გააცოცხლე მემსხვერპლეები. ვისაც ჩემი მოკვლა სურს იარაღით, შხამით თუ გამანადგურებელი ცეცხლით, იქნება ესენი შხამიანი გველები თუ სხვა, აღვიქვამ მეგობრებად. გააცოცხლე მემსხვერპლეები. ჭეშმარიტად, გულის სიღრმეში ურყევი დავრჩი და უბრალო ვარ შენს წინაშე. გვეედრები, გააცოცხლე ღემონთა მემსხვერპლეები.

ასე ლოცულობდა პრაჰლადა, როდესაც ბრაჰმანები აღსდგნენ და უთხრეს:

ოჰ, საუკეთესოვ პრინცთა შორის, იყოს დღეგრძელი შენი უძლეველობა, ძალაუფლება, კეთილდღეობა და შთამომავლობა!

ამ სიტყვებით უკან დაიხიეს, მეფესთან წავიდნენ და ყველაფერი მოახსენეს.

1.19 როგორ დაიფარა ღვთაებამ პრაჰლადა

პარასარამ თქვა:

როდესაც ჰირანიაკაშიპუმ გაიგო, რომ მემსხვერპლეთა ძლიერი შელოცვები გაბათილდა, მოაყვანინა პრაჰლადა და ჰკითხა მისი უჩეულო ძალის საიდუმლოს შესახებ:

ოჰ, პრაჰლადა, საკვირველი ძალით ხარ დაჯილდოვებული. საიდან მოდის ის? მაგიური რიგუალის ან ძალისხმევის შედეგია, თუ თანდაყოლილია?

პრაჰლადამ ქელი მოიხარა და უპასუხა:

ოჰ, მამა, ეს ძალა არ არის მაგიური რიგუალის და ბუნებრივი ნიჭის შედეგი. სხვა არაფერია, თუ არა ის, რაც ყველა არსებაშია, რომელთა გულებშიც მხოლოდ წარუვალა ცხოვრობს. ის, ვინც ცუდს არავის უსურვებს, რომელიც ყველგან და ყველაფერში საკუთარ თავს ხედავს, ცოდვის შედეგისგან გათავისუფლებულია, რადგან ამისთვის მიზეზი აღარ არსებობს. ხოლო ის, ვინც თავისი სიგყვებით, ფიქრებით და ქმედებებით ძალადობრივად ექცევა სხვებს, შედეგად მიიღებს მომავალში დაბადებას და განჯვას. არავის უსურვებ ცუდს და არ ვცნობ მგრობას, რადგან ყველა არსებაში, ისევე როგორც ჩემს სულში, ვხედავ ვიშნუს. როგორ შეეხება წმინდა სულს მაგერიალური ან გონისმიერი განჯვა, რომელიც ელემენტების, ღმერთების ან დემონებისგან მოდის. ჭეშმარიტად, ბრძენი, რომელიც ყველა არსებაში ჰარის შეიცნობს, გულით აგარებს ყოველი ქმნილების მიმართ სიყვარულს.

ამ სიგყვების გაგონებაზე სიმწრისგან სახე დაუბნელდა დემონთა მეფეს და მსახურებს უბრძანა პრაჰლადა კოშკის სახურავიდან გადმოეგდოთ, რომელიც ერთერთი მთის მწვერვალზე იდგა და მრავალი იოჯანას (სამომი ერთეული) სიმაღლე იყო. დემონები დაემორჩილნენ ბრძანებას, ხოლო პრინცის გულში იყო მხოლოდ ვიშნუ და ამიგომ ყველა არსების გამომკვებავმა დედამიწამ ის თავის კალთაზე მეგობრულად მიიღო. როდესაც ჰირანიაკაშიპუმ თავისი ვაჟი ნახა უვნებელი, რომელიც კრიშნას, სამყაროს მფარველს იყო მინდობილი, მიმართა უძლიერეს ჯადოქარ სამყარას:

ამ საძულველ ბიჭს ვერც ერთი მეთოდით ვერ ვამარცხებთ. შენ ფლობ ილუმიის ყველა ხელოვნებას და იპოვნე გზა მის გასანადგურებლად!

მზადყოფმა სამვარამ უპასუხა:

ოჰ, ღემონების მეფეო, მას ალბათ შევიპყრობ. გახდი ჩემი ილუზიის ძალის მოწმე, რომელსაც ათასობით და ათი ათასობით საშინელების მოვლინება შეუძლია.

ემბაკმა სამვარამ, რომელიც მიუხედავად იმისა, რომ ყველა გამოვლინებას ერთიანობის (უნივერსალური) თვალთ ხედავდა, დაიწყო ილუზიის შექმნა პრაქტლადას დასამარცხებლად. სამვარას მიმართ ყოველგვარი მრისხანების გარეშე პრინცი ვიშნუში ჩაძირულიყო მშვიდი გულით. ყოველი ფიქრი მიედინებოდა მისკენ, ვინც მას დისკოთი და აალებული სუღარშანათი იცავდა და საშინელი ღემონის ათასობით ილუზიას ანადგურებდა.

ამის შემდეგ ღემონების მეფემ უბრძანა გამომფიტავ ცხელ ქარს მისი ვაჟი გაენადგურებინა. ქარმა თქვა: „დაე, იყოს ასე!“ დაიწყო აუტანლი სიცხით მის სხეულში შეღწევა. ამ შემთხვევაშიც ძლიერი მფარველისკენ მიაპყრო პრაქტლადამ გული. ამიგომ ვიშნუმ, რომელიც გამუდმებით მის გულში იყო, შთანთქმა საშინელი ქარი.

როდესაც სამვარას საზარელ ილუზიებს ძალა დაეკარგა და ცხელი ქარი განადგურდა, მორწმუნე პრინცი დაბრუნდა მასწავლებლის სახლში. სახელმწიფოს მართვის მეცნიერებაში იღრმავებდა ცოდნას, რომელიც მეფეების საკეთილდღეოდ შუკრამ შექმნა. როდესაც მასწავლებელმა ჩათვალა, რომ მოკრძალებული პრინცი განსწავლული იყო მეცნიერების საფუძვლებში, შეაგყობინა მეფეს.

ჰირანიაკაშიპუმ პრინცი დაიბარა და ჰკითხა:

ოჰ, პრაქტლადა, რა ისწავლე? როგორ უნდა მოიქცეს მეფე მეგობრებთან და მტრებთან? რა უნდა მოიმოქმედოს სამ სიგუაციაში (თავდასხმა, უკან დახევა და მშვიდობა)? როგორ უნდა მოეპყროს სახელმწიფო მრჩევლებს, მინისტრებს, მოხელეებს, მსახურებს, შიკრიკებს, ქვეშევრდომებს, მეგობრებს და მტრებს? ვისთან გაერთიანდეს და ვის წინააღმდეგ იბრძოლოს? რა სახის ციხესიმაგრეები ააშენოს? როგორ დაიმორჩილოს გყეებში და მთებში მცხოვრები ველური ტომები? როგორ შეინარჩუნოს ერთიანობა? ყველაფერი, რაც ისწავლე მინდა მოვისმინო!

პრაქტლადამ სიყვარულით და მორჩილებით მოიხარა ქედი, შუბლით შეეხო მამის ტერფებს და უპასუხა:

ჭეშმარიტად, ამ ყველა საკითხში გამანათლა მასწავლებელმა. ყველაფერი შევისწავლე, მაგრამ ბევრი რამ უაზრობად მეჩვენება. ნათქვამია: შერიგების, მოქრთამვის, დასჯის და მოურიგებლობის დათესვა საშუალებებია მეგობრების შესაძენად და მტრების მოსაგერიებლად. გთხოვ მამა, არ განრისხდე, მაგრამ არ ვცნობ არც მეგობრებს და არც მტრებს. სადაც მისაღწევი მიზანი არ არსებობს, იქ ყოველი საშუალება ზედმეტია. რა აზრი აქვს ვიშნუში მეგობრებზე და მტრებზე საუბარს? უმაღლესი სული და სამყაროს მბრძანებელი ყველა არსებასთან ერთიანია, რომლისგანაც მთელი ქვეყნიერება შედგება. ოჰ, მამა, ღვთაება იმყოფება შენში, ჩემში და ყველა დანარჩენ ქმნილებაში. როგორ შემიძლია მეგობარი და მტერი განვასხვავო. დროის კარგვად ვთვლი ილუმბორული მეცნიერებების შესწავლას, რომლებსაც ჭეშმარიტი შეცნობა არ მოაქვს. ჩვნი ენერგია უნდა მივუძღვნათ ნამდვილი სიბრძნის შემეცნებას. ოჰ, მამა, უმეცრებით ხდება, რომ ილუმბიას ჭეშმარიტებად თვლიან, როგორც ბავშვი, რომელიც ციციანათელას მიიჩნევს ცეცხლის ნაპერწკლად. ოჰ, დემონების მეფეო, ჭეშმარიტად კარგი ქმედება ბორკილებისგან გვათავისუფლებს და შეცნობა გვიხსნის. ყველა დანარჩენ ქმედებას მხოლოდ დაღლილობა მოაქვს და ხელოვნური გონიერებაა. როდესაც ამას შევიცნობთ, რა აზრი აქვს მაგერიალურ მოგებას? ოჰ, მეფეო, მოისმინე ჩემგან დიდი პატივისცემით რაც გამოსაღებია. არ არის საჭირო მბრძანებლობაზე ან სიმდიდრეზე ზრუნვა, რადგან რომელიმე განსხეულებაში ალბათ მივიღებთ. უამრავი ადამიანი ცდილობს ცხოვრებაში რაღაცას მიაღწიოს, საბოლოოდ კი ბედისწერა წყვეტს. თავად სამეფოებიც მისი საჩუქრებია და ხშირად სულელ, უმეცარ და მშიშარა მმართველებს მიეცემათ ხოლმე, რომლებიც სახელმწიფოს მართვის ხელოვნებასაც კი არ ფლობენ. ვინც კარგ ბედისწერას ისურვებს, უნდა დააგრძელოს კეთილშობილური დამსახურება (დჰარმა). ვინც გათავისუფლებას (მოკშა) ეძებს, ყველა ქმნილების დანახვა ერთიანობის თაღით უნდა შეეძლოს. ღმერთები, დემონები, ადამიანები, ცხოველები და მცენარეები ერთადერთი და მარადიული ვიშნუს ფორმებია, რომლებიც მისგან მოველინნენ. ვინც ამას შეიცნობს, ცოცხალი და არაცოცხალი ქმნილებების მთელ სამყაროს აღიქვამს როგორც საკუთარ თავს. ყველაფერი ვიშნუა, ერთიანობაა, რომელიც ფორმათა მრავალფეროვნებას ქმნის. ჭეშმარიტად, ვინც ამას გაითავისებს, მისით იქნება შეუცვლელი, მარადიული და ყველა განჯვისგან მხსნელი ღმერთი კმაყოფილი.

როდესაც ჰირანიაკაშიუმ ეს სიტყვები მოისმინა, გამძვინვარებული გადმოხტა გახტიდან, მკერდში დაარტყა თავის ვაჟს, ხელები გადაუვრია და დაიყვირა:

ოჰ, უპირველესო დემონებო, ხელბი შეუკარით მგვიცე თოკით და ოკეანეში ჩააგდეთ, თორემ ამ საძულველი მონის შეხედულებებით დემონების მთელი სამეფო მოიწამლება. ჩვენი აკრძალვების მიუხედავად ჯიუგად აღიღებს მგერს. ასეთი შეუგნებლისთვის სიკვდილი დამსახურებული სასჯელია.

დიდმა დემონებმა შეუკრეს ხელები პრინცს და ჩააგდეს ზღვაში. მისი წყალში ყოფნისას მთელი ოკეანე აღელდა და უზარმაზარი ტალღები წარმოიშვა, რომლებსაც პრაჰლადას ნაპირზე გარიყვა უნდოდა. ჰირანიაკაშიუმ დაინახა ეს და უბრძანა დემონებს:

ოჰ, დიგის შთამომავლებო, ჩაყარეთ დიდი ლოდები მის დასამარხად, რადგან ცეცხლს, დემონების იარაღს, გველებს, ცხელ ქარს, შხამს, მაგიურ რიტუალებს, საშინელ ილუზიებს, სიმაღლიდან ჩამოგდებას და სპილოებს მათი ეშვებით არ შეუძლიათ მისი მოკვლა. უვარგისი შვილია, რომლის სიცოცხლეს წყევლაა მთელი ოჯახისთვის. თუ მოკვლა შეუძლებელია, ათასობით წლით იყოს ოკეანის ფსკერზე ლოდებში ჩამარხული!

დემონებმა დააყარეს პრინცს უთვალავი მძიმე ლოდი რამდენიმე იოჯანას სიმაღლეზე. პრაჰლადას გონი კვლავ ნათელი იყო და ოკეანის სიღრმეში მყოფმა დაიწყო წარუვალის დიდება:

ომ! დიდება ლოტუსის თვალიანს, ყველა არსებებში პირველს და ყოველი სკნელის სულს. დიდება დისკოს მაგარებელს, ბრაჰმანებში საუკეთესოს, ყველა ბრაჰმანის და ძროხის მეგობარს. დიდება კრიშნას, ქვეყნიერების მფარველს და სახელოვან გოვინდას. დიდება ღვთაებას, რომელიც ბრაჰმას სახით კოსმოსს ქმნის, ვიშნუს სახით ყველაფერს კვებავს და რუდრას სახით ყველაფერს ანადგურებს. დიდება ამ სამებას. შენ ხარ ყოვლისმომცველი: ღმერთების, დემონების, იაკმასების, ნაგების, სილღების, განდჰარების, აპსარების, ადამიანების, ცხოველების, მცენარეების და ქვების, ისევე როგორც დედამიწის, წყლის, ცეცხლის, ქარის, სივრცის, ქღერადობის, მგრძნობელობის, ხედვის, გემოს, სურნელის, ფიქრების, ჭკუის, გონის, დროს და სამი ბუნებრივი თვისების (კეთილშობილება, ვნება, ინერტულობა). ეს ყველფერი შენი გამოვლინებაა. შეცნობა ხარ და უმეცრება, ჭეშმარიტება და ილუზია, შხამი და ნექტარი, ისევე როგორც მოქმედება და უმოქმედობა. შენ ხარ ვედების კეთილშობილება, ყველა ქმედების ნაყოფით მგებობელი და საშუალება, რომ ეს ქმედებები განახორციელო. შენ ხარ ვიშნუ, ყოვლისმომცველი სული და ყოველი ქმედების ნაყოფი. ყველა არსებაში ხარ. მთელ სამყაროს აღავსებ შენი ძალით და

სიკეთით. წმინდა იოგები შენზე მედიტირებენ, მორწმუნე მემსხვერპლები კი მსხვერპლს გწირავენ. მხოლოდ შენ იღებ ღმერთების და წინაპრების სახით სამსხვერპლო ცეცხლში ერბოს და სხვა მსხვერპლს. სამყარო შენი ინგელექტია, რომლისგანაც ქვეყნიერება ჩნდება, რადგან ელემენტების და განსხეულებული არსებების ყველაზე ფაქიზი პრინციპი ხარ, რომელსაც სულს უწოდებენ. ყველა ქმნილების უმაღლესი სული ხარ და ფიქრებისთვის ჩაუწვდომელი. ფაქიზ და უხეშ ფორმებს ქმნი. ღიღება, უმაღლესო გონო, წარუვალო თვითმყოფადობა და ყველა არსების შემოქმედო. შენი ძალის გამოვლენით ქმნი სამ ბუნებრივთვისებას. ღიღება უმაღლეს ღვთაებას, რომელიც შეხედლებების მიღმაა. ის სიგყვით ვერ გამოითქმის და ფიქრით ვერ გაიაზრება, მხოლოდ ჭეშმარიტი ბრძენის მიერ შეცნობა.

ომ! ღიღება ვასუდევას, მარადიულ მბრძანებელს, ყველაფერი არსებული მასზეა დამოკიდებული და თვით ყველურისგან დამოუკიდებელია. ღიღება უმაღლეს გონს და ისევ და ისევ ღიღება! ის არის სახელების და ფორმების გარეშე, მხოლოდ განდიდებით შეიცნობა. ღიღება უმაღლეს გონს, ვის ინკარნაციებსაც თვით ღმერთებიც დედამიწაზე აღიღებენ, რადგან ვერ ხედავენ მის ჭეშმარიტ არსს. ღიღება ძლიერ ღმერთ ვიშნუს, უნივერსალურ მოწმეს, რომელიც ყველას გულში ცხოვრობს და ყველას კარგ თუ ცუდ ქმედებას ემოწმება. ღიღება ვიშნუს, რომელიც მთელ სამყაროს თავის სხეულად აგარებს. დაე, იყოს მოწყალე ის, რომელიც ყველგან აღიქმება სამყაროს საწყისად, ვინც ყველაფერს იფარავს და რომელშიც ყოველი ისევ ნადგურდება, თავად კი წარუვალი და მარადიულია. ღიღება ისევ და ისევ არსებას, რომელშიც ყოველი მოვლენილი კვლავ უკან ბრუნდება. ის ყველაფერშია და თავად ყველაფერია. ღიღება ყოვლადმყოფს, რომელიც მე ვარ და რომლის საშუალებითაც შემიძლია ყველაფერი გავხდე. ასე ვარ ყველაფერი და ყველაფერია ჩემში, მარადიულში. მე ვარ უმაღლესი გონის ერთი ფორმა, წარუვალი და დროის მიღმიერი. ჭეშმარიტად, მე ვარ ბრაჰმანი, თვით, მარადიული ცნობიერება, რომელიც ქმნილებების გამოვლინებამდე, მათ გამოვლინებაში და გამოვლინების შემდეგ არებობს.

1.20 როგორ დალოცეს პრაჰლადა

პარასარამ თქვა:

ასე მედიტირებდა პრაჰლადა ვიშნუმე, როგორც საკუთარ გონზე, მასთან გაერთიანდა და თავი შეიწყო ღვთაებაში. მან დაივიწყა პიროვნული ინდივიდუალურობა და აღარ აცნობიერებდა არფერს, გარდა ამოუწურავი, მარადიული და უმაღლესი სულისა. წარუვალს ვიშნუ, სიბრძნის მათავარი არსი, ამ გაერთიანებით უწყვეტად იყო პრაჰლადას ცოდვისგან ყოვლად განწმენდილ გონში. ვიშნუსთან მედიტაციის ძალით გაერთიანების შემდეგ დაიმსხვრა ბორკილები, რომლითაც ხელ-ფეხი ჰქონდა შეკრული. ოკეანე ფეხზე დადგა. ზღვის ბინადრები შეშინდნენ და დედამიწა ტყეებიანად იძვროდა. პრინცმა მოიცილა ლოდები, რომლებიც ღემონებმა დააყარეს მკერდზე და აღსდგა სიღრმიდან. როდესაც დაინახა ცა და დედამიწა, მაშინ გაახსენდა ვინ იყო თავად. გაიხსენა, რომ პრაჰლადა იყო და კვლავ შეუდგა თავგანწირული ფიქრით, სიგყვით და ქმედებით უმაღლესის ღიღება, რომელსაც დასაწყისი და დასასრული არ აქვს:

ომ! ღიღება ჭეშმარიტებას, სულიერს და მაგერიალურს, წარმავალს და წარუვალს, ხილულს და უხილავს, დაყოფილს და განუყოფელს. ღიღება ყველა თვისების მაგარებელს, განსაზღვრავს და განუსაზღვრელს, ქმნადობას და უქმნადობას, ფორმირებულს და უფორმოს, დიდს და პაგარას, ლამაზს და მახინჯს, კარგს და ცუდს, მცოდნეს და უმეცარს, მიზეზს და შედეგს, არსებობას და არ არსებობას, ფაქიზს და უხეშს, გამოვლენილს და გამოუვლენელს. ღიღება ვასუდევას, ყველაფრის პირველ მიზეზს, რომელიც ერთიანობა და მრავალფეროვნებაა. ღიღება უმაღლეს გონს, რომელიც უსაზღვრო და განსაზღვრულია, ხელშესახები და ხელშეუხებელია, ყველა არსებაშია და მათ მიღმაცაა. მთელი სამყარო მხოლოდ შენგან ვლინდება და თავად კი სრულიად თავისუფალი ხარ მისგან.

როდესაც პრაჰლადამ თავისი გონი ვიშნუსკენ მიაპყრო და ამ ჰიმნს წარმოთქვამდა, უეცრად მის წინ გამოჩნდა ყვითელი მოსასხამით შემოსილი ღმერთი. ხილვით მონუსხული პრაჰლადა მიესალმა ღინჯად და კვლავ თქვა:

ოჰ, კრიშნა, რომელიც ანადგურებ შენი ყველა მადიდებლის მიწიერ საზრუნავს, იყავი მოწყალე. ოჰ, შეუცდომელო, განმწმინდე შენი ხილვით.

და ღმერთმა უპასუხა:

ოჰ, პრაქლადა კმაყოფილი ვარ შენი მუდმივი ერთგულებით და თავგანწირვით. ისურვე რაც გინდა.

პრაქლადამ თქვა:

ოჰ, მბრძანებელო, გთხოვ არ შეამცირო შენდამი ნდობა უთვალავ დაბადებაში, რომელიც ჯერ კიდევ უნდა გავიარო. ოჰ, შეუცდომელო, გთხოვ, ჩემი გული მუდამ იყოს შენსკენ მოპყრობილი, ისევე როგორც მიწიერი გრძნობების სიხარულს არიან მინდობილნი ადამიანები.

კრიშნამ უპასუხა:

ჭეშმარიტად, შენი ყოველმხრივი თავგანწირვა ჩემს მიმართ მარადიული იქნება. მითხარი სხვა სურვილიც.

პრაქლადამ თქვა:

ოჰ მბრძანებელო, როდესაც მამაჩემის წინაშე გადიღებ, მასში სიძულვილი ჩნდება. აპატიე მას ეს ცოდვა. ჩემს წინააღმდეგ მომართა იარაღი, ცეცხლი, გველები და შხამი. ხელ-ფეხი შემიკრეს, ზღვაში ჩამაგდეს და მძიმე ლოდებში ჩამმარხეს. კიდევ სხვა მრავალი რამ მოიმოქმედეს, რადგან მე მხოლოდ შენ გიძღვნი თავს. ოჰ, მბრძანებელო, გთხოვ გაათავისუფლე მამაჩემი ყველა ცოდვისგან.

ვიშნუმ უპასუხა:

ოჰ, პრაქლადა, ჩემი წყალობით იქნება ასე. ისურვე შემდეგი სურვილი ღმერთების ვაჟო.

პრაქლადამ თქვა:

ოჰ, მბრძანებელო, ყველა სურვილი ამისრულდა შენი წყალობით. უმაღლესი გათავისუფლება შესაძლებელია მისთვის, ვინც მთელ ნდობას შენში, სამყაროს ფესვში ჩადებს. თუ ჩემი ნდობა შენდამი წარუვალი იქნება რისთვის მინდა კეთილშობილება, სიმდიდრე და ტკობა. ვიშნუმ უპასუხა:

ჭეშმარიტად, ჩემი წყალობით მიაღწევ არსებობის ბორკილებისგან უმაღლეს გათავისუფლებას, რადგან ნდობით სავსე გული გამუდმებით ჩემსკენ გაქვს მოპყრობილი.

თქვა ვიშნუმ და გაქრა.

ამის შემდეგ პრაჰლადა მივიდა მამასთან და ქელი მოიხარა მის წინაშე. მამამ შებლზე დაყნოსა, გადაეხვია, მწარედ აგირდა და უთხრა: „რა ბედნიერებაა, რომ ცოცხალი ხარ შვილო!“ დემონების მეფე ნანობდა საკუთარ სისასტიკეს და ვაჟს კეთილად ექცეოდა. პრაჰლადა ასრულებდა თავისი ასაკისთვის შესაბამის დავალებებს. ბეჯითად ემსახურებოდა მასწავლებელს და მამას. (სხვა ვერსიაში შემდეგი ტექსტია: ჰირანიაკაშიუმ ჰკითხა ვაჟს: ვიშნუ, რომელიც თითქოსდა ყველგანაა, რაგომ არ არის სასახლის სვეტებში ხილული? ადგა და სვეტს მუშგი დაარტყა. ამ დროს ვიშნუ მოეწვინა სვეტიდან ლომ-კაცის სახით და შეებრძოლა ჰირანიაკაშიუმს, რომელიც ბრწყინებით ნაკუწებად აქცია. მხოლოდ ბრაჰმასგან მიღებული წყალობით და ამ უჩვეულო გზით შეიძლებოდა მისი დამარცხება). მას შემდეგ რაც ჰირანიაკაშიუმ ლომკაცის ხელით დამარცხდა, პრაჰლადა გახდა დემონების ახალი მბრძანებელი. გაიბრწყინა კეთილშობილებით, მოიპოვა ავლა-დიდება და ჰყავდა უამრავი შთამომავალი. სიცოცხლის ბოლოს მისი კეთილშობილური ქმედებების დამსახურებით განიწმინდა კარმისგან და ღვთის მიმართ თავგანწირვით მიაღწია არსებობის ბორკილებისგან გათავისუფლებას. ოჰ, მაიგერეია, ასეთი იყო ბრძენი დაიგია პრაჰლადას, ვიშნუს ერთგული მაღიდებლის შესანიშნავი ძალა. ჭეშმარიტად, ვინც პრაჰლადას ისტორიას ყურადღებით მოსმენს, განიწმინდება ცოდვებისგან. ყოველი ცოდვა, რომელსაც აღამიანი ერთ დღე-ღამეში ჩაიდენს, შესაძლოა გამოისყიდოს ამ ისტორიის ერთი მოსმენით. მისი საფუძვლიანი შესწავლა სავსე ან ახალმთვარეობისას, ან კიდევ ნახევარი თვის მერვე ან მეთორმევე დღეს ერთი ძროხის დამსახურებას მოგცემს. ხოლო ვინც ამ ისტორიას ისევ და ისევ მოისმენს, მას დაიფარავს ვიშნუ, როგორც პრაჰლადა დაიცვა ყველა გასაჭირში.

1.21 კასიაპას დანარჩენი შთამომავლები

პარასარამ თქვა:

სამჰლადას ვაჟები (პრაჰლადას ძმა) იყვნენ: აიუშმანი, სივი და ვაშკალა. პრაჰლადას ვაჟი იყო ვიროჩანა, რომლის ვაჟიც იყო ვალი. ვალის ჰყავდა ასი

ვაჟი. მათ შორის ყველაზე უფროსი იყო ვანა. დაიგია პრაქტლადას ოჯახში ასევე დაიბადნენ ნივაგაკავაჩები, რომელთა გონიც მკაცრი ასკეტიზმით განიწმინდა. ჰირანიაკმას (ჰირანიაკაშიპუს ძმა) ჰყავდა ბევრი ვაჟი: ჯჰარჯჰარა, საკუნი, ბუჰუგასანგაპანა, მაჰანაბჰა, მაჰაბჰაჰუ და კალანაბჰანი. ესენი იყვნენ ღიგის და კასიაპას შთამომავლები, რომლებიც, ცნობილნი იყვნენ როგორც მამაცი ღაიგიები.

კასიაპას და დანუს შთამომავლები არიან დანავეები: დვიმურდჰა, შანკარა, აიომუკჰა, შანკუსირა, კაპილა, სამვარა, ეკაჩაკრა, მაჰაბაჰუ, ძლიერი გარაკა, სვარბჰანუ, ვრიშაპარვა, პულომანი და ძლიერი ვიპრაჩიტი. სვარბჰანუს ჰყავდა ქალიშვილი სახელად პრაბჰა. ვრიშაპარვას ჰყავდა ქალიშვილები: სარმიშტჰა, უპადანავი და ჰაიასირა. ვაიშვანარას ჰყავდა ორი ქალიშვილი: პაულომა და კალიკა, რომლებიც ასევე კასიაპაზე იყვნენ დაქორწინებულები და გაუჩინეს სამოცი ათასი დემონი. მათ პაულომები და კალიკჰანჯები ეწოდათ, რომლებიც ძლიერები, სასტიკები და მოძალადეები იყვნენ. ვიპრაჩიტის და სინჰიკას (ჰირანიაკაშიპუს და) ვაჟები იყვნენ: ვიანშა, ძლიერი სალია, ძლიერი ნაბჰა, ვაგაპი, ნამუჩი, ილვალა, კჰასრიმა, ანჯაკა, ნარაკა, კალანაბჰა, მამაცი სვარბჰანუ და ძლიერი ვაკგრათოდჰი. ესენი იყვნენ ყველაზე მნიშვნელოვანი დანავეები, რომლებმაც დანუს დინასტია გაამრავლეს. კასიაპას მეუღლე თამრას ჰყავდა ექვსი ცნობილი ქალიშვილი: სუკი, სიენი, ბჰასი, სუგრავი, სუჩი და გრიდჰრიკა. სუკიმ გააჩინა თუთიყუშები, ბუები და ყვავები, სიენიმ - შევარდენი, ბჰასიმ - ღრაკონები, გრიდჰრიკამ - სვავი, სუჩიმ - წყლის ფრინველები, სუგრავიმ - ცხენები, აქლემები და ვირები. ესენი იყვნენ თამრას შთამომავლები.

ვინაგას შეეძინა კასიაპასთან ორი ცნობილი ვაჟი: გარუდა და არუნა. გარუდას ასევე ერქვა სუპარნა, რომელიც გახდა ბუმბულიანი არსებების მეფე. ის გულქვა მტერი იყო ყველა გველის.

სურასას შვილები იყვნენ მრავალთავიანი ძლიერი გველები (ნაგები), რომლებიც ცაში დახეგიალობდნენ.

კადრუს შთამომავლები იყვნენ ასევე მრავალთავიანი ძლიერი გველები (პუნნაგები, ნაგების სხვა დინასტია) განუზომელი ძალით, რომლებიც გარუდას ემორჩილებოდნენ. მათ შორის ყველაზე მნიშვნელოვანები იყვნენ სეშა, ვასუკი, ტაკშაკა, შანკჰა, სვეტა, მაჰაპადმა, კამბალა, ასვატარა, ელაჰატრა, ნაგი, კარკოტა, ღჰანანჯაია და ბევრი სხვა გარეული და მხამიანი გველი.

კროდჰავასა იყო დედამიწაზე არსებული ბასრკბილებიანი, ხმელეთისა და წყლის გარეული ცხოველების, ასევე ფრინველების დედა, რომლებიც ხორციით იკვებებიან.

სურაბში იყო ძროხების და კამეჩების დედა, ირა - ხეების, მცოცავი მცენარეების, ბუჩქების და ბალახების, კჰასა - რაქმასების და იაქმასების დედა. მუნი იყო აპსარების დედა, არიშგა კი ცნობილი განდჰარების.

ესენი იყვნენ კასიაპას შვილები ცხოველების და მცენარეების ფორმით, რომელთა შთამომავლობაც შემდეგ თაობებში ყველგან გამრავლდა. ოჰ, ბრაჰმანო, ეს შემოქმედება იყო სვაროჩიშას მეორე მანვანგარაში. ახლანდელ, ვაივაშვაგას მეშვიდე მანვანგარაში ბრაჰმა მონაწილეობს ვარუნას სამსხვერპლო რიგუალში. ამბობენ, რომ მისი შთამომავალია შვიდი რიში, რომლებიც დიდი ხნის წინ მის გონში შეიქმნენ.

ოჰ, საუკეთესოვ ასკეტოა შორის, განდჰარების, ნაგების, დემონების და ღმერთების დიდ ომში დიგიმ დაკარგა ბევრი შთამომავალი, რის შემდეგაც აღიღებდა კასიაპას, უპირველესს ასკეტებს შორის. როდესაც კმაყოფილი დარჩა კასიაპა, აჩუქა ვაჟი. დიგის სურვილი იყო ჰყოლოდა ბიჭი, უძლეველი გმირის ძალით და მამაცობით, რომელსაც ინდრას განადგურებაც კი შეეძლებოდა. კასიაპამ უბოძა წყალობა ცოლს, მაგრამ უთხრა:

დაბადებ ვაჟს, რომელსაც ინდრას დაძლევა შეეძლება, თუ მუცელში აგარებ ასი წლის განმავლობაში წმინდა ფიქრებით და სხეულით.

თქვა კასიაპამ და დიგი დაორსულდა. ის კი თავის გზაზე წავიდა. ორსულობის დროს ქალი ბეჯითად იცავდა სულის და სხეულის სიწმინდის წესებს. როდესაც ღმერთების მეფე ინდრამ შეიგყო, რომ დიგი ვაჟს ელოდებოდა, რომელის მისიაც მისი დამხობა იყო, მივიდა ქალთან და ემსახურებოდა დიდი თავგანწირვით, რათა მომენგი ეპოვა ამ განზრახვის დასაბრკოლებლად. მეასე წელს მიეცა შესაძლებლობა. ერთ ღამეს დიგი დასაძინებლად წავიდა ფეხების დაბანის რიგუალის გარეშე და ჩაეძინა. ინდრამ დრო იხელთა, ელვა დასცა ნაყოფს დედის მუცელში, რომელიც შვიდ ნაწილად გაიყო. ბავშვი დასახიჩრდა და მორთო საშინელი ღრიალი. ინდრა უშედეგოდ ცდილობდა მის გაჩუმებას, ბოლოს განრისხდა და შვიდივე ნაწილი კიდევ შვიდ-შვიდ ნაწილად გაყო. აქედან გაჩნდნენ შგორმის ღმერთები, მარუგები, იმ სიგყვების შესაბამისად, რომლითაც ინდრამ მათ მიმართა (მა-რუდჰა!;ნუ ყვირი). ეს იყო ორმოცდაცხრა ღვთაებრივი არსება, რომლებიც ინდრას ემორჩილებოდნენ.

ცის მიმართულებების დასაცავად დაადგინა მბრძანებლები . მამამთავარ ვირაჯას ვაჟი სულჰანგანი გახდა აღმოსავლეთის მმართველი, კარდამას ვაჟი სანკჰაპადა - სამხრეთის, რაჯას უკვდავი ვაჟი კეგუმაგი - დასავლეთის და პარჯანიას ვაჟი ჰირანიარომანი - ჩრდილოეთის. ისინი ცხოვრობენ ლოკალოკას მთაზე ღელამიწის ბოლოში და მფარველობენ შვიდივე კონგინენტს თავისი ყველა ქალაქით. ოჰ, საუკეთესოვ მუნებს შორის, ყველა მეფე და სხვა მბრძანებლები, რომლებიც მრუნავენ შემოქმედების მფარველობაზე, უნივესალური ვიშნუს ნაწილები არიან. ღმერთების, ღემონების, სულების, ცხოველების, ჩიგების, ადამიანების, გველების, ხეების, მთების, ვარსკვლავების და პლანეტების მბრძანებლები იყვნენ, არიან და იქნებიან ყოველთვის ვიშნუს ნაწილები, რომელიც ერთიანია მთელ სამყაროსთან. შემოქმედების მფარველობის ძალა ცხოვრობს მხოლოდ ჰარიში, ყველაფრის მბრძანებელში. ის არის სამყაროს მარადიული შემოქმედი, მფარველი და გამანადგურებელი, რომელიც ბუნებრივ თვისებებს, ვნებას, კეთილშობილებას და ინერგულობას იღებს (რაჯა, საგვა, თამას). თავისი ოთხმაგი გამოვლენით ვიშნუ იწვევს შემოქმედებას, მფარველობას და განადგურებას.

როგორც შემოქმედი, იღებს ვნების ბუნებრივ თვისებას (რაჯა) და ვლინდება თავის პირველ გამოვლინებაში, ბრაჰმაში, რომელიც ქმნილებებს გამოავლენს გამოუვლენელიდან. მეორე გამოვლინებაში ის არის მამამთავარი, მაგალითად როგორიცაა მარიჩი. მესამე გამოვლინებაში არის როგორც ღრო (კალა), მეოთხე გამოვლინებაში კი ყველა არსება.

უმაღლესი გონი, როგორც მფარველი, იღებს სიკეთის თვისებას (საგვა) და ვლინდება პირველ გამოვლინებაში ვიშნუს სახით. მეორე გამოვლინებაში, როგორც მანუ და მამამთავარი. მესამე გამოვლინებაში როგორც ღრო (კალა). მეოთხე გამოვლინებაში ყველა სხვა არსება.

წარუვალი, როგორც გამანადგურებელი, შემოქმედების ბოლოს იღებს ინერგულობის თვისებას (თამას) და ვლინდება ჯერ როგორც რუდრა, შემდეგ როგორც ყველაფრის გამანადგურებელი ცეცხლი, მერე როგორც ღრო და ბოლოს კი როგორც ყველა არსება.

ოჰ, ბრაჰმანო, ეს არის ღვთაების ოთხმაგი გამოვლინება შესაბამის ღროებში. ბრაჰმა, დაქშა, ღრო და ყველა არსება არის ჰარის ოთხი ენერგია, რომელიც შემოქმედების მიზეზია. ვიშნუ, მანუ, ღრო და ყველა არსება არის ვიშნუს ოთხი ენერგია, რომელიც მფარველობის მიზეზია.

რუდრა, ცეცხლი, ღრო და ყველა არსება არის კრიშნას ოთხი ენერგია, რომელიც უნივერსალურ გაქრობას იწვევს.

დასაწყისიდან დასასრულამდე, შემოქმედება არის ბრაჰმას, მამამთავრის და ყველა დანარჩენი არსების საქმე. ბრაჰმა ავლენს შემოქმედებას, მამამთავრები აარსებენ ღინასციებს და არსებები ამრავლებენ თავის სახეობას. როდესაც ღრო მომწიფდება, მხოლოდ მაშინ შეუძლიათ ბრაჰმას, მამამთავრებს და სხვა ყველა არსებას საკუთარი შემოქმედების გამოვლენა. მფარველობის და გაქრობის დროებში ღვთაების ეს ოთხი გამოვლენა ასევე მნიშვნელოვანია. რაც არ უნდა მოიმოქმედოს ქმნილებამ, მოქმედი არის ვიშნუს გამოვლინება. რომელი ქმნილებაც არ უნდა განადგურდეს, გამანადგურებელი არის რუდრას გამოვლინება. ასეა მთელი სამყაროს შემოქმედების, მფარველობის და განადგურების ღვთაება სამმაგი, სამი ბუნებრივი თვისების შესაბამისად (ვნება, სიკეთე, ინერტულობა). ხოლო მისი ჭეშმარიტი არსი ყოველთვის თავისუფალია ყველა თვისებისგან, რადგან ეს ოთხმაგი გამოვლინება ბუნებით წმინდაა გონია. იგი ყველაფერს მოიცავს, შეუდარებელია და მხოლოდ საკუთარ თავს შეიცნობს.

მაიგრეიამ ჰკითხა:

ოჰ, მუნი მითხარი რა გმით მიიღება ბრაჰმანის შეუდარებელი შეცნობა და რომელია ყველაზე მაღალი საფეხური, რომლის მიღწევაც შეიძლება?

პარასარამ თქვა:

ოჰ, მაიგრეია, ის, რაც რაიმესთვის მიზნებია, უწოდებენ შედეგის საშუალებას და ის, რაც გონის სურვილია, მას - შედეგის მიზანს. გათავისუფლების გზაზე მყოფი იოგისთვის საშუალებებია სუნთქვის კონტროლი, მედიტაცია და ა.შ. მიზანია უმაღლესი ბრაჰმანი, საიდანაც არცერთი პიროვნება ვალდებული არაა სამყაროში უკან დაბრუნდეს. ოჰ, მუნი, იოგას პირველი საფეხური, რომელიც არსებითად არის დაკავშირებული გათვისუფლებასთან, განმასხვავებელი ცოდნაა (მაგალითად როგორიცაა კარგი და ცუდი). მეორე საფეხური შეცნობაა (თვით ან ღმერთის), რომელიც განჯვისგან ათავისუფლებს და ღროის მიღმა არსებული ბედნიერება მოაქვს. მესამე არის შეცნობა იმის, რომ მიზანი და საშუალება ერთია. მისი მეშვეობით ქრება დუალისტური ცნებები. მეოთხე და ბოლო საფეხურია ყველა წინააღმდეგობის გაქრობა, რომელიც წინა სამ საფეხურში შეიძლება შეგვხვდეს. მეოთხე საფეხური სულის ჭეშმარიტი არსის მუდმივი შეცნობაა. ვიშნუს უმაღლესობა და წმინდა ცნობიერება მდგომარეობს ჭეშმარიტების ჩაწვდომაში. ეს არ საჭიროებს არავითარ აქტივობას, არ

ისწავლება, ყოვლის მომცველია, შეუდარებელი, თვითმანათობელი, უბრალოდ ახლამყოფი, გამოუთქმელი, მღუმარე, უშიშარი და წმინდაა. ეს შეცნობა არ არის ფიქრის ობიექტი და არ საჭიროებს გარემოპირობებს ან ახსნას. იოგი, რომელიც უმეცრებას გადალახავს და ამ ოთხი საფეხურის საშუალებით შეერწყმება ბრაჰმას, გაანადგურებს თავისი კარმის თესლს, ისე რომ სამყაროს მინდორზე ვერანაირი არსებობა ვეღარ გაღივდება. ეს არის უმაღლესი მდგომარეობა, რომელსაც ვიშნუ ეწოდება, სრულყოფილი, დროისმიღმიერი, უნივერსალური, წარუვალი, მთლიანი და ყოვლისმომცველი. იოგი, რომელიც გონის უმაღლეს მდგომარეობას მიაღწევს, აღარ მოხვდება დაბადების ციკლში, რადგან ყოველგვარი კარმისგან, დამსახურებისგან და ცოდვისგან, ისევე როგორც ბედნიერებისგან და ტანჯვისგან გათავისუფლებულია.

ბრაჰმანი ყველა არსებაში ცხოვრობს ორგვარად, ფორმით - წარმავეალი და უფორმოდ - მარადიული. წარუვალი არის უმაღლესი არსება, ხოლო წარმავეალი კი მთელი სამყარო. ოჰ, მაიგრეია, როგორც ცეცხლი ავრცელებს ირგვლივ სინათლეს და სიცხეს, ასევე მთელი სამყარო უმაღლესი ბრაჰმანის ენერგიის გამოვლინება. როგორც სინათლე და სიცხე ძლიერდება, რაც უფრო ახლოს მივდივართ ცეცხლთან, ასევე იზრდება ენერგია, რაც უფრო ახლოს მივდივართ უმაღლეს ბრაჰმანთან. ბრაჰმა, ვიშნუ და შივა არიან ბრაჰმანის ყველაზე ძლიერი ენერგიები. ამის შემდეგ მოდიან სხვა ღმერთები, ღემონები, წინაპრები, ადამიანები, ცხოველები, ჩიტები, მწერები, ხეები და დანარჩენი მცენარეები. რაც უფრო მეტია საწყისისგან დაშორება, მით უფრო მცირდება ენერგია. ოჰ, ცნობილო ბრაჰმანო, ასე ვლინდება და ქრება სამყაროები, რომლებიც ემორჩილება დაბადებას და სიკვდილს, მიუხედავად იმისა, რომ თავის ჭეშმარიტ არსში წარუვალი და მარადიულია. თავიდან იოგები მედიტირებენ ყოვლად ძლიერი ვიშნუს ფორმაში გამოხატულ უმაღლეს ბრაჰმაზე, როგორც ღვთაებრივი ძალების ერთიანობაზე. როდესაც მათი გონი გაზუღმებით მხოლოდ ერთადერთება კონცენტრირებული, აღწევენ მისტიურ შეერთებას უმაღლეს ბრაჰმანთან, რომელთანაც ვიშნუ ენერგიით ყველაზე ახლოსაა და ითვლება მის განსხეულებად, რადგან მთლიანად მისგან შედგება. მასში ვლინდება და ქრება მთელი სამყარო. ყველაფრის უმაღლესი მბრძანებელია, რაც წარმავეალი და წარუვალია. იფარავს თავისი ორნამენტებით და იარაღებით მაგერიალურ და გონისმიერ შემოქმედებას.

მაიგრეიამ ჰკითხა:

ოპ, მითხარი როგორ იფარავს ვიშნუ საკუთარ არსებაში მყოფ სამყაროს ორნამენტებით და იარაღებით.

პარასარამ თქვა:

ძლიერი და აღუწერელი ვიშნუს განდიდებით გაგიმეორებ, რაც ოდესღაც ვაშიშტამ მიაძო. დიდი ჰარი აგარებს სამყაროს წმინდა სულს, შეურყენელს და თავისუფალს ბუნებრივი თვისებებისგან, როგორც კაუსტუბას ძვირფასეულობას, მიზეზთა მღვას (პრადჰანა) - როგორც შრივაგსას ნიშანს (უსასრულო კვანძი) და ჭკუას კი კეტის ფორმით. „მე“ ცნობიერებას აგარებს ელემენტების ორმაგ გამოვლინებაში (ფაქიში და უხეში) და შეგრძნებებს - ნიჟარის საყვირის და მშვილდის. ფიქრს აგარებს ხელში დისკოს ფორმით, რომელსაც ქარზე ჩქარა შეუძლია ფრენა. ხუთ ელემენტს აგარებს ყელზე ვაიჯაიანტის გირლიანდას სახით, ხუთი ძვირფასი ქვით. ქმედების და შეგრძნებების ორგანოებს აგარებს უამრავი ისრის სახით. წმინდა შეცნობა არის მანათობელი ხანჯალი, რომელიც როგორც წესი დამალულია უმეცრების ქარქაშში. ამ გზით არის გონი, ბუნება, ჭკუა, ცნობიერება, ელემენტები, შეგრძნებები, ფიქრი, უმეცრება და სიბრძნე ვიშნუს პიროვნებაში გაერთიანებული. მიუხედავად იმისა, რომ ვიშნუ ფორმის გარეშეა, არსებების საკეთილდღეოდ ავლენს ამ ატრიბუტებს იარაღებად და ორნამენტებად.

ოპ, მაიგრეთა, ლოგუსისთვალნიან ღმერთი ვლინდება როგორც ბუნება თავისი ყველა ფორმით და როგორც მთელი სამყაროს უმაღლესი გონი. მასშია შეცნობა და უმეცრება, წარუვალი და წარმავალი, არარსებული და არსებული. უმაღლესი და მარადიული ჰარი არის ღრო სამომი ერთეულებით: წამებით, წუთებით, დღეებით, თვეებით, წელიწადის დროებით და წლებით. ის ხორცს ასხამს დედამიწის შვიდ ლოკას (სამყოფელი, სივრცე) : ჰაერის, ცის, მამამთავრების, ბრძენების, წმინდანების და ჭეშმარიტების. მთელი სამყარო მისი სხეულია. ის არის პირველმოვლენილი, ყველა არსების მფარველი და თითმფარველი. ვლინდება ფორმათა მრავალფეროვნებაში როგორც ციური არსებები, ადამიანები და ცხოველები. ყველაფრის უმაღლესი მბრძანებელია და მარადიული, რომელიც ყველა ქმნილების ფორმაში არსებობს, მიუხედავად იმისა, რომ (ან კიდევ რადგან) თავად უფორმოა. მას აღიღებენ წმინდა წერილებში როგორიცაა: რიგვედა, იაჯურვედა, სამანვედა და ატჰარვავედა, ისევე როგორც პურანებსა და უპანიშადებში. ყველაფერი ძლიერი ვიშნუს სხეულია, რომელმაც ქლერადობის ფორმა მიიღო: ვედები განშტოებებით, მანუს

და სხვა კანონმდებლების წიგნები, ტრადიციული და რელიგიური წერილები, ჰიმნები, ლექსები და ასე შემდეგ, რომლებსაც რეციტირებენ და მღერიან მასზე. ყველა ქმნილების სახეობა არის ვიშნუს სხეული, ფორმით თუ უფორმოდ, აქ თუ სხვაგან სადმე. თავად მე და ყველაფერი, რასაც აღვიქვამ არის ვიშნუ, ყოველი მიზეზი და ყოველი შედეგი. ვინც ამ ჭეშმარიტებას სიღრმისეულად შეიცნობს აღარასოდეს გამოცდის მიწიერი არსებობის წუხილს.

ოჰ, ბრაჰმანო, წესის მიხედვით ამ პურანას პირველი ნაწილი დასრულდა. მის ყურადღებით მოსმენას შეუძლია ნებისმიერი ცოდვა გააბათილოს. ადამიანი, რომელიც ამ პურანას თავგანწირვით მოისმენს, შედეგად მიიღებს კარტიკას თვეში წმინდა პუშკარას ტბაში ბანაობას თორმეტი წელზე ღილი ხნით. ღმერთები მას ცის არსებად დაბადებენ, უბოძებენ ბრძენის პატივს ან მამამთავრობას.

აქ მთავრდება ვიშნუ პურანას პირველი წიგნი სამყაროს შექმნის შესახებ.